

Официален вестник

на Европейския съюз

L 178

Издание
на български език

Законодателство

Година 62
2 юли 2019 г.

Съдържание

I *Законодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2019/1111 на Съвета от 25 юни 2019 години относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвлечане на деца 1

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/1111 НА СЪВЕТА

от 25 юни 2019 години

относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвличане на деца

(преработен текст)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 3 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становищата на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) На 15 април 2014 г. Комисията прие доклад относно прилагането на Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета ⁽³⁾. В доклада се стига до заключението, че Регламент (ЕО) № 2201/2003 е добре функциониращ инструмент, който носи важни ползи за гражданите, но че съществуващите правила могат да бъдат подобрени. Предстоят да бъдат направени редица изменения. От съображения за яснота посоченият регламент следва да бъде преработен.
- (2) С настоящия регламент се установяват единни правила за компетентност при развод, законна раздяла и обявяване на брака за недействителен, както и при спорове относно родителската отговорност с международен елемент. Той улеснява свободното движение на решения, както и на автентични документи и определени споразумения в рамките на Съюза, като предвижда разпоредби относно тяхното признаване и изпълнение в други държави членки. Освен това настоящият регламент изяснява правото на детето да му бъде предоставена възможност да изрази своето мнение по производства, които се отнасят до него, и също така съдържа разпоредби, допълващи Хагската конвенция от 25 октомври 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвличане на деца („Хагската конвенция от 1980 г.“) в отношенията между държавите членки. Във връзка с това настоящият регламент следва да спомогне за повишаване на правната сигурност и за по-голяма гъвкавост, за да се гарантира по-добър достъп до такива съдебни производства и по-голямата им ефикасност.

⁽¹⁾ Становище от 18 януари 2018 г. (ОВ С 458, 19.12.2018 г., стр. 499) и становище от 14 март 2019 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ Становище от 26 януари 2017 г. (ОВ С 125, 21.4.2017 г., стр. 46).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1).

- (3) Гладкото и правилно функциониране на едно европейско пространство на правосъдие при зачитане на различните правни системи и традиции на държавите членки е от жизненоважно значение за Съюза. Във връзка с това следва допълнително да се засили взаимното доверие в правосъдните системи на останалите държави членки. Съюзът си поставя за цел създаването, поддържането и развитието на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което са гарантирани свободното движение на хора и достъпът до правосъдие. С оглед на постигането на тези цели, следва да бъдат укрепени правата на лицата, по-специално на децата, в хода на правните процедури, така че да се улеснят сътрудничеството между съдебните и административните органи и изпълнението на решения по семейноправни въпроси с трансгранични последици. Необходимо е да се засили взаимното признаване на решения по гражданскоправни въпроси, да се опрости достъпът до правосъдие и да се подобри обменът на информация между органите на държавите членки.
- (4) За тази цел Съюзът трябва да приеме, между другото, мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранични последици, по-специално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар. Терминът „гражданскоправни въпроси“ следва да се тълкува самостоятелно в съответствие с установената практика на Съда на Европейския съюз (Съда). Той следва да се разглежда като независимо понятие, което да се тълкува посредством позоваване на първо място на целите и структурата на настоящия регламент и на второ място, на общите принципи, които произтичат от уредбата в националните правни системи. Следователно терминът „гражданскоправни въпроси“ следва да се тълкува в смисъл, че той може да обхваща и мерки, които от гледна точка на правото на държава членка могат да се уреждат от публичното право. Той следва да обхваща по-специално всички молби, мерки или решения по въпроси, свързани с „родителската отговорност“ по смисъла на настоящия регламент в съответствие с неговите цели.
- (5) Настоящият регламент обхваща „гражданскоправни въпроси“, които включват граждански съдебни производства и постановените във връзка с тях решения, както и автентични актове и определени извънсъдебни споразумения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност. Освен това терминът „гражданскоправни въпроси“ следва да обхваща и мерки, свързани с родителската отговорност, мерки или решения, както и автентични актове и определени извънсъдебни споразумения, отнасящи се до връщането на дете по силата на Хагската конвенция от 1980 г., които съгласно практиката на Съда на ЕС и в съответствие с член 19 от Хагската конвенция от 1980 г. не са производства по същество за родителска отговорност, но са тясно свързани с нея и са обхванати от някои разпоредби на настоящия регламент.
- (6) С оглед на улесняването на свободното движение на решения и на автентични актове и определени споразумения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, е необходимо и целесъобразно правилата, приложими по отношение на компетентността, признаването и изпълнението на решения, да се уреждат с правен инструмент на Съюза, който е правно обвързващ и се прилага пряко.
- (7) За да се гарантира равенството на всички деца, настоящият регламент следва да обхване всички решения относно родителската отговорност, включително мерките за защита на детето, независимо от каквато и да е било връзка с брачни производства или с други производства.
- (8) Тъй като обаче прилагането на правилата за родителската отговорност често възниква в контекста на брачното производство, подходящо е да съществува единен инструмент по въпросите, свързани с развод и родителска отговорност.
- (9) По отношение на решенията за развод, законна раздяла или обявяване на недействителност на брака, настоящият регламент следва да се прилага само по отношение на разтрогването на брачните връзки. Той не следва да разглежда такива въпроси, като основанията за развода, имуществените последици на брака или други допълнителни мерки. Решенията за отказ от разтрогване на брачните връзки не следва да са обхванати от неговите разпоредби за признаване.
- (10) По отношение на имуществото на детето, настоящият регламент следва да се прилага само по отношение на мерките за закрила на детето, а именно определянето и функциите на лице или орган, който отговаря за имуществото на детето и който представлява или подпомага детето, и управлението, запазването и разпореждането с имуществото на детето. В този контекст, настоящият регламент следва, например, да се прилага в случаите, когато предмет на производството е определянето на лице или орган, управляващ имуществото на детето. Мерките, които се отнасят до имуществото на детето и които не засягат закрилата на детето, следва да продължат да се уреждат от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁴⁾. При все това в такива случаи следва да може да се прилагат разпоредбите на настоящия регламент относно компетентността по инцидентни искове.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1).

- (11) Всяко поверяване на дете на приемна грижа, а именно, в съответствие с националното право и процедури, при едно или повече лица, или в институция, например в сиропиталище или в детски дом, в друга държава членка, следва да попада в обхвата на настоящия регламент, освен ако не е изрично изключено, какъвто е например случаят с настаняването с цел осиновяване, настаняването при родител или, когато е приложимо, при друг близък роднина, както е обявено от приемашата държава членка. В резултат от това следва да бъдат включени и „настанявания с образователна цел“, постановени от съд или разпоредени от компетентен орган със съгласието на родителите или на детето или по тяхно искане вследствие на отклоняващо се от нормите поведение на детето. Следва да бъде изключено единствено настаняване, независимо дали с образователна или наказателна цел, постановено или разпоредено вследствие на деяние на детето, което, ако бъде извършено от пълнолетно лице, би могло да представлява наказуемо деяние съгласно националното наказателно право независимо дали в конкретния случай това може да доведе до осъдителна присъда.
- (12) Настоящият регламент не следва да се прилага към установяването на произход, тъй като този въпрос е различен от въпроса за определянето на родителската отговорност, нито следва да се прилага към други въпроси, свързани със статута на лицата.
- (13) Задълженията за издръжка са изключени от обхвата на настоящия регламент, тъй като тези задължения вече са уредени с Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета⁽⁵⁾. Наред със съдилищата по мястото на обичайно пребиваване на ответника или кредитора, компетентните по смисъла на настоящия регламент съдилища по брачни въпроси следва най-общо да имат компетентност да се произнасят относно допълнителните задължения за издръжка между съпрузи или издръжка след прекратяване на брака, посредством прилагането на член 3, буква в) от посочения регламент. Компетентните по смисъла на настоящия регламент съдилища по въпроси, свързани с родителската отговорност, най-общо имат компетентност да решават относно допълнителните задължения за издръжка на дете посредством прилагането на член 3, буква г) от посочения регламент.
- (14) Съгласно практиката на Съда на ЕС понятието „съд“ следва да се тълкува широко, така че да обхваща и административни органи или други органи като нотариуси, които упражняват компетентност по някои брачни въпроси или въпроси, свързани с родителската отговорност. Всяко споразумение, одобрено от съда в резултат на разглеждане по същество в съответствие с националното право и процедура, следва да бъде признато или изпълнявано като „решение“. Други споразумения, които придобиват обвързващи правни последици в държавата членка по произход след формалната намеса на публичен орган или друг орган, за който Комисията е уведомена от държавата членка за тази цел, следва да могат да поразят последици в други държави членки в съответствие с конкретните разпоредби относно автентичните актове и споразумения в настоящия регламент. Настоящият регламент не следва да позволява свободно движение на изцяло частни споразумения. Въпреки това следва да се допуска движението на споразумения, които не са нито решения, нито автентични актове, но са били вписани от публичен орган, който е компетентен да го направи. Такива публични органи могат да включват нотариуси, вписващи споразумения, дори ако те упражняват свободна професия.
- (15) По отношение на „автентичен акт“, думата „овластен“ в настоящия регламент следва да се тълкува самостоятелно в съответствие с определението за „автентичен акт“, използвано хоризонтално в други инструменти на Съюза, и в контекста на целите на настоящия регламент.
- (16) Въпреки че производствата за връщане по силата на Хагската конвенция от 1980 г. не са производства по същество във връзка с родителската отговорност, решенията, с които се постановява връщането на дете съгласно Хагската конвенция от 1980 г., следва да се признават и да подлежат на изпълнение съгласно глава IV от настоящия регламент, когато подлежат на изпълнение в друга държава членка, поради това, че отвлечането е продължило и след като е било постановено връщане на детето. Това не засяга възможността за започване на нови производства за връщане на дете в съответствие с Хагската конвенция от 1980 г. по отношение на продължило отвлечане. Нещо повече, настоящият регламент следва да продължи да се прилага за други аспекти в ситуации на неправомерно отвеждане или задържане на дете, например разпоредбите, уреждащи компетентността на съда на държавата членка на обичайното местопребиваване, както и разпоредбите относно признаването и изпълнението на всички други разпоредения, постановени от този съд.
- (17) Настоящият регламент следва да се прилага за всички деца на възраст до 18 години, подобно на Хагската конвенция от 19 октомври 1996 г. за компетентността, приложимото право, признаването, изпълнението и сътрудничеството във връзка с родителската отговорност и мерките за закрила на децата (наричана по-нататък „Хагската конвенция от 1996 г.“), дори в случаите, когато те са придобили дееспособност преди навършването на тази възраст съгласно правото, което урежда техния личен статут, например чрез еманципация на основание сключен брак. По този начин би се избегнало припокриване с приложното поле на Хагската конвенция от 13 януари 2000 г. относно международната защита на пълнолетни лица, която се прилага от 18-годишна възраст нататък, и същевременно биха се предотвратили несъответствия между тези два инструмента. Хагската конвенция от 1980 г. и следователно и глава III от настоящия регламент, която допълва прилагането на Хагската конвенция от 1980 г. в отношенията между държавите членки, следва да продължат да се прилагат за деца на възраст до 16 години.

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка (ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1).

- (18) За целите на настоящия регламент се счита, че дадено лице има „право на упражняване на родителските права“, когато, по силата на решение, на закона или на споразумение, пораждащо правни последици съгласно правото на държавата членка, в която детето има обичайно местопребиваване, носителят на родителска отговорност не може да вземе решение относно мястото на пребиваване на детето без съгласието на това лице, независимо от условията, използвани в националното право. В някои правни системи, които запазват формулировките „упражняване на родителски права“ и „лични отношения“ родителят, който не упражнява родителски права, може в действителност да запази важни отговорности за решенията относно детето, които надхвърлят самото право на лични отношения.
- (19) Основанията за определяне на компетентността по въпросите, свързани с родителската отговорност, са оформени в светлината на висшия интерес на детето и следва да се прилагат в съответствие с тях. Всяко позоваване на висшия интерес на детето следва да се тълкува в светлината на член 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“) и Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 20 ноември 1989 г. („Конвенция на ООН за правата на детето“), както се прилагат по силата на националното право и процедури.
- (20) За да се защити висшият интерес на детето, компетентността следва да се определя преди всичко съгласно критерия за близост. Следователно компетентна следва да бъде държавата членка на обичайното местопребиваване на детето, освен в някои ситуации, изложени в настоящия регламент, когато например има промяна на местопребиваването на детето или по силата на споразумение между носителите на родителската отговорност.
- (21) Когато няма всящо производство по въпроси, свързани с родителската отговорност, и обичайното местопребиваване на детето се промени след законно преместване, компетентността следва да последва детето, за да се поддържа близостта. За вече висящи производства правната сигурност и ефикасността на правосъдието оправдават запазването на тази компетентност, докато тези производства не доведат до постановяването на окончателно решение или до прекратяването на производството по друг начин. Обаче съдът, пред който има висящо производство, следва да има право при определени обстоятелства да прехвърли компетентността на държавата членка, в която живее детето след законното преместване.
- (22) В случаи на неправомерно отвеждане или задържане на дете и без да се засяга евентуалният избор на съд съгласно настоящия регламент, компетентността на съдилищата на държавата членка на обичайното местопребиваване на детето следва да се запази, докато не бъде установено ново обичайно местопребиваване в друга държава членка и не бъдат изпълнени някои специфични условия. Държави членки, в които е съсредоточена компетентност, следва да обмислят възможността да разрешат на съда, сезиран с молбата за връщане по силата на Хагската конвенция от 1980 г., да упражнява и компетентността, договорена или приета от страните съгласно настоящия регламент по въпроси, свързани с родителската отговорност, когато в хода на производството за връщане между страните е постигнато споразумение. Сред тези споразумения следва да бъдат както споразуменията относно връщането, така и споразуменията за невръщане на детето. В случай че се постигне споразумение за невръщане, детето следва да остане в държавата членка на новото обичайно местопребиваване и компетентността по всички бъдещи производства за упражняване на родителски права там следва да се определя въз основа на новото обичайно местопребиваване на детето.
- (23) При наличието на специфични условия, предвидени в настоящия регламент, компетентността по въпроси, свързани с родителската отговорност, може също да бъде установена в държава членка, в която има висящо производство за развод, законна раздяла или обявяване на недействителност на брака между родителите, или в друга държава членка, с която детето има тясна връзка, и която е договорена предварително от страните, най-късно към момента на сезирането на съда, или е приета от страните изрично в хода на такова производство, дори ако детето няма обичайно местопребиваване в тази държава членка, при условие че упражняването на тази компетентност е във висш интерес на детето. Съгласно практиката на Съда на ЕС всяко лице, освен родителите, което по силата на националното право има качеството на страна в производството, образувано от родителите, следва да се счита за страна в производството за целите на настоящия регламент и следователно противопоставянето на тази страна на избора на компетентност, направен от родителите на въпросното дете, след датата на сезиране на съда, следва да изключи приемането на пророгация на компетентността от всички страни в производството на тази дата. Преди да упражни своята компетентност въз основа на споразумението или приемането на избора на съд, съдът следва да провери дали това споразумение или приемане се основава на информиран и свободен избор на засегнатите страни и не е резултат от това, че едната страна се възползва от затрудненото положение или слабата позиция на другата страна. Приемането на компетентност в хода на производството следва да бъде записано от съда в съответствие с националното право и процедури.
- (24) Всяка договорена или приета компетентност следва да бъде прекратена, освен ако не е договорено друго от страните, веднага след като решението по въпроси, свързани с родителската отговорност, вече не подлежи на обжалване по общия ред или ако производството е приключило по друга причина, за да се спази изискването за близост за всяко ново производство в бъдеще.

- (25) Когато не може да се установи обичайното местопребиваване на детето и компетентността не може да се определи въз основа на споразумение за избор на съд, компетентни са съдилищата на държавата членка, в която се намира детето. Това правило за присъствието следва да се прилага и за деца бежанци и за международно разселени деца, поради нестабилност в държавата членка на обичайното им местопребиваване. Същевременно в контекста на настоящия регламент, във връзка с член 52, параграф 2 от Хагската конвенция от 1996 г., това правило за компетентност следва да се прилага само спрямо деца, които са имали обичайно местопребиваване в държава членка преди разселването. Когато обичайното местопребиваване на детето преди разселването е било в трета държава, следва да се прилага правилото за компетентност от Хагската конвенция от 1996 г. относно децата бежанци и международно разселените деца.
- (26) В изключителни случаи съдът на държавата членка на обичайно местопребиваване на детето може да не е най-подходящият съд за разглеждане на случая. По изключение и при спазването на определени условия, съдът, който е компетентен, следва да може, без да е длъжен да направи това, да прехвърли своята компетентност по конкретно дело на съд на друга държава членка, ако този съд е по-подходящ да прецени висшия интерес на детето в конкретния случай. Съгласно практиката на Съда на ЕС прехвърлянето на компетентност по въпроси, свързани с родителската отговорност от съд на държава членка следва да става само в полза на съд на друга държава членка, с която съответното дете има „специална връзка“. С настоящия регламент следва да се определи изчерпателен списък на решаващите елементи за такава „специална връзка“ за посочените цели. Компетентният съд следва да отправи искането до съда на друга държава членка, само ако предходното му решение да спре производството и да поиска прехвърляне на компетентност е станало окончателно, когато това решение може да бъде обжалвано съгласно националното право.
- (27) В изключителни случаи и като се отчита висшият интерес на детето по конкретното дело, съд на държава членка, който не е компетентен по силата на настоящия регламент, но същевременно е налице специална връзка на детето с тази държава в съответствие с настоящия регламент, следва да може да поиска прехвърляне на компетентност от компетентния съд на държавата членка на обичайното местопребиваване на детето. Това обаче не следва да бъде разрешено в случаи на неправомерно отвеждане или задържане на детето. Този конкретен компетентен съд следва да се определя от националното право на държавата членка, до която е отправено искането.
- (28) Прехвърлянето на компетентност, независимо дали е поискано от съд, желаещ да прехвърли компетентността си или от съд, желаещ да получи компетентност, следва да породи действие само за конкретния случай, за който е направено. След приключването на производството, за което е поискано и осъществено прехвърляне на компетентност, прехвърлянето не следва да поражда каквото и да било действие за бъдещи производства.
- (29) Когато никой съд на държава членка не е компетентен съгласно настоящия регламент, компетентността следва да се определи във всяка държава членка съобразно нейното законодателство. Изразът „нейното законодателство“ следва да включва международните инструменти, действащи в съответната държава членка.
- (30) Настоящият регламент не следва да възпира съдилищата на държава членка, които нямат компетентност по съществуващото на делото, да налагат временни, включително охранителни мерки, в неотложни случаи, по отношение на личността или имуществото на детето, намиращо се в тази държава членка. Тези мерки следва да не се признават и изпълняват в никоя друга държава членка съгласно настоящия регламент, с изключение на мерките, предприети за защита на детето от сериозната опасност, посочена в член 13, първа алинея, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г. Мерките, предприети за защита на детето от такава опасност, следва да останат в сила докато съд в държавата членка на обичайното местопребиваване на детето предприеме мерки, които счита за подходящи. Доколкото защитата на висшия интерес на детето налага това, съдът следва да информира, пряко или чрез централните органи, съда на държавата членка, който е компетентен по съществуващото на делото съгласно настоящия регламент, относно предприетите мерки. Въпреки това непредоставянето на тази информация не следва да бъде основание за непризнаване на мярката.
- (31) Съд, който има компетентност да постановява само временни, включително охранителни мерки, следва, ако е сезиран с молба по съществуващото на делото, да обяви служебно, че не е компетентен, ако съд на друга държава членка е компетентен по съществуващото на делото съгласно настоящия регламент.

- (32) Ако изходът от производството пред съд на държава членка, която не е компетентна съгласно настоящия регламент, зависи от произнасянето по инцидентен иск, попадащ в обхвата на настоящия регламент, съдилищата на тази държава членка не следва да бъдат възпрепятствани от настоящия регламент да се произнесат по този иск. Следователно, ако предметът на производството е, например, спор за наследство, в който детето участва, и е необходимо да се определи процесуален попечител, за да представлява детето в това производство, на държавата членка, която е компетентна във връзка със спора за наследство, следва да бъде разрешено да определи попечител за висящото производство, независимо дали тази държава членка е компетентна във връзка с въпросите, свързани с родителската отговорност съгласно настоящия регламент. Всяко такова произнасяне поражда действие само в рамките на съответното производство.
- (33) Ако действителността на правно действие, предприето или чието предприемане предстои, от името на дете в производство по наследяване пред съд на държава членка се нуждае от разрешението или одобрението на съд, съдът в тази държава членка следва да има правото да реши дали да разреши или одобри въпросното правно действие, дори ако не е компетентен съгласно настоящия регламент. Терминът „правно действие“ следва да включва например приемането или отказа от наследство или споразумение между страните относно разделянето или разпределянето на имуществото.
- (34) Настоящият регламент следва да не засяга прилагането на международното публично право във връзка с дипломатическия имунитет. Когато компетентността по силата на настоящия регламент не може да се упражни поради позоваването на дипломатически имунитет в съответствие с международното право, компетентността следва да се упражни в съответствие с националното право на държава членка, в която засегнатото лице не се ползва от такъв имунитет.
- (35) В настоящия регламент се определя в кой момент се счита, че съд е сезиран за целите на настоящия регламент. В контекста на двете различни системи, съществуващи в държавите членки, съгласно които или се изисква най-напред документът за образуване на производството да се връчи на ответника или първо да се внесе в съда, следва да е достатъчно предприемането на първата стъпка съгласно националното право, при условие че ищецът не е пропуснал впоследствие да предприеме изискуемите действия съгласно националното право с оглед на осъществяването на втората стъпка. Като се взема предвид нарастващото значение на медиацията и други алтернативни способи за разрешаване на спорове, включително в хода на съдебните производства, в съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз, счита се, че даден съд е сезиран и в момента, в който документът за образуване на производството или равностоен документ се внесе в съда в случаите, в които производството междуременно е било спряно с оглед на намирането на решение по взаимно съгласие по молба на лицето, образувало производството, без документът за образуване на производството още да е бил връчен на ответника и без ответникът да е знаел за производството или да е участвал в него по какъвто и да било начин, при условие че лицето, образувало производството, не е пропуснало впоследствие да предприеме изискуемите действия с оглед на връчване на съответните документи на ответника. Съгласно съдебната практика на Съда на ЕС, в случай на висящо дело (*lis pendens*), датата, на която задължителна помирителна процедура се заявява пред национален помирителен орган, следва да се счита за датата, на която „съдът“ се смята за сезиран.
- (36) Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾ следва да се прилага по отношение на връчването на документи в производствата, образувани по силата на настоящия регламент.
- (37) Съд на държава членка, сезиран по дело, по което не е компетентен по същество съгласно настоящия регламент и по което, съгласно настоящия регламент, компетентен по същество е съд на друга държава членка, следва да обяви служебно, че не е компетентен. При все това съд на държава членка, с която детето има специална връзка в съответствие с настоящия регламент, следва да разполага със свобода на преценка дали да поиска прехвърляне на компетентност съгласно настоящия регламент, но не и да бъде задължен да прави това.
- (38) В името на хармоничното правораздаване е необходимо да се сведе до минимум възможността да има успоредни производства, както и да се гарантира, че в различни държави членки няма да се произнасят противоречащи си решения. Следва да съществува ясен и ефективен механизъм за решаване на *lis pendens* и свързани иски и за отстраняване на проблемите, които произтичат от национални различия като тези във връзка с определянето на времето, към което едно дело се счита за висящо. За целите на настоящия регламент това време следва да се определи автономно. Въпреки това, с цел да се повиши ефективността на изключителните споразумения за избор на съд, разпоредбите на настоящия регламент относно *lis pendens* не следва да пречат на начина, по който родителите предоставят изключителна компетентност на съдилищата на държава членка.

⁽⁶⁾ Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79).

- (39) Производствата по въпроси, свързани с родителската отговорност, по силата на настоящия регламент, както и производствата за връщане по силата на Хагската конвенция от 1980 г., следва, като основен принцип, да предоставят на детето, което е предмет на тези производства и което е способно да формира своите възгледи, в съответствие със съдебната практика на Съда на ЕС, реална и ефективна възможност да изрази своето мнение, като на това мнение следва да бъде отдалено дължимото значение при оценката на висшия интерес на детето. Възможността детето да изрази свободно своето мнение в съответствие с член 24, параграф 1 от Хартата и в контекста на член 12 от Конвенцията на ООН за правата на детето играе важна роля в прилагането на настоящия регламент. Регламентът следва обаче да остави въпросите за това кой да изслуша детето и как да бъде изслушано то, да бъдат уредени от националното право и процедури на държавите членки. Настоящият регламент съответно няма за цел да определи дали детето следва да се изслушва от самия съдия или от специално обучен експерт, който впоследствие да докладва на съда, или дали детето следва да се изслушва в съдебната зала или на друго място или чрез други средства. Освен това, въпреки че е право на детето, изслушването на детето не може да представлява абсолютно задължение, а трябва да се оценява, като се има предвид висшият интерес на детето, например в случаите, включващи споразумения между страните.

Въпреки че, съгласно съдебната практика на Съда на ЕС, член 24 от Хартата и Регламент (ЕО) № 2201/2003 не изискват съдът на държавата членка по произход да получи мнението на детето във всеки един случай чрез изслушване, като по този начин този съд запазва известна свобода на преценка, съдебната практика предвижда също, че когато съдът реши да даде възможност за изслушване на детето, от съда се изисква да приеме всички мерки, които са подходящи за организирането на такова изслушване, като се имат предвид висшият интерес на детето и обстоятелствата по всеки отделен случай, за да се гарантира ефективното прилагане на тези разпоредби и да се даде реална и ефективна възможност на детето да изрази своето мнение. Съдът на държавата членка по произход следва, доколкото това е възможно и като отчита при всички обстоятелства висшия интерес на детето, да използва всички налични средства, предвидени в националното право, както и специфичните инструменти на международното съдебно сътрудничество, включително, когато е подходящо, разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета ⁽⁷⁾.

- (40) В случаите на неправомерно отвеждане или задържане на дете връщането на детето следва да се осъществи без забавяне и за тази цел следва да продължи да се прилага Хагската конвенция от 1980 г., допълнена от настоящия регламент, и по-специално на глава III.
- (41) С оглед на възможно най-бързото приключване на производствата по връщане съгласно Хагската конвенция от 1980 г., държавите членки следва, отчитайки своята национална система на съдилищата, да обмислят съсредоточаването на компетентността за тези производства във възможно най-ограничен брой съдилища. Компетентността по дела за отвлечане на деца би могла да бъде съсредоточена в един съд за цялата държава или в ограничен брой съдилища, като за отправна точка се използва, например, броят на апелативните съдилища и компетентността за международно отвлечане на деца се съсредоточи в един първоинстанционен съд в рамките на всеки район на апелативен съд.
- (42) При производствата за връщане по Хагската конвенция от 1980 г. съдилищата на всяка инстанция следва да постановят решението си в рамките на шест седмици, освен когато това е невъзможно поради извънредни обстоятелства. Използването на алтернативни методи за разрешаване на спорове не следва само по себе си да се счита за извънредно обстоятелство, обосноваващо надхвърляне на предвидения срок. При все това може да възникнат извънредни обстоятелства при използването на такива методи или като последица от тях. За първоинстанционните съдилища срокът следва да започне да тече в момента на сезиране на съда. За съдилищата от по-горна инстанция този срок следва да започне да тече в момента на предприемане на всички задължителни процесуални стъпки. Тези стъпки могат да включват, в зависимост от съответната правна система, връчване на апелативната жалба на ответника в държавата членка, в която се намира седалището на съда или в друга държава членка, предаването на досието и апелативната жалба на апелативния съд в държавите членки, в които се изисква апелативната жалба да се внесе в съда, чието решение се обжалва, или искане на страна за свикването на изслушване, когато съгласно националното право такова искане е задължително. Държавите членки следва също да обмислят ограничаване до едно на броя на възможните обжалвания срещу решение, с което се разрешава или се отказва връщане на дете съгласно Хагската конвенция от 1980 г.
- (43) Във всички случаи, свързани с деца, и особено в случаите на международно отвлечане на деца, съдилищата следва да обмислят възможността за постигане на разрешаване на споровете чрез медиация и други подходящи методи с помощта, когато е уместно, на съществуващите мрежи и подпомагащи структури за медиация при трансгранични

⁽⁷⁾ Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1).

спорове, свързани с родителската отговорност. Тези усилия обаче не следва да водят до необосновано удължаване на производството за връщане по Хагската конвенция от 1980 г. Освен това е възможно медиацията не винаги да е подходяща, особено в случаите на домашно насилие. Когато в хода на производство по връщане съгласно Хагската конвенция от 1980 г. родителите постигнат споразумение за или против връщането на детето и по въпроси, свързани с родителската отговорност, в настоящия регламент следва, при определени обстоятелства, да се предвиди възможност те да постигнат споразумение съдът, сезиран с искането за връщане съгласно Хагската конвенция от 1980 г., да бъде компетентен да придаде обвързваща правна сила на тяхното споразумение, било като то бъде включено в решение, бъде одобрено или се използва всяка друга форма, предвидена в национално право и национална процедура. Поради това държавите членки, в които е съсредоточена компетентност, следва да обмислят възможността да разрешат на съда, сезиран с производството за връщане по силата на Хагската конвенция от 1980 г., да упражнява и компетентността, договорена или приета от страните съгласно настоящия регламент по въпроси, свързани с родителската отговорност, когато споразумението между страните е постигнато в хода на това производство за връщане.

- (44) Съдът на държавата членка, в която детето е било неправомерно отведено или задържано, следва да може да откаже връщането в особени надлежно оправдани случаи, както разрешава Хагската конвенция от 1980 г. Преди да направи това съдът следва да провери дали са взети подходящи мерки за защита или дали такива мерки могат да бъдат взети с оглед детето да бъде защитено от сериозната опасност, посочена в член 13, първа алинея, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г.
- (45) Когато даден съд обмисля отказ за връщане на дете единствено въз основа на член 13, алинея 1, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г., той не следва да откаже връщането на детето, ако страната, желаеща връщането на детето увери съда или съдът се увери по друг начин, че са осигурени подходящи условия за гарантиране на защитата на детето след неговото връщане. Сред примерите за такива условия може да бъдат съдебна заповед, издадена в тази държава членка, с която се забранява на отправилата искането страна да се доближава до детето, временна, включително охранителна мярка от тази държава членка, която позволява детето да остане с родителя, който е отвлъкъл детето и който се грижи преимуществено за него до постановяването в тази държава членка на решение по същество относно правото на упражняване на родителските права след връщането, или представянето на доказателства за наличните медицински условия за дете, което се нуждае от лечение. Подходящият характер на съответното условие в конкретния случай следва да зависи от конкретната сериозна опасност, на която е възможно да бъде изложено детето при връщането, ако въпросните условия не са налице. Съдът, който се стреми да установи дали са осигурени подходящи условия, следва да разчита предимно на страните и, по необходимост и целесъобразност, да поиска съдействието на централните органи или свързаните в мрежа съдии, по-специално в рамките на европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета⁽⁸⁾, и международната Хагска съдебна мрежа.
- (46) Когато е подходящо, при постановяването на връщането на детето съдът следва да може да постанови всякакви временни, включително охранителни мерки съгласно настоящия регламент, които смята за необходими с оглед детето да бъде защитено от сериозната опасност от физическо или психологическо увреждане на детето вследствие на връщането, което в противен случай би обосновало отказ за връщане. Такива временни мерки и тяхното движение не следва да забавят производството за връщане по Хагската конвенция от 1980 г. или да подкопават разграничаването на компетентностите между съда, сезиран с производството за връщане по Хагската конвенция от 1980 г., и съда, компетентен по същество във връзка с родителската отговорност съгласно настоящия регламент. При необходимост съдът, сезиран с производството за връщане по Хагската конвенция от 1980 г., следва да проведе консултации със съда или компетентните органи на държавата членка по обичайното местопребиване на детето със съдействието на централните органи или свързаните в мрежа съдии, по-специално в рамките на европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела и международната Хагска съдебна мрежа. Тези мерки следва да се признават и изпълняват във всички останали държави членки, включително държавите членки, които са компетентни съгласно настоящия регламент, докато компетентният съд на такава държава членка постанови мерки, каквито счита за подходящи. Тези временни, включително охранителни мерки биха могли да включват, например, че детето следва да продължи да пребивава при лицето, което преимуществено се грижи за него, или по какъв начин следва да се осъществява контакт с детето след връщането, докато съдът по обичайното местопребиване на детето предприеме мерки, които счита за подходящи. Това не следва да засяга която и да било мярка или решение на съда по обичайното местопребиване, постановени след връщането на детето.
- (47) Решение, с което се постановява връщане на детето, следва да може да бъде обявено за временно подлежащо на изпълнение, независимо дали се обжалва, когато връщането на детето преди постановяването на решението по обжалването се налага поради висшия интерес на детето. Националното право може да конкретизира кой съд може да обяви решението за временно подлежащо на изпълнение.

⁽⁸⁾ Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25).

- (48) Когато съдът на държавата членка, в която детето е било неправомерно отведено или задържано, реши да откаже връщане на детето съгласно Хагската конвенция от 1980 г., той следва да посочи изрично в решението си съответните разпоредби от Хагската конвенция от 1980 г., на които основава отказа си. Независимо дали това решение за отказ е окончателно или подлежи на обжалване, то все пак може да бъде заменено с друго последващо решение, произнесено в производство за упражняване на родителски права от съда на държавата членка на обичайното местопребиваване на детето преди неправомерното отвеждане или задържане. В хода на това производство следва задълбочено да се проучат всички обстоятелства, включително, но не само, поведението на родителите, като се има предвид висшият интерес на детето. Ако в съответното решение по същество относно правото на упражняване на родителските права се постановява връщането на детето, връщането следва да се осъществи, без да се изисква каквато и да било специална процедура за признаването и изпълнението на това решение в която и да е държава членка.
- (49) Съдът, който отказва връщането на детето единствено на основание член 13, първа алинея, буква б) или член 13, втора алинея, или и двете, от Хагската конвенция от 1980 г., следва служебно да издаде удостоверение, като използва съответния формуляр, поместен в настоящия регламент. Предназначението на това удостоверение е да бъдат уведомени страните за възможността да сезират съд в държавата членка, в която детето е пребивавало обичайно непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, в рамките на три месеца от уведомяването за решението за отказ за връщане на детето, с молби по същество относно правото на упражняване на родителските права или, ако този съд вече е сезиран, да предостави на съда съответните документи, отнасящи се до производството за връщане.
- (50) Когато производството по същество относно правото на упражняване на родителските права вече е висящо в държавата членка, в която детето е пребивавало обичайно непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, към момента, в който съд, сезиран с молба за връщане съгласно Хагската конвенция от 1980 г., отказва връщането на детето единствено на основание член 13, първа алинея, буква б) или член 13, втора алинея, или и двете, от Хагската конвенция от 1980 г., съдът, отказващ връщането на детето, следва, ако му е известно това производство, в рамките на един месец от датата на решението си да предаде на съда, разглеждащ производството по същество относно правото на упражняване на родителските права, препис на решението, съответното удостоверение и, когато е приложимо, запис, обобщение или протокол от изслушването, както и всички други документи, които счита за относими. Изразът „всички други документи, които счита за относими“ следва да се отнася за всички документи, съдържащи информация, която може да окаже въздействие върху резултата от производството, свързано с правото на упражняване на родителските права, ако тази информация не е включена вече в самото решение, с което се отказва самото връщане.
- (51) Когато в държавата членка, в която детето е пребивавало обичайно непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, все още няма висящо производство по същество относно правото на упражняване на родителските права и страна сезира съд в тази държава членка в рамките на три месеца от датата на нотифицирането на решението, с което се отказва връщането на детето, тази страна следва да представи на съда, сезиран с молбата по същество относно правото на упражняване на родителските права, препис на решението за отказ за връщане на детето съгласно Хагската конвенция от 1980 г., съответното удостоверение и, когато е приложимо, запис, обобщение или протокол от изслушването. Това не възпрепятства сезирания съд да поиска всякакви допълнителни документи, които счита за относими, съдържащи информация, която може да окаже въздействие върху резултата от производството по същество относно правото на упражняване на родителските права, ако тази информация не е включена вече в решението за отказ за връщане.
- (52) Ако съдът, който е компетентен по същество относно правото на упражняване на родителските права, бъде сезиран от страна в рамките на три месеца от нотифицирането на решението за отказ за връщане на детето съгласно Хагската конвенция от 1980 г. или производството за упражняване на родителските права вече е висящо пред този съд в момента, в който е получил това решение от съда, отказал връщането на детето, всяко решение, произтичащо от това производство по същество относно правото на упражняване на родителски права, което налага връщането на детето в тази държава членка, следва да подлежи на изпълнение във всяка друга държава членка в съответствие с глава IV, раздел 2 от настоящия регламент, без да е необходима специална процедура и без възможност за противопоставяне на неговото признаване. Това следва да се прилага освен ако и до степента, в която е установено наличието на противоречие с по-късно постановено решение относно родителската отговорност по отношение на същото дете, при условие че за решението по същество относно правото на упражняване на родителските права, позволяващо връщането на детето, е издадено удостоверение за „привилегирани решения“. Ако съдът, който е компетентен по същество относно правото на упражняване на родителските права, бъде сезиран след изтичането на три месеца, или условията за издаването на удостоверение за привилегирваните решения не са изпълнени, последващото решение по същество относно правото на упражняване на родителски права следва да се признава и изпълнява в другите държави членки в съответствие с глава IV, раздел 1 от настоящия регламент.

- (53) Без да се засягат други инструменти на Съюза, когато не е възможно личното изслушване на някоя от страните или на дете и когато са налице техническите средства, съдът може да реши да проведе изслушване чрез видеоконференция или чрез средствата на всяка друга комуникационна технология, освен ако поради особените обстоятелства на случая използването на такава технология не би било подходящо за провеждането на справедлив процес.
- (54) Взаимното доверие в правораздаването в Съюза оправдава принципа, че решенията по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, постановени в една държава членка, следва да се признават във всички държави членки, без да е необходима каквато и да било процедура по признаване. По-специално, когато им бъде представено решение, издадено в друга държава членка, с което се постановява развод, законна раздяла или се обявява недействителността на брак, и което повече не подлежи на обжалване в държавата членка по произход, компетентните органи на замолената държава членка следва да признават решението по силата на закона, без да се изисква спазването на каквато и да е процедура, и да актуализират по съответен начин регистрите си за гражданско състояние. Националното право определя дали основанията за отказ могат да бъдат повдигнати от страна или служебно, както е предвидено в националното право. Това не е пречка заинтересована страна да поиска, в съответствие с настоящия регламент, постановяването на решение, че липсват основания за отказ на признаване, както е предвидено в настоящия регламент. Националното право на държавата членка, в която се подава молбата, определя кой може да се счита за заинтересовано лице, което има право на такава молба.
- (55) Признаването и изпълнението на решения, автентични актове и споразумения, постановени в дадена държава членка следва да се основава на принципа на взаимното доверие. Поради това основанията за непризнаване следва да се ограничават до минимум в контекста на основната цел на настоящия регламент, която е да се улеснят признаването и изпълнението и ефективно да се защити висшият интерес на детето.
- (56) Признаването на решение следва да бъде отказано само ако са налице едно или повече от основанията за отказ на признаване, предвидени в настоящия регламент. Списъкът с основанията за отказ на признаване в настоящия регламент е изчерпателен. Основания, които не са предвидени в настоящия регламент, като например нарушаване на правилото за *lis pendens*, не могат да бъдат основания за отказ. По въпроси, свързани с родителската отговорност, по-късно постановеното решение винаги има предимство пред по-ранно постановеното решение, с действие заанапред, доколкото тези решения си противоречат.
- (57) Що се отнася до възможността детето да изрази мнението си, съдът, който е постановил решението, следва да вземе решение относно подходящия метод за изслушване на детето. Ето защо признаването на решение не може да бъде отказано единствено на основание, че съдът, който е постановил решението, е използвал метод за изслушване на детето, различен от метода, който би използвал съдът на държавата членка на признаване. Държавата членка, в която се иска признаване, следва да не отказва признаване, когато се прилага едно от изключенията от това конкретно основание за отказ, което допуска настоящият регламент. Последницата от тези изключения е, че съдът на държавата членка по изпълнение не може да откаже да изпълни решение единствено на основание, че на детето не е била предоставена възможност да изрази своето мнение, като се взема предвид неговият висш интерес, ако предмет на производството е било единствено имуществото на детето и при условие че даването на такава възможност не е било изискано в контекста на предмета на производството, или в случай на наличие на сериозни основания, отчитащи по-специално спешността на случая. Тези сериозни основания може да бъдат изтъкнати, например когато е налице непосредствена заплаха за физическата и психологическата неприкосновеност или живота на детето и всяко допълнително забавяне би могло да породи риск от трансформиране на заплахата в конкретно поведение.
- (58) Наред с това, целта да се намалят продължителността и разходите по производствата по трансгранични спорове, засягащи деца, оправдава премахването на декларацията за изпълняемост или вписването за изпълнение, според случая, преди изпълнението в държавата членка по изпълнение, за всички решения по въпроси за родителска отговорност. Докато Регламент (ЕО) № 2201/2003 премахна това изискване само за определени решения, предоставящи право на лични отношения с детето, и някои решения, постановяващи връщането на дете, с настоящия регламент това следва да се премахне при трансграничното изпълнение на всички решения по въпроси, свързани с родителската отговорност, като същевременно се запазва още по-благоприятно третиране на някои решения, предоставящи право на лични отношения, и на някои решения, разпореждащи връщането на дете. В резултат на това, при условията на настоящия регламент, решение, постановено от органите на друга държава членка, следва да се разглежда така, сякаш е издадено в държавата членка по изпълнение.

- (59) Когато съд, който е компетентен по съществуващото на делото, е постановил временни, включително охранителни мерки, движението на тези мерки следва да се гарантира съгласно настоящия регламент. Временните, включително охранителни мерки, които са постановени от такъв съд, без ответникът да бъде призован да се яви, обаче следва да не се признават и да не се изпълняват съгласно настоящия регламент, освен ако решението, съдържащо мярката, е връчено на ответника преди изпълнението. Това не следва да възпрепятства признаването и изпълнението на такива мерки съгласно националното право. Когато временните, включително охранителни мерки са постановени от съд на държава членка, който не е компетентен по съществуващото на делото, движението на мерките следва да бъде ограничено съгласно настоящия регламент до мерките, предприети по случаи на международно отвлечане на деца и насочени към защита на детето от сериозната опасност, посочена в член 13, първа алинея, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г. Тези мерки следва да се прилагат, докато съд на държава членка, който е компетентен по съществуващото на делото съгласно настоящия регламент, постанови мерките, които счита за подходящи.
- (60) Тъй като процедурите по изпълнение могат да бъдат съдебни или извънсъдебни в зависимост от националното право, компетентните по изпълнението органи могат да включват съдилища, съдебни изпълнители и всякакви други органи, определени съгласно националното право. Когато освен компетентните по изпълнението органи, съдилищата също са посочени в настоящия регламент, това следва да обхваща случаите, при които съгласно националното право орган, различен от съд, е компетентен по изпълнението орган, като обаче някои решения са запазени за съдилищата било от самото начало, било под формата на преразглеждане на актовете на компетентния по изпълнението орган. Компетентният по изпълнението орган или съдът на държавата членка по изпълнение следва да има задачата да постановява, предприема или организира предприемането на специални мерки на етапа на изпълнението, като не принудителни мерки, които биха могли да се предприемат съгласно националното право на тази държава членка, или принудителни мерки, които биха могли да се предприемат съгласно това право, включително глоби, лишаване от свобода или отнемане на детето чрез съдебен изпълнител.
- (61) За да се улесни изпълнението на решения за упражняване на правото на лични отношения с детето, постановени в друга държава членка, компетентните по изпълнението органи или съдилищата в държавата членка по изпълнение следва да имат правото да определят подробно практическите обстоятелства или правните условия, които се изискват съгласно правото на държавата членка по изпълнение. Условието и редът, предвидени в настоящия регламент, следва да улеснят изпълнението на решение в държавата членка по изпълнение, което иначе би могло да не бъде изпълняемо поради липса на яснота, така че компетентният по изпълнението орган или съдът могат да конкретизират и уточнят решението. По същия начин следва да бъдат взети всякакви други мерки за спазване на правните изисквания съгласно националното право, уреждащо изпълнението в държавата членка по изпълнение, като например участието на орган за закрила на детето или на психолог на етапа на изпълнението. Независимо от това, всички подобни условия следва да не засягат и да не надхвърлят съществените елементи на решението за правото на лични отношения с детето. Освен това правомощието съгласно настоящия регламент за коригиране на мерките следва да не позволява на компетентния по изпълнението съд да заменя мерките, които не са известни в правото на държавата членка по изпълнение, с различни мерки.
- (62) Изпълнението в една държава членка на решение, постановено в друга държава членка, без прибегване до декларация за изпълняемост следва да не излага на риск зачитането на правата на защита. По тази причина лицето, срещу което се търси изпълнение, следва да може да поиска постановяване на отказ на признаването или изпълнението на дадено решение, ако смята, че е налице едно от основанията за отказ на признаване или изпълнение, предвидени в настоящия регламент. Националното право определя дали основанията за отказ на признаване, изложени в настоящия регламент, трябва да се разглеждат служебно или при подадена молба. Следователно същият начин на разглеждане следва да е възможен във връзка с отказ на изпълнение. Прилагането на всяко национално основание за отказ на признаване следва да няма за резултат разширяването на условията и редът за основанията, предвидени съгласно настоящия регламент.
- (63) Страната, която оспорва изпълнението на решение, постановено в друга държава членка, следва да може, доколкото е възможно и в съответствие с правната система на държавата членка по изпълнение, да го направи в рамките на процедурата по изпълнението, като следва да има възможност да оспорва в рамките на една процедура, освен на основанията за отказ, предвидени в настоящия регламент, и на основанията за отказ съгласно националното право на държавата членка по изпълнение, които биха продължили да се прилагат, защото не са несъвместими с основанията, предвидени в настоящия регламент. Тези основания биха могли да включват, например, жалби въз основа на формални грешки съгласно националното право в акт за изпълнение или въз основа на твърдението, че действието, изисквано от решението, вече е изпълнено или е станало невъзможно, например в случай на форсмажорни обстоятелства, тежко заболяване на лицето, на което детето трябва да бъде предадено, лишаване от свобода или смърт на това лице, факта, че държавата членка, в която детето трябва да бъде върнато, се е превърнала във военна зона след постановяването на решението, или отказа на изпълнение на решение, което съгласно правото на държавата членка, в която се иска изпълнение, няма изпълнителна сила и не може да бъде приспособено за тази цел.

- (64) С цел да се информира лицето, срещу което се иска изпълнение на съдебно решение, постановено в друга държава членка, удостоверението, издадено съгласно настоящия регламент, придружено при необходимост от съдебното решение, следва да се връчи на това лице в разумен срок преди първата изпълнителна мярка. В този контекст първата изпълнителна мярка следва да означава първата изпълнителна мярка след това връчване. Съгласно практиката на Съда на ЕС страната, срещу която се иска изпълнение, има право на ефективно средство за правна защита, което включва възможността да образува производство за оспорване на изпълняемостта на решението, преди да е започнало изпълнението.
- (65) По въпроси, свързани с родителската отговорност, изпълнението винаги ще засяга дете, и в много случаи предаването на дете на лице, различно от лицето, с което детето живее по това време, и/или преместването на детето в друга държава членка. Ето защо основната цел следва да бъде да се постигне правилен баланс между правото на ищеца, по принцип, да получи изпълнението на решението възможно най-бързо също и при трансгранични случаи в рамките на Съюза, ако е необходимо и чрез прилагане на принудителни мерки, и необходимостта да се ограничи, доколкото е възможно, излагането на детето на евентуално травматизиращи мерки за принудително изпълнение в случаите, когато това не може да се избегне. Тази оценка следва да се извършва от компетентните по изпълнението органи и съдилищата на всяка държава членка в зависимост от конкретния случай.
- (66) Настоящият регламент има за цел да установи равнопоставеност що се отнася до трансграничното изпълнение на решения по въпроси, свързани с родителската отговорност, между държавите членки. В редица държави членки тези решения подлежат на изпълнение дори ако все още могат да бъдат обжалвани или вече са предмет на обжалване. В други държави членки на изпълнение подлежи само окончателното решение, което вече не може да бъде обжалвано по общия ред. За да се отчитат ситуацияите на спешност, настоящият регламент предвижда, че определени решения по въпроси, свързани с родителската отговорност, могат да бъдат обявени за временно подлежащи на изпълнение от съда на държавата членка по произход, дори и все още да подлежат на обжалване, и по-конкретно решенията, разпореждащи връщането на дете съгласно Хагската конвенция от 1980 г., и решенията за предоставяне на право на лични отношения.
- (67) При процедурите по изпълнение, засягащи деца, обаче е важно компетентните по изпълнението органи или съдилищата да са в състояние да реагират бързо на съответната промяна в обстоятелствата, включително на обжалването на решението в държавата членка по произход, отпадането на изпълняемостта на решението и пречките или извънредните ситуации, които срещат на етапа на изпълнението. Поради това изпълнителното производство следва да се спира, по молба или служебно от органа или съда, ако изпълняемостта на решението е спряна в държавата членка по произход. Органът или съдът, компетентни за изпълнението, обаче не следва да бъдат задължени да проучват активно дали междуременно изпълняемостта не е била спряна вследствие на обжалване или по друг начин в държавата членка по произход, ако няма индикации, че случаят е такъв. Освен това спирането или отказът на изпълнение в държавата членка по изпълнение следва да става след подаване на молба и дори и да са налице едно или повече от основанията, предвидени в настоящия регламент или разрешени от него, спирането или отказът на изпълнение в държавата членка по изпълнение следва да бъде оставено на преценката на компетентния по изпълнението орган или съда.
- (68) Когато решението все още подлежи на обжалване в държавата членка по произход и срокът за подаване на жалба по общия ред не е изтекъл, компетентният по изпълнението орган или съдът на държавата членка по изпълнение следва да има правото при подадена молба да спира изпълнителното производство. В тези случаи той може да посочи срока, в рамките на който трябва да се подаде всяка жалба в държавата членка по произход, за да бъде спряно или да се продължи спирането на изпълнителното производство. Определянето на срока следва да породи действие само за спирането на изпълнителното производство и не следва да засяга крайния срок за подаване на жалба съгласно процесуалните правила на държавата членка по произход.
- (69) В изключителни случаи следва да е възможно компетентният по изпълнението орган или съдът да спре изпълнителното производство, ако изпълнението би изложило детето на сериозна опасност от физическо или психическо увреждане поради временни трудности, които са възникнали след постановяването на решението, или поради друга съществена промяна на обстоятелствата. Изпълнението следва да се възобнови веднага след като сериозната опасност от физическо или психическо увреждане престане да съществува. Ако обаче още има такава опасност, преди да се откаже изпълнение, следва да се вземат всички подходящи мерки в съответствие с националното право и процедури, включително, когато е подходящо, с помощта на други специалисти, като социални работници или детски психолози, за да се положат усилия за изпълнение на решението. По-специално, компетентният по изпълнението орган или съдът следва, в съответствие с националното право и процедури, да положат усилия за преодоляване на пречките, възникнали поради промяна на обстоятелствата, като например явно възражение от страна на детето, което е изразено едва след постановяването на решението и което е толкова силно, че ако не бъде взето под внимание, това би довело до сериозна опасност от физическо или психическо увреждане на детето.

- (70) Автентичните актове и споразуменията между страните относно законна раздяла и развод, които имат задължителна правна сила в дадена държава членка, следва да се считат за равностойни на „решения“ за целите на прилагането на правилата относно признаването. Автентичните актове и споразуменията между страните по въпроси, свързани с родителската отговорност, които подлежат на изпълнение в дадена държава членка, следва да се считат за равностойни на „решения“ за целите на прилагането на правилата относно признаването и изпълнението.
- (71) Въпреки че задължението да се предостави на детето възможност да изрази своето мнение, съгласно настоящия регламент, не следва да се прилага за автентичните актове и споразуменията, правото на детето да изрази своето мнение следва да продължава да се прилага съгласно член 24 от Хартата и в светлината на член 12 от Конвенцията на ООН за правата на детето, както същите се прилагат по силата на националното право и процедури. Фактът, че на детето не е била предоставена възможност да изрази своето мнение, не следва да е автоматично основание за отказ на признаването и изпълнението на автентични актове и споразумения по въпроси, свързани с родителската отговорност.
- (72) По въпросите, свързани с родителска отговорност, следва да се определят централни органи във всички държави членки. Държавите членки следва да разгледат възможността да определят един и същ централен орган за целите на настоящия регламент и за целите на Хагските конвенции от 1980 и 1996 г. Държавите членки следва да гарантират, че централните органи разполагат с достатъчно финансови и човешки ресурси, за да могат да изпълняват възложените им задачи съгласно настоящия регламент.
- (73) Разпоредбите на настоящия регламент относно сътрудничеството по въпроси, свързани с родителската отговорност, не следва да се прилагат за обработването на молби за връщане на дете съгласно Хагската конвенция от 1980 г., които съгласно член 19 от същата конвенция, и установената съдебна практика на Съда на ЕС не представляват производство по същество във връзка с родителската отговорност. Прилагането на Хагската конвенция от 1980 г. обаче следва да се допълва с разпоредбите на настоящия регламент относно международното отвлечане на деца и на главата от настоящия регламент относно признаването и изпълнението и на главата относно общите разпоредби.
- (74) Централните органи следва да оказват подкрепа на съдилищата и компетентните органи, а в определени случаи и на лицата, носещи родителската отговорност, при трансгранични процедури, и да си сътрудничат както по общи въпроси, така и по конкретни случаи, включително за целите на стимулирането на разрешаването на семейните спорове по взаимно съгласие.
- (75) Освен в неотложни случаи и без да се засягат прякото сътрудничество и комуникации между съдилищата, разрешени съгласно настоящия регламент, исканията в съответствие с настоящия регламент относно сътрудничеството по въпроси, свързани с родителската отговорност, могат да се правят чрез съдилищата и компетентните органи и следва да се подават до централния орган на държавата членка на молещия съд или компетентен орган. Някои искания могат да бъдат отправяни и от носителите на родителска отговорност и следва да се подават до централния орган на държавата по обичайното местопребиваване на ищеца. Тези искания следва да включват искания за предоставяне на информация и съдействие на носителите на родителска отговорност, които търсят признаването и изпълнението на решения на територията на замоления централен орган, по-специално що се отнася до правото на лични отношения с детето и връщането на детето, включително, когато е необходимо, информацията относно начините за получаване на правна помощ; исканията за улесняване на постигането на споразумение между носителите на родителска отговорност посредством посредничество или други алтернативни способности за разрешаване на спорове, и исканията съд или компетентен орган да проучи необходимостта от вземане на мерки за закрила на личността или имуществото на детето.
- (76) Пример за неотложен случай, позволяващ пряк първоначален контакт със съда или компетентния орган на замолената държава членка, е пряка молба до компетентния орган на друга държава членка да проучи необходимостта от вземане на мерки за закрила на детето, когато се предполага, че детето е в непосредствен риск. Задължението да се процедира чрез централен орган следва да се прилага само за първоначалните искания; всяка последваща комуникация със съда, компетентния орган или ищеца може да се осъществява и пряко.
- (77) Не следва да се изключва възможността централните органи или компетентните органи да сключват или да продължат да прилагат съществуващите споразумения или договорености с централните органи или компетентните органи на една или повече други държави членки, даващи възможност за пряка комуникация във взаимоотношенията им. Компетентните органи следва да информират централните си органи за такива споразумения или договорености.

- (78) При конкретни казуси, свързани с родителска отговорност, които попадат в приложното поле на настоящия регламент, централните органи следва да си сътрудничат при оказването на съдействие на съдилищата и компетентните органи и на лицата, носители на родителска отговорност. Това съдействие, предоставяно от замоления централен орган, следва да включва по-специално установяване на местонахождението на детето, било то пряко или чрез съдилища, компетентни органи или други органи, когато това е необходимо за изпълнение на искане по настоящия регламент, както и предоставяне на всяка друга информация, отнасяща се до процедури по въпроси, свързани с родителската отговорност.
- (79) Замолените централни органи следва също да предприемат всички необходими мерки, за да улеснят комуникацията между съдилищата при необходимост, по-специално за прилагането на правилата относно прехвърлянето на компетентност, относно временни, включително охранителни мерки в неотложни случаи, по-специално когато те са свързани с международното отвлечение на деца и са насочени към защита на детето от сериозната опасност, посочена в член 13, първа алинея, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г., и относно *lis pendens* и свързани иски. За тази цел в някои случаи може бъде достатъчно да се предостави информация с оглед на по-нататъшна пряка комуникация, например предоставяне на данните за контакт на органите за закрила на детето, съдиите от мрежата или компетентния съд.
- (80) С оглед постигането на целите на настоящия регламент и без да се нарушават изискванията, предвидени в националното процесуално право, молещият съд или компетентният орган следва да разполага с право да избира свободно измежду различните възможности, с които разполага, за получаване на необходимата информация.
- (81) При отправяне на мотивирана молба за предоставяне на доклад или друга информация, отнасяща се до процедури по въпроси, свързани с родителската отговорност, в молещата държава членка централните органи, пряко или чрез съдилищата, компетентните органи или други органи на замолената държава членка следва да изпълнят молбата. Молбата следва да съдържа по-специално описание на процедурата, за която е необходима информацията, и на фактическата обстановка, довела до тази процедура.
- (82) Когато даден съд на държава членка вече е постановил решение по въпроси, свързани с родителската отговорност, или обмисля такова решение, като изпълнението на решението ще се осъществи в друга държава членка, този съд следва да може да отправи искане до съдилищата или компетентните органи на въпросната друга държава членка за съдействие при изпълнението на решението. Това следва да се прилага например за решения, предоставящи право на контролирани лични отношения с детето, което ще се упражнява в държава членка, различна от държавата членка, в която се намира съдът, постановил правото на лични отношения, или решения, налагащи други придружаващи мерки от страна на съдилищата или компетентните органи в държавата членка по местоизпълнение на решението.
- (83) Когато съд или компетентен орган на държава членка обмисля настаняването на дете в друга държава членка, преди настаняването следва да се проведе процедура по консултиране за получаване на съгласие. Съдът или компетентният орган, който обмисля настаняването, следва да получи съгласието на компетентния орган на държавата членка, в която детето ще бъде настанено, преди да постанови или договори това настаняване. Освен това, в съответствие с практиката на Съда на ЕС, държавите членки следва да предвидят ясни правила и процедури за целите на предоставянето на съгласие съгласно настоящия регламент, така че да гарантират правната сигурност и бързина. Процедурите следва, наред с другото, да позволяват на компетентния орган да даде или откаже съгласие в кратък срок. Липсата на отговор в срок от три месеца не следва да се възприема като съгласие и без съгласие настаняването не следва да се осъществява. Искането за съгласие следва да включва поне доклад за детето и мотивите на предложението за настаняване или предоставяне на грижи, очакваната продължителност на настаняването, информация относно планираното финансиране, допълнена от всяка друга информация, която замолената държава членка може да счете за уместна, като например предвиден надзор на мярката, договорености за контакт с родителите, други роднини или други лица, с които детето има тясна връзка, или причините, поради които този контакт не е предвиден в светлината на член 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Като се вземе предвид практиката на Съда на Европейския съюз, когато е дадено съгласие за настаняване за определен период от време, то не следва да се прилага за решения или договорености за удължаване на периода на настаняването. В такъв случай следва да бъде отправено ново искане за съгласие.

- (84) Когато решение за настаняването на дете в институция или поверяване на приемна грижа се обмисля в държавата членка по обичайното местопребиваване на детето, съдът следва да разгледа в началните етапи на производството подходящи мерки за гарантиране зачитането на правата на детето, по-специално правото да запази своята идентичност и правото да поддържа контакт с родителите, или при целесъобразност с други роднини, в светлината на членове 8, 9 и 20 от Конвенцията на ООН за правата на детето. Когато съдът има информация за тясна връзка на детето с друга държава членка, подходящите мерки могат да включват, когато е приложим член 37, буква б) от Виенската конвенция за консулските отношения, нотификация до консулския орган на тази държава членка. Такава връзка може да стане известна и от информацията, предоставена от централния орган на другата държава членка. Сред подходящите мерки може да са искане съгласно настоящия регламент до тази държава членка за информация относно родител, роднина или други лица, които може да се считат за подходящи да се грижат за детето. Освен това, в зависимост от обстоятелствата съдът може да поиска също информация за процедури и решения, отнасящи се за родител или брат или сестра на детето. Висшият интерес на детето следва винаги да е съображение от първостепенно значение. По-специално, нито една от тези разпоредби не следва да засяга националното право или процедури, приложими по отношение на каквото и да било решение за настаняване, постановено от съда или компетентния орган в държавата членка, която обмисля настаняването. По-конкретно тези разпоредби не следва да създадат задължение за органите на държавата членка, които са компетентни да настанят детето в другата държава членка или да включат в още по-голяма степен тази държава членка в решението или процедурите по настаняването.
- (85) Тъй като времето е от основно значение при въпроси, свързани с родителската отговорност, информацията, поискана в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент относно сътрудничеството, включително относно събирането и обmena на информация, отнасяща се до процедури по въпроси, свързани с родителската отговорност, и решението за предоставяне или отказ на съгласие за настаняването на дете в друга държава членка, следва да се предава на молещата държава членка от централния орган на замолената държава членка не по-късно от три месеца след получаването на искането, освен когато поради извънредни обстоятелства това е невъзможно. Това следва да включва задължението на компетентния национален орган своевременно да предостави информацията или да обясни защо тя не може да бъде предоставена на замоления централен орган, за да може да бъде спазен този срок. Независимо от това, всички имащи отношение компетентни органи следва да се стремят да дадат отговор по-бързо, отколкото в рамките на този максимален срок.
- (86) Фактът, че срещите на централните органи се свикват по-специално от Комисията в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела в съответствие с Решение 2001/470/ЕО, не следва да изключва организирането на други срещи на централните органи.
- (87) Освен ако в настоящия регламент е предвидено друго, Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁹⁾ следва да се прилага за обработването на лични данни от държавите членки, извършвано в изпълнение на настоящия регламент. По-специално, за да не се излага на опасност изпълнението на искане по настоящия регламент, например за връщане на дете в съответствие с Хагската конвенция от 1980 г., или за да може даден съд да проучи необходимостта от вземане на мерки за закрила на личността или имуществото на детето, уведомяването на субекта на данните съгласно член 14, параграфи 1–4 от Регламент (ЕС) 2016/679, например за изискваните данни с цел установяване на местонахождението на детето, може да бъде отложено до обработването на искането, за което се изисква тази информация. Изключението се прави в съответствие с член 14, параграф 5, както и член 23, параграф 1, букви е), ж), и) и й) от Регламент (ЕС) 2016/679. Това не следва да възпрепятства посредник, съд или компетентен орган, на когото е предоставена информацията, да вземе мерки за закрила на детето или да направи необходимото такива мерки да бъдат взети, когато детето е изложено на опасност от увреждане или има индикации за такава опасност.
- (88) В случаи, в които оповестяването или потвърждаването на съответната информация би могло да застраши здравето, безопасността или свободата на детето или друго лице, например когато е налице домашно насилие и съдът е разпоредил новият адрес на детето да не се оповестява пред молителя, настоящият регламент се стреми да постигне деликатен баланс. Макар в настоящия регламент да следва да се предвиди, че централният орган, съдът или компетентният орган не следва да разкрива или да потвърждава на молителя или на трета страна информация, събрана или предадена за целите на настоящия регламент, ако прецени, че това би могло да застраши здравето, безопасността или свободата на детето или друго лице, в него следва ясно да се предвиди, че това не следва да възпрепятства събирането и предаването на информацията от и между централните органи, съдилища и компетентни органи, доколкото това е необходимо за изпълнение на задълженията им съгласно настоящия регламент. Това означава, че когато е възможно и целесъобразно, следва да е възможно молбата да бъде обработена съгласно

⁽⁹⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

настоящия регламент, без на молителя да бъде предоставена цялата информация, необходима за обработването. Например когато това е предвидено в националното право, централният орган може да заведе дело от името на молител без предаване на информация за местонахождението на детето на молителя. В случаи, когато самото отправяне на искането би могло да застраши здравето, безопасността или свободата на детето или на друго лице, настоящият регламент не следва да предвижда задължение за отправяне на такова искане.

- (89) С цел да се гарантира, че удостоверенията, които ще бъдат използвани във връзка с прилагането на глави III и IV от настоящия регламент, се актуализират, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) във връзка с изменения на приложения I–IX към настоящия регламент. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат осъществявани в съответствие с принципите, установени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽¹⁰⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Съветът получава всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като неговите експерти имат систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (90) Следва да се гарантира последователност между Конвенцията, съставена на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз, относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела от 1998 г. („Конвенцията Брюксел II“)⁽¹¹⁾, Регламент (ЕО) № 1347/2000, Регламент (ЕО) № 2201/2003 и настоящия регламент до степента, в която разпоредбите остават непроменени, като за тази цел следва да се предвидят преходни разпоредби. Същата нужда от приемственост се прилага и по отношение на тълкуването, включително от Съда на Европейския съюз, на Конвенцията Брюксел II и на регламенти (ЕО) № 1347/2000 и (ЕО) № 2201/2003.
- (91) Следва да се припомни, че за споразумения с една или повече трети държави, сключени от държава членка преди датата на нейното присъединяване към Съюза, се прилага член 351 от ДФЕС.
- (92) Правото, приложимо по въпроси, свързани с родителска отговорност, следва да се определя в съответствие с разпоредбите на глава III от Хагската конвенция от 1996 г. При прилагането на посочената конвенция в хода на производство пред съд на държава членка, в която се прилага настоящият регламент, позоваването в член 15, параграф 1 от същата конвенция на „разпоредбите на глава II“ от нея следва да се разбира като позоваване на „разпоредбите на настоящия регламент“.
- (93) За правилното функциониране на настоящия регламент, Комисията следва да извърши оценка на неговото прилагане и да предложи необходимите изменения.
- (94) Комисията следва да предостави публичен достъп до и да актуализира информацията, изпратена от държавите членки.
- (95) В съответствие с член 3 и член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и към ДФЕС, тези държави членки са нотифицирали желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.
- (96) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (97) В съответствие с член 41, параграф 2, втора алинея и член 46, буква г) от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹²⁾ беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който предостави своето становище на 15 февруари 2018 г.⁽¹³⁾

⁽¹⁰⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

⁽¹¹⁾ ОВ C 221, 16.7.1998, стр. 1.

⁽¹²⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽¹³⁾ ОВ C 120, 6.4.2018 г., стр. 18.

- (98) Доколкото целите на настоящия регламент не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки поради различията между националните норми, уреждащи компетентността и признаването и изпълнението на решенията, а поради прякото приложение и задължителната сила на настоящия регламент могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага по следните гражданскоправни въпроси:
 - а) развод, законна раздяла или обявяване на недействителността на брака;
 - б) предоставяне, упражняване, делегиране, ограничаване или лишаване от родителска отговорност.
2. Въпросите по параграф 1, буква б) може, по-специално, да включват:
 - а) правото на упражняване на родителски права и правото на лични отношения;
 - б) настойничество, попечителство и други сходни институти;
 - в) определянето и функциите на всяко лице или орган, натоварени да се грижат за личността или имуществото на детето, да го представляват или да го подпомагат;
 - г) настаняването на детето в институция или поверяване на приемна грижа;
 - д) мерките за закрила на детето, свързани с управлението, запазването или разпореждането с имуществото на детето.
3. Глави III и VI от настоящия регламент се прилагат във връзка с въпросите на неправомерно отвеждане или задържане на дете в повече от една държава членка, като допълват Хагската конвенция от 1980 г. Глава IV от настоящия регламент се прилага за решения, постановяващи връщането на дете в друга държава членка съгласно Хагската конвенция от 1980 г., които подлежат на изпълнение в държава членка, различна от държавата членка, в която е постановено решението.
4. Настоящият регламент не се прилага за:
 - а) установяването или оспорването на произход;
 - б) решенията за осиновяване, подготвителните мерки преди осиновяването, както и унищожаването или прекратяването на осиновяването;
 - в) имената на детето;
 - г) еманципацията;
 - д) задълженията за издръжка;
 - е) доверителната собственост или наследяването;
 - ж) мерките, взети във връзка с престъпления, извършени от деца.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящия регламент „решение“ означава решение на съд на държава членка, включително постановление, разпореждане или съдебно решение, с което се постановява развод, законна раздяла или обявяване на недействителността на брака, или се уреждат въпроси на родителската отговорност.

За целите на глава IV „решение“ включва:

- а) решение, постановено в една държава членка и разпореждащо връщането на дете в друга държава членка съгласно Хагската конвенция от 1980 г., което подлежи на изпълнение в държава членка, различна от държавата членка, в която е постановено решението;
- б) временни, включително охранителни мерки, постановени от съд, който по силата на настоящия регламент е компетентен по съществото на делото или мерките, постановени в съответствие с член 27, параграф 5 във връзка с член 15;

За целите на глава IV „решение“ не включва временните, включително охранителните мерки, постановени от такъв съд, без ответникът да е бил призван да се яви, освен ако решението, включващо мярката, е връчено на ответника преди изпълнението.

2. За целите на настоящия регламент се прилагат също следните определения:

- 1) „съд“ означава всеки орган във всяка държава членка, който е компетентен да разглежда въпросите, попадащи в обхвата на настоящия регламент;
- 2) „автентичен акт“ означава документ, формално съставен или вписан като автентичен акт в държава членка по въпроси, попадащи в обхвата на настоящия регламент, и чиято автентичност:
 - а) се свързва с подписването и съдържанието на акта; и
 - б) е установена от публичен орган или друг орган, овластен за това. Държавите членки уведомяват Комисията за тези органи в съответствие с член 103;
- 3) за целите на глава IV „споразумение“ означава документ, който не е автентичен акт, сключен е между страните по въпроси, попадащи в обхвата на настоящия регламент и е вписан от публичен орган, за който Комисията е уведомена от държава членка в съответствие с член 103 за тази цел;
- 4) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която е било постановено решението, формално е съставен или вписан автентичният акт, или е извършено вписването на споразумението;
- 5) „държава членка по изпълнение“ означава държавата членка, в която се иска изпълнение на решението, автентичния акт или споразумението;
- 6) „дете“ означава всяко лице на възраст под 18 години;
- 7) „родителска отговорност“ означава всички права и задължения, отнасящи се до личността или имуществото на дете, които са предоставени на физическо или юридическо лице по силата на решение, на закона или на споразумение, пораждащо правни последици, включително правото на упражняване на родителски права и правото на лични отношения с детето;
- 8) „носител на родителска отговорност“ означава всяко лице, институция или друг орган, който носи родителска отговорност за дете;

- 9) терминът „право на упражняване на родителски права“ включва правата и задълженията за полагане на грижа за личността на детето, и по специално на правото да се определи мястото на пребиваване на детето;
- 10) „право на лични отношения“ означава права на лични отношения с дете, включително на правото да се отведе детето за определен период от време на място, различно от неговото или нейното обичайно местопребиваване;
- 11) „неправомерно отвеждане или задържане“ означава отвеждането или задържането на детето, когато:
- a) такова отвеждане или задържане е извършено в нарушение на правото на упражняване на родителски права, придобито по силата на решение, на закона или на споразумение, пораждащо правни последици съгласно правото на държавата членка, в която детето е имало обичайно местопребиваване непосредствено преди отвеждането или задържането; и
- б) по време на отвеждането или задържането правото на упражняване на родителски права е било ефективно упражнявано съвместно или поотделно или е шяло да бъде упражнявано по този начин, ако не е било извършено отвеждането или задържането.
3. За целите на членове 3, 6, 10, 12, 13, 51, 59, 75, 94 и 102 понятието „domicile“ заменя понятието „гражданство“ за Ирландия и Обединеното кралство и има същото значение, както във всяка от правните системи на тези държави членки.

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНОСТ ПО БРАЧНИ ВЪПРОСИ И ПО ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С РОДИТЕЛСКАТА ОТГОВОРНОСТ

РАЗДЕЛ I

Развод, законна раздяла и обявяване на недействителността на брака

Член 3

Обща компетентност

Компетентни да разглеждат въпроси, свързани с развод, законна раздяла и обявяването на недействителността на брака, са съдилищата на държавата членка:

- a) на чиято територия:
- i) съпрузите имат обичайно местопребиваване,
- ii) съпрузите са имали последното си обичайно местопребиваване, доколкото един от тях все още живее там,
- iii) ответникът има обичайно местопребиваване,
- iv) единият от съпрузите има обичайно местопребиваване, когато се подава обща искова молба,
- v) ищецът има обичайно местопребиваване, ако той е живял там поне една година непосредствено преди подаването на исковата молба, или
- vi) ищецът има обичайно местопребиваване, ако той е живял там поне шест месеца непосредствено преди подаването на исковата молба и е гражданин на въпросната държава членка; или
- б) чиито граждани са двамата съпрузи.

Член 4

Насрещен иск

Съдът, пред който има висящо производство на основание член 3, е компетентен да разглежда и насрещен иск между страните, доколкото този иск попада в обхвата на настоящия регламент.

Член 5

Преобразуване на законната раздяла в развод

Без да се засяга разпоредбата на член 3, съд в държава членка, който е постановил решение за законна раздяла на съпрузи, е компетентен да преобразува тази законна раздяла в развод, ако такава възможност е предвидена в правото на тази държава членка.

Член 6

Субсидиарна компетентност

1. При спазване на параграф 2, когато никой съд на държава членка не е компетентен съгласно член 3, 4 или 5, компетентността се определя във всяка държава членка съобразно нейното законодателство.
2. Срещу съпруг, който има обичайно местопребиваване на територията на държава членка; или е гражданин на държава членка, може да се предявява иск в друга държава членка само в съответствие с членове 3, 4 и 5.
3. По отношение на ответник, който няма обичайно местопребиваване и не е гражданин на държава членка, всеки гражданин на държава членка, който има обичайно местопребиваване на територията на друга държава членка, може, подобно на гражданите на тази друга държава, да се позове на правилата за компетентност, приложими в тази държава.

РАЗДЕЛ 2

Родителска отговорност

Член 7

Обща компетентност

1. Съдилищата на държава членка са компетентни по въпроси, свързани с родителската отговорност за дете, ако детето има обичайно местопребиваване в тази държава членка към момента на сезирането на съда.
2. Параграф 1 от настоящия член се прилага при спазването на членове 8—10.

Член 8

Запазване на компетентност във връзка с правата на лични отношения

1. Когато дете се премества правомерно от една държава членка в друга и придобива ново обичайно местопребиваване там, съдилищата на държавата членка по предишното обичайно местопребиваване на детето, по силата на изключение от член 7, запазват, за три месеца след преместването, компетентността си да изменят решението за право на лични отношения, постановено в тази държава членка преди преместването на детето, ако лицето, на което с въпросното решение е предоставено право на лични отношения, продължава да живее обичайно в държавата членка на предишното обичайно местопребиваване на детето.
2. Параграф 1 не се прилага, ако носителят на правото на лични отношения по параграф 1 е приел компетентността на съдилищата на държавата членка по новото обичайно местопребиваване на детето, като е участвал в производство пред тези съдилища, без да е оспорил тяхната компетентност.

Член 9

Компетентност при неправомерно отвеждане или задържане на дете

Без да се засяга член 10, в случай на неправомерно отвеждане или задържане на дете, съдилищата на държавата членка, в която детето е имало обичайно местопребиваване непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, запазват своята компетентност, докато детето придобие обичайно местопребиваване в друга държава членка и:

- a) всяко лице, институция или друг орган, на който е предоставено правото на упражняване на родителски права, е приело отвеждането или задържането; или

- б) детето е пребивавало в тази друга държава членка най-малко една година след като лицето, институцията или друг орган, на който е предоставено правото на упражняване на родителски права, е узнал или е трябвало да узнае къде се намира детето и детето се е установило в своята нова среда и е изпълнено поне едно от следните условия:
- i) в рамките на една година след като носителят на правото на упражняване на родителски права е узнал или е трябвало да узнае къде се намира детето, не е била подадена молба за връщането му пред компетентните органи на държавата членка, в която детето е било отведено или задържано;
 - ii) молбата за връщане, подадена от носителя на правото на упражняване на родителски права, е била оттеглена и не е била подадена нова молба в срока, определен в точка i);
 - iii) молбата за връщане, подадена от носителя на правото на упражняване на родителските права е била отхвърлена от съд на държава членка на основания, различни от член 13, първа алинея, буква б) или член 13, втора алинея от Хагската конвенция от 1980 г. и това решение вече не подлежи на обжалване по общия ред;
 - iv) не е сезиран нито един съд, както е посочено в член 29, параграфи 3 и 5, в държавата членка, в която детето е имало своето обичайно местопребиваване непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане;
 - v) решение относно упражняването на родителските права, което не води до връщането на детето, е било постановено от съдилищата на държавата членка, в която детето е имало обичайно местопребиваване непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане.

Член 10

Избор на съд

1. Съдилищата на държава членка имат компетентност по въпроси, свързани с родителската отговорност, когато са изпълнени следните условия:

а) детето има тясна връзка с тази държава членка, по-специално по силата на факта, че:

- (i) поне единият от носителите на родителската отговорност има обичайно местопребиваване в нея;
- (ii) тази държава членка е предходното обичайно местопребиваване на детето; или
- (iii) детето е неин гражданин;

б) страните, както и всеки друг носител на родителска отговорност:

- i) доброволно са постигнали съгласие относно компетентността, най-късно към момента на сезирането на съда; или
- ii) са приели изрично компетентността в хода на производството и съдът е направил необходимото всички страни да бъдат информирани за правото си да не приемат компетентността; и

в) упражняването на компетентността е във висш интерес на детето.

2. Споразумението за избор на съд съгласно параграф 1, буква б) се изготвя в писмена форма и се датира и подписва от засегнатите страни или се записва в съдебните документи в съответствие с националното право и процедури. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.

Лицата, които стават страни в производството след сезирането на съда, могат да изразят съгласието си след сезирането на съда. При липса на възражение от тяхна страна се счита, че са дали мълчаливо съгласие.

3. Освен ако не е договорено друго между страните, компетентността по параграф 1 се прекратява, когато:

а) решението, постановено по производството, вече не подлежи на обжалване по общия ред; или

- б) производството е приключило по друга причина.
4. Компетентността съгласно параграф 1, буква б, подточка ii) е изключителна.

Член 11

Компетентност на основание присъствието на детето

1. Когато не може да се установи обичайното местопребиваване на детето и компетентността не може да се определи въз основа на член 10, компетентни са съдилищата на държавата членка, в която се намира детето.
2. Компетентността по параграф 1 се прилага и за деца бежанци или за международно разселени деца, поради нестабилност в държавата членка на обичайното им местопребиваване.

Член 12

Прехвърляне на компетентност на съд на друга държава членка

1. В изключителни случаи съд на държава членка, който е компетентен по съществото на делото, може, по искане на страна или служебно, ако счита, че съд на друга държава членка, с която детето има специална връзка, би бил подходящ да прецени висшия интерес на детето в конкретния случай, да спре производството или конкретна част от него, и:

- а) да определи срок за една или повече от страните да уведомят съда на другата държава членка за висшото производство и за възможността за прехвърляне на компетентността и да внесат молба пред този съд; или
- б) да изиска от съда на другата държава членка да приеме компетентността в съответствие с параграф 2.

2. Съдът на другата държава членка може, когато поради особените обстоятелства по делото това е от висш интерес на детето, да приеме компетентността в рамките на шест седмици след:

- а) сезирането му в съответствие с параграф 1, буква а); или
- б) получаването на искането в съответствие с параграф 1, буква б).

Съдът, пред който искът е предявен по-късно, или съдът, от който е поискано да приеме компетентността, уведомява незабавно съда, пред който искът е предявен по-рано. Ако този съд приеме компетентността, съдът, пред който искът е предявен по-рано, се отказва от нея.

3. Съдът, пред който искът е предявен по-рано, продължава да упражнява компетентността си, ако не получи приеждането на компетентност от съда на другата държава членка в рамките на седем седмици след като:

- а) срокът, установен за страните, за да внесат молба пред съд на друга държава членка в съответствие с параграф 1, буква а), е изтекъл; или
- б) съдът е получил искането в съответствие с параграф 1, буква б).

4. По смисъла на параграф 1 се счита, че детето има специална връзка с дадена държава членка, ако тази държава членка:

- а) се е превърнала в обичайно местопребиваване на детето след сезирането на посочения в параграф 1 съд;
- б) представлява предходното обичайно местопребиваване на детето;
- в) е държавата, чийто гражданин е детето;

- г) представлява обичайното местопребиваване на носител на родителската отговорност; или
- д) е мястото, където се намира имущество на детето и делото засяга мерки за защита на детето, свързани с управлението, съхраняването или разпореждането с това имущество.
5. Когато изключителната компетентност на съда е установена съгласно член 10, този съд не може да прехвърли компетентността на съд на друга държава членка.

Член 13

Искане за прехвърляне на компетентност от съд на държава членка, който не е компетентен

1. В изключителни случаи и без да се засяга член 9, ако съд на държава членка, който не е компетентен съгласно настоящия регламент, но същевременно е налице специална връзка на детето с тази държава в съответствие с член 12, параграф 4, счита, че е по-подходящ, за да прецени висшия интерес на детето по конкретното дело, той може да поиска прехвърляне на компетентност от съда на държавата членка на обичайното местопребиваване на детето.
2. В рамките на шест седмици след получаване на искането съгласно параграф 1 съдът, към който е отправено искането, може да приеме да прехвърли компетентността си, когато счита, че поради специфичните обстоятелства по случая това прехвърляне отговаря на висшия интерес на детето. Когато съдът, към който е отправено искането, приеме да прехвърли компетентността си, той информира незабавно отправилния искането съд. При липса на приемане в срок, отправилният искането съд няма компетентност.

Член 14

Субсидиарна компетентност

Когато нито един съд на държава членка не е компетентен съгласно членове 7—11, компетентността се определя във всяка държава членка съобразно нейното законодателство.

Член 15

Временни, включително охранителни мерки в неотложни случаи

1. В неотложни случаи, дори когато съд в друга държава членка е компетентен по съществото на делото, съдилищата в държава членка са компетентни да постановяват временни, включително охранителни мерки, които може да се предвиждат в правото на тази държава членка, по отношение на:

- а) дете, което се намира в тази държава членка; или
- б) имущество, което принадлежи на дете, намиращо се в тази държава членка.

2. Доколкото защитата на висшия интерес на детето налага това, съдът, който е предприел мерките, предвидени в параграф 1 от настоящия член, незабавно уведомява съда или компетентния орган на държавата членка, която е компетентна съгласно член 7 или по целесъобразност който и да е съд на държава членка, компетентен по съществото на делото съгласно настоящия регламент, било пряко в съответствие с член 86 или посредством централните органи, определени в съответствие с член 76.

3. Мерките, постановени съгласно параграф 1 спират да се прилагат, веднага щом съдът на държавата членка, който е компетентен по съществото на делото съгласно настоящия регламент, вземе мерките, които смята за подходящи.

По целесъобразност този съд може да информира за решението си съда, постановил временните, включително охранителни мерки, било пряко в съответствие с член 86 или посредством централните органи, определени в съответствие с член 76.

Член 16

Инцидентни иски

1. Ако изходът на производство по въпрос, който не попада в обхвата на настоящия регламент, пред съд на държава членка зависи от произнасянето по инцидентен иск, свързан с родителската отговорност, съдът в тази държава членка може да се произнесе по посочения иск за целите на производството, дори ако тази държава членка не е компетентна съгласно настоящия регламент.

2. Всяко произнасяне по инцидентен иск съгласно параграф 1 поражда действие само в рамките на съответното производство.

3. Ако действителността на правно действие, предприето или чието предприемане предстои, от името на дете в производство по наследяване пред съд на държава членка изисква разрешението или одобрението на съд, съдът в тази държава членка може да реши дали да разреши или одобри въпросното правно действие, дори ако не е компетентен съгласно настоящия регламент.

4. Разпоредбите на член 15, параграф 2 се прилагат съответно.

РАЗДЕЛ 3

Общи разпоредби

Член 17

Сезиране на съда

Съдът се счита за сезиран:

- а) в момента, в който документът за образуване на производството или равностоен документ е внесен в съда, при условие че ищецът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите действия, за да се извърши връчване на съответните документи на ответника;
- б) ако документът трябва да бъде връчен, преди да бъде внесен в съда, в момента, в който бъде получен от отговорния за връчването орган, при условие че ищецът не е пропуснал впоследствие да предприеме изискуемите действия, за да внесе документа в съда; или
- в) ако производството е образувано служебно от съда към момента, в който съдът взема решение за образуване на производството, или, ако такова решение не е необходимо, към момента на регистрирането на делото от съда.

Член 18

Проверка на компетентността

Когато съд на държава членка е сезиран по дело, по което не е компетентен по същество съгласно настоящия регламент и по което, съгласно настоящия регламент, компетентен по същество е съд на друга държава членка, той обявява служебно, че не е компетентен.

Член 19

Проверка на допустимостта

1. Когато ответник, който има обичайно местопребиваване в държава, различна от държавата членка, където е образувано производството, не се яви на делото, компетентният съд спира съдебното производство, докато се установи, че ответникът е имал възможност да получи документа за образуване на производството или равностоен документ в достатъчен срок, който да му позволи да организира защитата си, или че са предприети всички необходими мерки за тази цел.

2. Член 19 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 се прилага вместо параграф 1 от настоящия член, когато документът за образуване на производството или равностоен документ трябва да се изпрати от една държава членка в друга в съответствие с посочения регламент.

3. Ако Регламент (ЕО) № 1393/2007 е неприложим, се прилага член 15 от Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. за връчване в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, ако документът за образуване на производството или равностоен документ трябва да се изпрати в чужбина в съответствие с тази конвенция.

Член 20

Висящ процес (Lis pendens) и свързани иски

1. Когато производства за развод, законна раздяла или обявяване на недействителността на брака между едни и същи страни са образувани пред съдилища на различни държави членки, съдът, пред който искът е предявен по-късно, спира служебно производството до установяване на компетентността на съда, пред който искът е предявен по-рано.
2. Когато производства, отнасящи се до родителската отговорност по отношение на същото дете и включващи същото основание, са образувани пред съдилищата на различни държави членки, съдът, пред който искът е предявен по-късно спира служебно производството до установяване на компетентността на съда, пред който искът е предявен по-рано. Това не се прилага, когато компетентността на едно от съдилищата се основава единствено на член 15.
3. След установяване на компетентността на съда, пред който искът е предявен по-рано, съдът пред който искът е предявен по-късно, се отказва от компетентност в полза на съда, пред който искът е предявен по-рано.

В този случай страната, която е образувала производство пред съда, пред който искът е предявен по-късно, може да отнесе производството пред съда, пред който искът е предявен по-рано.

4. Когато е сезиран съд на държава членка, на който чрез посоченото в член 10 приемане на компетентност е предоставена изключителна компетентност, всеки съд на друга държава членка спира производството, докато сезираният въз основа на споразумението или приемането съд обяви, че не е компетентен съгласно споразумението или приемането.
5. Когато и доколкото съдът установи изключителна компетентност в съответствие с приемането на компетентност, както е посочено в член 10, всеки съд на друга държава членка се отказва от компетентност в полза на този съд.

Член 21

Право на детето да изрази мнение

1. При упражняване на компетентността си по раздел 2 от настоящата глава, съдилищата на държавите членки, в съответствие с националното право и националните процедури, предоставят на детето, което е способно да формира свое мнение, реална и ефективна възможност да изрази мнението си лично или чрез представител или подходящ орган.
2. Когато съдът, в съответствие с националното право и националните процедури, предоставя на дете възможност да изрази мнението си в съответствие с настоящия член, съдът отдава дължимото значение на мнението на детето в съответствие с неговата възраст и степен на зрялост.

ГЛАВА III

МЕЖДУНАРОДНО ОТВЛИЧАНЕ НА ДЕЦА

Член 22

Връщане на дете съгласно Хагската конвенция от 1980 г.

Когато лице, институция или друг орган, който твърди, че е нарушено право на упражняване на родителски права, сезира лично или със съдействието на централен орган съда на държава членка с молба за решение въз основа на Хагската конвенция от 1980 г., с което да се постанови връщането на дете на възраст до 16 години, което е било неправомерно отведено или задържано в държава членка, различна от държавата членка, в която е било обичайното местопребиваване на детето непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, се прилагат членове 23—29 и глава VI от настоящия регламент, допълвайки Хагската конвенция от 1980 г.

Член 23

Получаване и обработване от централните органи на молби

1. Замоленият централен орган действа незабавно при обработването на молбата, основана на Хагската конвенция от 1980 г., както е посочено в член 22.

2. Когато централен орган на замолената държава членка получи посочената в член 22 молба, той потвърждава получаването на молбата в рамките на пет работни дни от датата на получаването ѝ. Този орган уведомява без ненужно забавяне централния орган на молещата държава членка или, ако е уместно, лицето, отправило молбата какви първоначални стъпки са били или ще бъдат предприети по отношение на молбата и може да поиска необходимите допълнителни документи и информация.

Член 24

Бързо съдебно производство

1. Съдът, пред който е подадено искането за връщане на дете по член 22, предприема бързи действия при разглеждането на искането, като използва най-бързите възможни процедури, които се предвиждат от националното право.
2. Без да се засяга параграф 1, първоинстанционният съд се произнася с решение не по-късно от шест седмици след сезирането му, освен ако извънредни обстоятелства правят това невъзможно.
3. Освен когато поради извънредни обстоятелства това е невъзможно, по-висшестоящ съд се произнася с решение не по-късно от шест седмици след предприемането на всички задължителни процесуални стъпки и съдът е в състояние да разгледа апелативната жалба в устно заседание или по друг начин.

Член 25

Алтернативни способи за разрешаване на спорове

Възможно най-рано и на всеки етап на производството съдът пряко или, когато е уместно, със съдействието на централните органи приканва страните да обмислят дали желаят да започнат медиация или да използват други алтернативни способи за разрешаване на спорове, освен ако това противоречи на висшия интерес на детето, неподходящо е в конкретния случай или би забавило ненужно производството.

Член 26

Право на детето да изрази мнение в рамките на производство за връщане

Член 21 от настоящия регламент се прилага и в рамките на производство за връщане съгласно Хагската конвенция от 1980 г.

Член 27

Процедура за връщане на дете

1. Съдът не може да откаже връщането на дете, освен ако на лицето, желаещо връщането му, е предоставена възможността да бъде изслушано.
2. На всеки етап от производството съдът може, в съответствие с член 15, да разгледа дали следва да се осигури контакт между детето и лицето, желаещо връщането на детето, като се вземе предвид висшият интерес на детето.
3. Когато съд обмисля отказ за връщане на дете единствено въз основа на член 13, първа алинея, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г., той не отказва връщането на детето, ако страната, желаеща връщането на детето, увери съда, предоставяйки достатъчно доказателства, или съдът се увери по друг начин, че са осигурени подходящи условия за гарантиране на защитата на детето след неговото връщане.
4. За целите на параграф 3 от настоящия член съдът може да осъществи комуникация с компетентните органи на държавата членка, в която детето е пребивавало обичайно непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, пряко в съответствие с член 86 или със съдействието на централните органи.
5. По целесъобразност, когато постанови връщането на детето, съдът може да предприеме временни, включително охранителни мерки в съответствие с член 15 от настоящия регламент, за да се осигури защита на детето от сериозната опасност, посочена в член 13, първа алинея, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г., при условие че разглеждането и предприемането на такива мерки не би забавило ненужно производството за връщане.

6. Решение, с което се постановява връщане на детето, може да бъде обявено за временно подлежащо на изпълнение, независимо дали се обжалва, когато връщането на детето преди постановяването на решението по обжалването се налага поради висшия интерес на детето.

Член 28

Изпълнение на решения, с които се постановява връщане на дете

1. Компетентният за изпълнението орган, до който е подадена молба за изпълнението на решение, с което се постановява връщането на дете в друга държава членка, действа незабавно при обработването на молбата.
2. Когато посоченото в параграф 1 решение не е изпълнено в рамките на шест седмици от датата, когато е образувано изпълнителното производство, страната, която иска изпълнението, или централният орган на държавата членка по изпълнението имат право да изискат от компетентния за изпълнението орган изложение на мотивите за забавянето.

Член 29

Процедура след отказ за връщане на дете съгласно член 13, първа алинея, буква б) и член 13, втора алинея от Хагската конвенция от 1980 г.

1. Настоящият член се прилага, когато решение за отказ за връщане на дете в друга държава членка се основава единствено на член 13, алинея 1, буква б) или член 13, алинея 2 от Хагската конвенция от 1980 г.
2. Съдът, постановил посоченото в параграф 1 решение, служебно издава удостоверение, използвайки поместения в приложение I формуляр. Удостоверението се попълва и издава на езика на решението. Удостоверението може да бъде издадено и на друг официален език на институциите на Европейския съюз, като това е поискано от някоя от страните. Това не поражда задължение за съда, издаващ удостоверението, да предостави превод или транслитерация на преводимото съдържание на полетата със свободен текст.
3. Ако към момента на произнасяне от съда на решението, както е посочено в параграф 1, даден съд в държавата членка, в която детето е пребивавало обичайно непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, е бил вече сезиран с производство за разглеждане по съществуващото на правото на упражняване на родителските права, съдът, ако му е известно това производство, в рамките на един месец от датата на посоченото в параграф 1 решение, предава на съда в тази държава членка, пряко или посредством централните органи, следните документи:
 - а) препис на решението си, както е посочено в параграф 1;
 - б) удостоверението, издадено съгласно параграф 2; и
 - в) когато е приложимо, запис, обобщение или протокол от изслушването пред съда и всички други документи, които счита за относими.
4. Съдът в държавата членка, в която детето е пребивавало обичайно непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане може при необходимост да поиска от страна да предостави превод или транслитерация, в съответствие с член 91, на посоченото в параграф 1 решение и всеки друг документ, приложен към удостоверението в съответствие с параграф 3, буква в) от настоящия член.
5. Ако, в случаи, различни от посочените в параграф 3, в рамките на три месеца от уведомлението за решението, както е посочено в параграф 1, една от страните сезира съд в държавата членка, в която детето е пребивавало обичайно непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, с искане съдът да разгледа по същество правото на упражняване на родителските права, въпросната страна представя на съда следните документи:
 - а) препис на решението, както е посочено в параграф 1;
 - б) удостоверението, издадено съгласно параграф 2; и
 - в) когато е приложимо, запис, обобщение или протокол от изслушването пред съда, отказал връщането на детето.

6. Независимо от решението за отказ за връщане, както е посочено в параграф 1, всяко решение по съществото относно правото на упражняване на родителските права, произтичащо от посочените в параграфи 3 и 5 производства, от които следва връщането на детето, подлежи на изпълнение в друга държава членка в съответствие с глава IV.

ГЛАВА IV

ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби относно признаването и изпълнението

Подраздел 1

Признаване

Член 30

Признаване на решения

1. Решение, постановено в една държава членка, се признава в останалите държави членки, без да се изисква каквато и да е специална процедура.
2. В частност, и без да се засяга прилагането на параграф 3, не се изисква никаква специална процедура, за да се актуализират регистрите за гражданско състояние в държава членка въз основа на решение за развод, законна раздяла или обявяване на недействителността на брака; постановено в друга държава членка и неподлежащо на обжалване пред по-висшестоящ съд съгласно правото на тази държава членка.
3. Всяка заинтересована страна може в съответствие с процедурите, предвидени в членове 59—62 и, когато е уместно, раздел 5 от настоящата глава и глава VI, да поиска постановяването на решение, че липсват основанията за отказ на признаване, посочени в членове 38 и 39.
4. Местната подсъдност на съда, за който всяка държава членка уведомява Комисията в съответствие с член 103, се определя от правото на държавата членка, в която е образувано производството в съответствие с параграф 3 от настоящия член.
5. Когато искането за признаване на решение е повдигнато като съпътстващ въпрос пред съд в държава членка, този съд може да се произнесе с решение по въпроса.

Член 31

Документи, които се представят за целите на признаването

1. Страна, която иска да се позове в една държава членка на решение, постановено в друга държава членка, представя следните документи:
 - а) препис на решението, който отговаря на условията за доказване на неговата автентичност; и
 - б) подходящото удостоверение, издадено съгласно член 36.
2. Съдът или компетентният орган, пред който се прави позоваване на решение, постановено в друга държава членка, може при необходимост да поиска от страната, която се позовава на него, да представи в съответствие с член 91 превод или транслитерация на преводащото съдържание на полетата със свободен текст на удостоверението, посочено в параграф 1, буква б) от настоящия член.
3. Съдът или компетентният орган, пред който се прави позоваване на решение, постановено в друга държава членка, може да поиска от страната, която се позовава на него, да представи в съответствие с член 91 превод или транслитерация на решението, заедно с превод или транслитерация на преводащото съдържание на полетата със свободен текст на удостоверението, ако не е в състояние да процедира без такъв превод или транслитерация.

Член 32**Липса на документи**

1. Ако документите, посочени в член 31, параграф 1 не бъдат представени, съдът или компетентният орган може да даде срок за представянето им или да приеме равностоен документ или, ако прецени, че разполага с достатъчно информация, може да не изиска представянето му.
2. Ако съдът или компетентният орган поиска това, се представят превод или транслитерация на тези равностойни документи в съответствие с член 91.

Член 33**Спиране на производството**

Съдът, пред който е направено позоваване на решение, постановено в друга държава членка, може да спре изцяло или отчасти своето производство, когато:

- а) е подадена жалба по общия ред срещу това решение в държавата членка по произход; или
- б) ако е подадена молба за решение, с което да се постанови, че няма основания за отказ на признаване по членове 38 и 39, или молба за решение за отказ, основан на едно от посочените основания.

Подраздел 2**Изпълняемост и изпълнение****Член 34****Решения, подлежащи на изпълнение**

1. Решение по въпроси, свързани с родителската отговорност, което е постановено в държава членка и подлежи на изпълнение в тази държава членка, е изпълняемо в останалите държави членки, без да се изисква каквато и да било декларация за изпълняемост.
2. За целите на изпълнението в друга държава членка на решение, даващо право на лични отношения с детето, съдът, постановил решението, може да обяви, че решението подлежи на предварително изпълнение, независимо от евентуалното му обжалване.

Член 35**Документи, които трябва да се представят за целите на изпълнението**

1. За целите на изпълнението в държава членка на съдебно решение, постановено в друга държава членка, страната, която иска изпълнението, представя на компетентния орган по изпълнение на решението:
 - а) препис на решението, който отговаря на условията за доказване на неговата автентичност; и
 - б) подходящото удостоверение, издадено съгласно член 36.
2. За целите на изпълнението в държава членка на решение, постановено в друга държава членка, с което се постановява временна, включително охранителна мярка, страната, която иска изпълнението, представя на компетентния орган по изпълнението:
 - а) препис на решението, който отговаря на условията за доказване на неговата автентичност;
 - б) подходящо удостоверение, издадено съгласно член 36, удостоверяващо, че решението подлежи на изпълнение в държавата членка по произход и че съдът, постановил решението:
 - i) е компетентен да се произнесе по съществуващото на делото; или
 - ii) е постановил мярката в съответствие с член 27, параграф 5 във връзка с член 15; и
 - в) в случаите, когато мярката е била разпоредена, без ответникът да е бил призован да се яви — доказателство за връчването на решението.

3. Компетентният по изпълнението орган може, при необходимост, да поиска от страната, която иска изпълнение, да представи превод или транслитерация, в съответствие с член 91, на преводимото съдържание на полетата със свободен текст на удостоверението, в което се посочва задължението, което подлежи на изпълнение.

4. Компетентният по изпълнението орган може да поиска от страната, която иска изпълнение, да представи превод или транслитерация, в съответствие с член 91, на решението, в случай че не е в състояние да процедира без такъв превод или транслитерация.

Подраздел 3

Удостоверение

Член 36

Издаване на удостоверението

1. По молба на страна в производството съдът на държавата членка по произход, за който Комисията е уведомена съгласно член 103, издава удостоверение за:

- а) решение по брачни въпроси, използвайки формуляра от приложение II;
- б) решение по въпроси, свързани с родителската отговорност, използвайки формуляра от приложение III;
- в) решение, с което се постановява връщане на детето, както е посочено в член 2, параграф 1, буква а), и когато е приложимо всяка временна, включително охранителна мярка, постановена в съответствие с член 27, параграф 5, придружаваща решението, използвайки формуляра от приложение IV.

2. Удостоверението се попълва и издава на езика на решението. Удостоверението може да бъде издадено и на друг официален език на институциите на Европейския съюз по искане на някоя от страните. Това не поражда задължение за съда, издаващ удостоверението, да предостави превод или транслитерация на преводимото съдържание на полетата със свободен текст.

3. Издаването на удостоверение не подлежи на обжалване.

Член 37

Поправяне на удостоверението

1. Съдът на държавата членка по произход, за който Комисията е уведомена съгласно член 103, при искане за това или служебно, поправя удостоверението в случаите, когато вследствие на материална грешка или пропуск има несъответствие между решението, което подлежи на изпълнение, и удостоверението.

2. Процедурата за поправянето на удостоверението се урежда от правото на държавата членка по произход.

Подраздел 4

Отказ на признаване и изпълнение

Член 38

Основания за отказ на признаване на решения по брачни въпроси

Признаването на решение, отнасящо се до развод, законна раздяла или обявяване на недействителност на брака, се отказва:

- а) ако това признаване е в явно противоречие с обществения ред в държавата членка, където се иска;
- б) ако решението е постановено в отсъствие на ответника и препис от исковата молба или равностоеен документ не е бил връчен на последния своевременно и по такъв начин, че той да има възможност да организира защитата си, освен ако се установи, че ответникът е приел решението без възражения;

- в) ако решението противоречи на решение, постановено в производство между същите страни в държавата членка, където се иска признаване; или
- г) ако решението противоречи на по-ранно решение, постановено в друга държава членка или в трета държава по дело между същите страни, при условие че по-ранното решение отговаря на условията за признаване в държавата членка, където се иска признаване.

Член 39

Основания за отказ на признаване на решения по въпроси, свързани с родителската отговорност

1. Признаването на решение по въпроси, свързани с родителската отговорност, се отказва:
 - а) ако това признаване е в явно противоречие с обществения ред в държавата членка, където се иска, като се вземе предвид висшия интерес на детето;
 - б) в случай че решението е постановено при неявяване на страна, ако на лицето, което не се е явило, не е връчен препис от исковата молба или равностоен документ своевременно и по такъв начин, че да му се даде възможност да организира защитата си, освен ако се установи, че това лице е приело решението без възражения;
 - в) по молба на всяко лице, което претендира, че решението нарушава родителската му отговорност, ако това решение е постановено без въпросното лице да получи възможност да бъде изслушано;
 - г) ако и доколкото решението противоречи на постановено по-късно решение относно родителската отговорност, постановено в държавата членка, където се иска признаване;
 - д) ако и доколкото решението противоречи на по-късно решение относно родителската отговорност, постановено в друга държава членка или в трета държава, по обичайното местопребиваване на детето, при условие че по-късно постановеното решение отговаря на условията за признаване в държавата членка, където се иска признаване; или
 - е) ако процедурата, предвидена в член 82, не е спазена.
2. Признаването на решения по въпроси, свързани с родителската отговорност, може да бъде отказано, ако решението е постановено, без да е дадена възможност на детето, което е способно да формира своите възгледи, да изрази своето мнение в съответствие с член 21, освен когато:
 - а) предмет на производството е било единствено имуществото на детето и при условие, че даването на такава възможност не е било изискано в контекста на предмета на производството; или
 - б) са били налице сериозни основания, които са взети под внимание, по-специално спешността на случая.

Член 40

Процедура за отказ на признаване

1. Процедурите, предвидени в членове 59—62 и, когато е уместно, в раздел 5 от настоящата глава и глава VI, се прилагат съответно за молбата за отказ на признаване.
2. Местната подсъдност на съда, за който всяка държава членка уведомява Комисията в съответствие с член 103, се определя от правото на държавата членка, в която е образувано производството за отказ на признаване.

Член 41**Основания за отказ на изпълнение на решения по въпроси на родителската отговорност**

Без да се засяга член 56, параграф 6, изпълнението на решение по въпроси, свързани с родителската отговорност, се отказва ако се констатира, че съществува едно от основанията за отказ, предвидени в член 39.

РАЗДЕЛ 2**Признаване и изпълнение на някои привилегирани решения****Член 42****Обхват**

1. Настоящият раздел се прилага към следните видове решения, ако за тях са издадени удостоверения в държавата членка по произход в съответствие с член 47:

- а) решения, доколкото с тях се предоставя право на лични отношения с детето; и
- б) решения съгласно член 29, параграф 6, доколкото същите разпореждат връщането на детето.

2. Настоящият раздел не е пречка страна по делото да поиска признаване и изпълнение на решението, посочено в параграф 1, в съответствие с разпоредбите относно признаването и изпълнението, предвидени в раздел 1 от настоящата глава.

Подраздел 1**Признаване****Член 43****Признаване**

1. Решението, посочено в член 42, параграф 1, постановено в държава членка, се признава в другите държави членки, без да се изисква да се следва каквато и да било специална процедура и без каквато и да било възможност за противопоставяне на признаването, освен и доколкото е било установено, че решението противоречи на по-късно решение, както е посочено в член 50.

2. Страна, която иска да се позове в дадена държава членка на решение, посочено в член 42, параграф 1, което е постановено в друга държава членка, представя следните документи:

- а) препис на решението, който отговаря на условията за доказване на неговата автентичност; и
- б) подходящото удостоверение, издадено съгласно член 47.

3. Член 31, параграфи 2 и 3 се прилагат съответно.

Член 44**Спиране на производството**

Съдът, пред който е направено позоваване на решение, посочено в член 42, параграф 1, което е постановено в друга държава членка, може да спре изцяло или отчасти производството, когато:

- а) е подадена молба, с която се твърди противоречие на настоящото решение с по-късно решение, както е посочено в член 50; или
- б) лицето, срещу която се иска изпълнение, е поискало, в съответствие с член 48, оттеглянето на удостоверение, издадено съгласно член 47.

Подраздел 2

Изпълняемост и изпълнение

Член 45

Решения, подлежащи на изпълнение

1. Решение, посочено в член 42, параграф 1, което е постановено в дадена държава членка и подлежи на изпълнение в тази държава членка, е изпълняемо съгласно настоящия раздел в другите държави членки, без да се изисква декларация за изпълняемост.
2. За целите на изпълнението в друга държава членка на решение, посочено в член 42, параграф 1, буква а), съдилищата на държавата членка по произход могат да обявят, че решението подлежи на предварително изпълнение, независимо от евентуалното му обжалване.

Член 46

Документи, които се представят за целите на изпълнението

1. За целите на изпълнението в дадена държава членка на решение, посочено в член 42, параграф 1, което е постановено в друга държава членка, страната, която иска изпълнението, представя на компетентния по изпълнението орган:
 - а) препис на решението, който отговаря на условията за доказване на неговата автентичност; и
 - б) подходящото удостоверение, издадено съгласно член 47.
2. За целите на изпълнението в дадена държава членка на решение, посочено в член 42, параграф 1, буква а), което е постановено в друга държава членка, компетентният по изпълнението орган може при необходимост да поиска от ищеца да представи, в съответствие с член 91, превод или транслитерация на преводимото съдържание на полетата със свободен текст на удостоверението, в което се посочва задължението, което подлежи на изпълнение.
3. За целите на изпълнението в дадена държава членка на решение, посочено в член 42, параграф 1, което е постановено в друга държава членка, компетентният по изпълнението орган може да поиска от ищеца да представи, в съответствие с член 91, превод или транслитерация на решението, в случай че не е в състояние да процедира без такъв превод или транслитерация.

Подраздел 3

Удостоверение за привилегировани решения

Член 47

Издаване на удостоверението

1. Съдът, който е постановил решение, както е посочено в член 42, параграф 1, по искане на някоя от страните издава удостоверение за:
 - а) решение за предоставяне на право на лични отношения, като се използва формулярът в приложение V;
 - б) решение по същество относно правото на упражняване на родителски права, с което се разпорежда връщането на детето и е постановено съгласно член 29, параграф 6, като се използва формулярът в приложение VI.
2. Удостоверението се попълва и издава на езика на решението. Удостоверението може да бъде издадено и на друг официален език на институциите на Европейския съюз, като това е поискано от някоя от страните. Това не поражда задължение за съда, издаващ удостоверението, да предостави превод или транслитерация на преводимото съдържание на полетата със свободен текст.
3. Съдът издава удостоверението, само ако са изпълнени следните условия:
 - а) на всички засегнати страни е била предоставена възможността да бъдат изслушани;

- б) на детето е била предоставена възможност да изрази своето мнение в съответствие с член 21;
- в) в случай че решението е постановено при неявяване на страна, ако:
- i) на лицето, което не се е явило, е връчен препис от исковата молба или равносетен документ своевременно и по такъв начин, че да му се даде възможност да организира защитата си; или
 - ii) се установи, че лицето, което не се е явило, е приело решението без възражения.
4. Без да се засяга параграф 3 от настоящия член, удостоверението за решение, посочено в член 42, параграф 1, буква б), се издава единствено ако съдът е взел предвид при постановяването на решението мотивите и фактите в подкрепа на издаденото в друга държава членка предходно решение в съответствие с член 13, първа алинея, буква б) или член 13, втора алинея от Хагската конвенция от 1980 г.
5. Удостоверението има действие само в границите на изпълнителната сила на решението.
6. Издаването на удостоверението не подлежи на обжалване, различно от посоченото в член 48.

Член 48

Поправяне и оттегляне на удостоверението

1. Съдът на държавата членка по произход, за който Комисията е уведомена съгласно член 103, при подадена молба поправя удостоверението в случаите, когато вследствие на материална грешка или пропуск има несъответствие между решението и удостоверението, или може да направи това служебно.
2. Съдът, посочен в параграф 1 от настоящия член, при подадена молба или служебно, оттегля удостоверението, ако то е предоставено неправомерно, като се имат предвид изискванията, посочени в член 47. Прилага се член 49 съответно.
3. Процедурата, включително всяко обжалване, за поправяне или оттегляне на удостоверението, се урежда от правото на държавата членка по произход.

Член 49

Удостоверение за липса или ограничаване на изпълняемостта

1. Когато и доколкото решение, удостоверение в съответствие с член 47, е престанало да бъде изпълняемо или неговата изпълняемост е била преустановена или ограничена, по молба, която може да бъде подадена във всеки един момент пред съда на държавата членка по произход, за който Комисията е уведомена, съгласно член 103, се издава удостоверение, в което се посочва липсата или ограничаването на изпълняемостта, като се използва стандартният формуляр в приложение VII.
2. Удостоверението се съставя и издава на езика на решението. Удостоверението може да бъде издадено и на друг официален език на институциите на Европейския съюз по искане на някоя от страните. Това не поражда задължение за съда, издаващ удостоверението, да предостави превод или транслитерация на преводимото съдържание на полетата със свободен текст.

Подраздел 4

Отказ на признаване и изпълнение

Член 50

Противоречащи си решения

Отказва се признаването и изпълнението на решение, посочено в член 42, параграф 1, ако и доколкото то противоречи на по-късно решение относно родителската отговорност по отношение на едно и също дете, което е постановено:

- а) в държавата членка, в която се иска признаване; или

- б) в друга държава членка или в държавата, която не е членка, по обичайното местопребиваване на детето, при условие че последващото решение отговаря на условията за признаване в държавата членка, в която се иска признаване.

РАЗДЕЛ 3

Общи разпоредби относно изпълнението

Подраздел 1

Изпълнение

Член 51

Процедура по изпълнение

1. При спазване на разпоредбите на настоящия раздел процедурата по изпълнението на решения, постановени в друга държава членка, се урежда от правото на държавата членка по изпълнение. Без да се засягат членове 41, 50, 56 и 57, решение, постановено в дадена държава членка, което е изпълняемо в държавата членка по произход, се изпълнява в държавата членка по изпълнение при същите условия, както решенията, постановени в тази държава членка.

2. От страната, искаща изпълнение на решение, постановено в друга държава членка, не се изисква да разполага с пощенски адрес в държавата членка по изпълнение. Тази страна е длъжна да има упълномощен представител в държавата членка по изпълнение само ако такъв представител се изисква съгласно правото на държавата членка по изпълнение, независимо от гражданството на страните.

Член 52

Компетентни по изпълнението органи

Молбата за изпълнение се подава до компетентния по изпълнението орган съгласно правото на държавата членка по изпълнение, за който тази държава членка е уведомила Комисията по силата на член 103.

Член 53

Частично изпълнение

1. Страна, която иска изпълнението на решение, може да поиска частичното изпълнение на решението.
2. Ако издаденото решение се отнася до няколко въпроса и е отказано изпълнение на разпореденията по един или няколко от тях, изпълнението независимо от това е възможно за частите от решението, които не са засегнати от отказа.
3. Параграфи 1 и 2 от настоящия член не се използват за изпълнение на решение, с което се разпорежда връщането на дете без същевременно да се налагат временни, включително охранителни, мерки с оглед детето да бъде защитено от сериозната опасност, посочена, посочена в член 13, първа алинея, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г.

Член 54

Условия и ред за упражняването на правото на лични отношения с детето

1. Компетентните по изпълнението органи или съдилищата на държавата членка по изпълнение могат да установят условията и реда за упражняване на правото на лични отношения с детето, ако необходимите условия и ред не са предвидени или са недостатъчни в решението, постановено от съдилищата на държавата членка, компетентни по съществото на делото, и при условие че се спазват основните елементи на това решение.
2. Условията и редът, установени в съответствие с параграф 1, престават да се прилагат след по-късно решение от съдилищата на държавата членка, компетентна по съществото на делото.

Член 55

Връчване на удостоверението и решението

1. Когато се търси изпълнение на решение, постановено в друга държава членка, издаденото съгласно член 36 или член 47 подходящо удостоверение се връчва на лицето, срещу което се иска изпълнението, преди първата изпълнителна мярка. Към удостоверението се прилага и самото решение, ако същото още не е връчено на това лице, и, когато е приложимо, подробностите за практическите условия и ред, посочени в член 54, параграф 1.

2. Когато връчването трябва да се извърши в държава членка, различна от държавата членка по произход, лицето, срещу което се иска изпълнение, може да поиска превод или транслитерация на:

а) решението, за да обжалва изпълнението;

б) когато е приложимо, преводимото съдържание на полетата със свободен текст на удостоверението, издадено съгласно член 47,

ако не е написано, нито придружено от писмен превод или транслитерация на някой от езиците, които лицето разбира, или на официалния език на държавата членка, в която лицето пребивава обичайно, или, ако в тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където лицето пребивава обичайно.

3. Когато е поискан писмен превод или транслитерация съгласно параграф 2, до предоставянето на превода или транслитерацията на лицето, срещу което се иска изпълнение, не могат да се предприемат други изпълнителни мерки, освен охранителни мерки.

4. Параграфи 2 и 3 не се прилагат, доколкото решението и, ако е приложимо, удостоверението, посочено в параграф 1, вече са били връчени на лицето, срещу което се иска изпълнение, в съответствие с изискванията за превод или транслитерация по параграф 2.

Подраздел 2

Спиране на изпълнителното производство и отказ на изпълнение

Член 56

Спиране и отказ

1. Компетентният по изпълнението орган или съдът на държавата членка по изпълнение спира изпълнителното производство служебно или по молба на лицето, срещу което се иска изпълнение, или, когато е приложимо съгласно националното право, на съответното дете, ако изпълняемостта на решението е спряна в държавата членка по произход.

2. Компетентният по изпълнението орган или съдът в държавата членка по изпълнение може да спре изцяло или отчасти изпълнителното производство по молба на лицето, срещу което се иска изпълнение, или, когато е приложимо съгласно националното право, на съответното дете, на едно от следните основания:

а) подадена е жалба по общия ред срещу решението в държавата членка по произход;

б) срокът за подаване на жалба по общия ред, посочена в буква а), не е изтекъл;

в) подадена е молба за отказ на изпълнение въз основа на член 41, 50 или 57;

г) лицето, срещу която се иска изпълнение, е подало молба в съответствие с член 48 за оттеглянето на удостоверение, издадено съгласно член 47.

3. Ако компетентният по изпълнението орган или съдът спре изпълнителното производство на основанията, посочено в параграф 2, буква б), той може да определи срока, в който може да се подаде всяка жалба.

4. В изключителни случаи компетентният по изпълнението орган или съдът, по молба на лицето, срещу което се иска изпълнение, или, когато е приложимо съгласно националното право, на съответното дете, или на всяка заинтересована страна, действаща във висшия интерес на детето, може да спре изпълнителното производство, ако изпълнението би изложило детето на сериозен риск от физическо или психическо увреждане поради временни трудности, които са възникнали след постановяването на решението, или поради друга съществена промяна на обстоятелствата.

Изпълнението се възобновява веднага след като сериозният риск от физическо или психическо увреждане престане да съществува.

5. В случаите, посочени в параграф 4, преди да откаже изпълнение по параграф 6, компетентният по изпълнението орган или съдът предприема всички подходящи мерки, за да се улесни изпълнението в съответствие с националното право и процедури и висшия интерес на детето.

6. Когато сериозният риск, посочен в параграф 4, е с дълготраен характер, компетентният по изпълнението орган или съдът, по подадена молба, може да откаже изпълнението на решението.

Член 57

Основания за спиране или за отказ на изпълнение съгласно националното право

Основанията за спиране или за отказ на изпълнението в съответствие с правото на държавата членка по изпълнение се прилагат, доколкото не са несъвместими с прилагането на членове 41, 50 и 56.

Член 58

Юрисдикция на органите или съдилищата, компетентни за отказа на изпълнение

1. Молбата за отказ на изпълнението, въз основа на член 39, се подава до съда, за който всяка държава членка е уведомила Комисията по силата на член 103. Молбата за отказ на изпълнението, базирана на други основания, предвидени в настоящия регламент или разрешени от него, се подава до органа или съда, за които всяка държава членка е уведомила Комисията по силата на член 103.

2. Местната подсъдност на органа или на съда, за който всяка държава членка уведомява Комисията в съответствие с член 103, се определя от правото на държавата членка, в която е образувано производството в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

Член 59

Молба за отказ на изпълнение

1. Процедурата за подаване на молба за отказ на изпълнение, доколкото не е обхваната от настоящия регламент, се урежда от правото на държавата членка по изпълнение.

2. Ищецът представя на компетентния по изпълнението орган или на съда препис от решението и, когато е приложимо и възможно, подходящото удостоверение, издадено в съответствие с членове 36 или 47.

3. Компетентният по изпълнението орган или съдът може, при необходимост, да поиска от ищеца да представи превод или транслитерация, в съответствие с член 91, на преводимото съдържание на полетата със свободен текст на подходящото удостоверение, издадено съгласно членове 36 или 47, в което се посочва задължението, което подлежи на изпълнение.

4. Ако компетентният по изпълнението орган или съдът не е в състояние да процедира без превод или транслитерация на решението, той може да поиска от ищеца да представи превод или транслитерация в съответствие с член 91.

5. Компетентният по изпълнението орган или съдът може да не изиска представянето на документите, посочени в параграф 2, ако:

а) вече разполага с тях; или

б) счита за необосновано да поиска от ищеца да ги представи.

В случая, посочен в буква б) от първа алинея, компетентният по изпълнението орган или съдът може да поиска от другата страна да представи тези документи.

6. Страната, която иска отказ на изпълнение на решение, постановено в друга държава членка, не е длъжна да има пощенски адрес в държавата членка по изпълнение. Тази страна е длъжна да има упълномощен представител в държавата членка по изпълнение само ако такъв представител се изисква съгласно правото на държавата членка по изпълнение, независимо от гражданството на страните.

Член 60

Ускорени процедури

Компетентният по изпълнението орган или съдът действат без ненужно забавяне в производствата по молби за отказ на изпълнение.

Член 61

Оспорване или обжалване

1. Всяка от страните може да оспори или обжалва решението по молбата за отказ на изпълнение.
2. Оспорването или жалбата се подава пред органа или съда, за който държавата членка по изпълнение е уведомила Комисията съгласно член 103, че е органът или съдът, до който се подава такова оспорване или жалба.

Член 62

Последващо оспорване или обжалване

Решението, постановено по оспорването или жалбата, може да бъде оспорено чрез оспорване или обжалване, само когато съдилищата, пред които се подава последващо оспорване или жалба, са обявени от съответната държава членка на Комисията съгласно член 103.

Член 63

Спиране на производството

1. Компетентният по изпълнението орган или съдът, пред който е подадена молба за отказ на изпълнение, или пред който се извършва обжалване по член 61 или 62, може да спре производството на едно от следните основания:
 - а) подадена е жалба по общия ред срещу решението в държавата членка по произход;
 - б) срокът за подаване на жалба по общия ред, посочена в буква а), не е изтекъл; или
 - в) лицето, срещу която се иска изпълнение, е поискало, в съответствие с член 48, оттеглянето на удостоверение, издадено съгласно член 47.
2. Ако компетентният по изпълнението орган или съдът спре производството на основанията, посочени в параграф 1, буква б), той може да определи срока, в който може да се подаде жалба.

РАЗДЕЛ 4

Автентични актове и споразумения

Член 64

Обхват

Настоящият раздел се прилага за въпроси, свързани с развод, законна раздяла и родителска отговорност, по отношение на автентични актове, които са официално изготвени или вписани, и към споразумения, които са били вписани в държава членка, която е приела компетентност съгласно глава II.

*Член 65***Признаване и изпълнение на автентични актове и споразумения**

1. Автентичните актове и споразуменията относно законна раздяла и развод, които имат задължителна правна сила в държавата членка по произход, се признават в останалите държави членки, без да се изисква специална процедура. Раздел 1 от настоящата глава се прилага съответно, освен ако в настоящия раздел не е предвидено друго.
2. Автентичните актове и споразуменията по въпроси, свързани с родителската отговорност, които имат задължителна правна сила и са изпълняеми в държавата членка на произход, се признават и изпълняват в други държави членки, без да се изисква декларация за изпълняемост. Раздели 1 и 3 от настоящата глава се прилагат съответно, освен ако в настоящия раздел не е предвидено друго.

*Член 66***Удостоверение**

1. По искане на страна в производството съдът или компетентният орган на държавата членка по произход, за който Комисията е уведомена съгласно член 103, издава удостоверение за автентичен акт или споразумение:

- а) по брачни въпроси, използвайки формуляра от приложение VIII;
- б) по въпроси, свързани с родителската отговорност, използвайки формуляра от приложение IX.

Удостоверението, посочено в буква б), съдържа обобщение на изпълняемото задължение, предвидено в автентичния акт или в споразумението между страните.

2. Удостоверението се издава само ако са изпълнени следните условия:

- а) държавата членка, която е оправомощила публичния орган или друг орган официално да изготви или регистрира автентичния акт или да регистрира споразумението, има компетентност съгласно глава II, и
- б) автентичният акт или споразумението има задължителна правна сила в тази държава членка.

3. Независимо от разпоредбите на параграф 2, по въпроси, свързани с родителската отговорност, удостоверението не може да бъде издадено, ако има индикации, че съдържанието на автентичния акт или споразумението противоречи на висшия интерес на детето.

4. Удостоверението се съставя на езика на автентичния акт или споразумението. То може да бъде издадено и на друг официален език на институциите на Европейския съюз по искане на някоя от страните. Това не поражда задължение за съда или компетентния орган, издаващ удостоверението, да предостави превод или транслитерация на преводимото съдържание на полетата със свободен текст.

5. Ако удостоверението не бъде представено, автентичният акт или споразумението не се признават или изпълняват в друга държава членка.

*Член 67***Поправяне и оттегляне на удостоверението**

1. Съдът или компетентният орган на държавата членка по произход, за който Комисията е уведомена съгласно член 103, при подадена молба поправя удостоверението в случаите, когато вследствие на материална грешка или пропуск има несъответствие между автентичния акт или споразумението и удостоверението, или може да направи това служебно.

2. Съдът или компетентният орган, посочен в параграф 1 от настоящия член, при подадена молба или служебно, оттегля удостоверението, ако то е предоставено неправомерно, като се имат предвид изискванията, посочени в член 66.

3. Процедурата, включително всяко обжалване, за поправяне или оттегляне на удостоверението, се урежда от правото на държавата членка по произход.

Член 68

Основания за отказ на признаване или изпълнение

1. Признаването на автентичен акт или споразумение относно законна раздяла или развод се отказва, ако:
 - а) това признаване е в явно противоречие с обществения ред в държавата членка, където се иска;
 - б) това противоречи на решение, автентичен акт или споразумение между същите страни в държавата членка, където се иска признаване; или
 - в) това противоречи на по-ранно решение, автентичен акт или споразумение, постановено в друга държава членка или в трета държава по дело между същите страни, при условие че по-ранното решение, автентичен акт или споразумение отговаря на условията, необходими за признаването му в държавата членка, където се иска признаване.
2. Признаването или изпълнението на автентичен акт или споразумение по въпроси, свързани с родителската отговорност, се отказва:
 - а) ако това признаване е в явно противоречие с обществения ред в държавата членка, където се иска, като се вземе предвид висшия интерес на детето;
 - б) по искане на всяко лице, което твърди, че автентичният акт или споразумението нарушава родителската му отговорност, ако автентичният акт е съставен или вписан или споразумението е сключено и вписано, без това лице да е участвало;
 - в) ако и доколкото това противоречи на по-късно решение, автентичен акт или споразумение по въпроси, свързани с родителската отговорност, постановено в държавата членка, където се иска признаване или изпълнение;
 - г) ако и доколкото това противоречи на по-късно решение, автентичен акт или споразумение по въпроси, свързани с родителската отговорност, постановено в друга държава членка или в трета държава, по обичайното местопребиваване на детето, при условие че по-късно постановеното решение, автентичен акт или споразумение отговаря на условията, необходими за признаването му в държавата членка, където се иска признаване или изпълнение.
3. Признаването или изпълнението на автентичен акт или споразумение по въпроси, свързани с родителската отговорност, може да бъде отказано, ако автентичният акт е официално съставен или вписан или споразумението е вписано, без да е дадена възможност на детето, което е способно да формира възгледите си, да изрази своето мнение.

РАЗДЕЛ 5

Други разпоредби

Член 69

Забрана за преразглеждане на компетентността на съда по произход

Компетентността на съда в държавата членка по произход не може да се преразглежда. Критерият за обществения ред, посочен в член 38, буква а) и член 39, буква а), не може да се прилага към правилата относно компетентността, посочени в членове 3-14.

Член 70

Различия в приложимото право

Не може да бъде отказано признаване на решение по брачни въпроси на основание, че правото на държавата членка, където се иска признаване, не допуска развод, законна раздяла или обявяване на недействителността на брака на същите основания.

*Член 71***Забрана за преразглеждане по същество**

При никакви обстоятелства не се допуска преразглеждане по същество на решение, постановено в друга държава членка.

*Член 72***Обжалване в определени държави членки**

Когато решението е постановено в Ирландия, Кипър или Обединеното кралство, всяка форма на обжалване, предвидена в държавата членка по произход, се третира като жалба по общия ред за целите на настоящата глава.

*Член 73***Разноски**

Тази глава се прилага също за определяне на размера на съдебните разноски по смисъла на настоящия регламент и за изпълнението на всяко определение, засягащо тези разноски и разходи.

*Член 74***Правна помощ**

1. Молител, който е получил в държавата членка, където е издадено решението, пълна или частична правна помощ или е бил освободен от разходи или разноски, има право, в рамките на процедурите, предвидени в член 30, параграф 3, член 40 и член 59, на най-пълната степен на правна помощ или освобождаване от разходи и разноски, предвидена в правото на държавата членка по изпълнение.

2. Ищец, който в държавата членка по произход е ползвал безплатна процедура пред административен орган, за който Комисията е уведомена съгласно член 103, има право, при всяка процедура, предвидена в членове 30, параграф 3, член 40 и член 59, на правна помощ в съответствие с параграф 1 от настоящия член. За тази цел тази страна по спора представя документ, съставен от компетентния орган на държавата членка по произход, удостоверяващ, че отговаря на изискванията за финансово положение и може да се ползва изцяло или частично от правна помощ или от освобождаване от разходи и разноски.

*Член 75***Обезпечение, гаранция или депозит**

Няма да се иска никакво обезпечение, гаранция или депозит, както и да са описани, от страната, която в една държава членка подава молба за изпълнението на решение, постановено в друга държава членка, въз основа на обстоятелството, че тя е чужд гражданин или че няма обичайно местопребиваване в държавата членка по изпълнение.

ГЛАВА V

СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С РОДИТЕЛСКАТА ОТГОВОРНОСТ*Член 76***Определяне на централните органи**

Всяка държава членка определя един или повече централни органи, които да подпомагат прилагането на настоящия регламент по въпроси, свързани с родителската отговорност, и установява тяхната местна или функционална компетентност. Когато държава членка е определила повече от един централен орган, съобщенията се изпращат директно до съответния компетентен централен орган. Когато съобщението е изпратено на централен орган, който не е компетентен, той го препраща на компетентния централен орган, като уведомява изпращащия за това.

*Член 77***Общи задачи на централните органи**

1. Централните органи предоставят информация относно националното право, процедурите и услугите в областта на родителската отговорност и предприемат мерките, които считат за подходящи с оглед на подобряване на прилагането на настоящия регламент.

2. Централните органи сътрудничат помежду си и развиват сътрудничеството между компетентните органи в своите държави членки за постигане на целите на настоящия регламент.
3. За целите на параграфи 1 и 2 може да се използва Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 78

Искания чрез централните органи

1. При поискване от централен орган на друга държава членка централните органи си сътрудничат по индивидуални случаи за постигането на целите на настоящия регламент.
2. Исканията в съответствие с настоящата глава могат да се отправят от съд или компетентен орган. Искания съгласно член 79, букви в) и ж) и член 80, параграф 1, буква в) могат да бъдат отправяни и от носителите на родителска отговорност.
3. Освен в неотложни случаи и без да се засягат разпоредбите на член 86, исканията по настоящата глава се подават до централния орган на държавата членка на молещия съд или компетентен орган или по обичайното местопребиваване на ищеца.
4. Настоящият член не изключва възможността централните органи или компетентните органи да сключват или да продължат да прилагат съществуващите споразумения или договорености с централните органи или компетентните органи на една или повече други държави членки, даващи възможност за пряка комуникация във взаимоотношенията им.
5. Настоящата глава не изключва възможността носител на родителска отговорност да се обръща пряко към съдилищата на друга държава членка.
6. Членове 79 и 80 не налагат по никакъв начин задължение на централния орган да упражнява правомощия, които могат да се упражняват единствено от съдебните органи съгласно правото на замолената държава членка.

Член 79

Специфични задачи на замолените централни органи

Замолените централни органи, като действат пряко или посредством съдилищата, компетентните органи или други органи, предприемат всички подходящи стъпки, за да:

- а) подпомогнат, в съответствие с националното право и процедури, разкриването на местонахождението на дете, когато има вероятност детето да се намира на територията на замолената държава членка и тази информация е необходима за подаването на молба или искане съгласно настоящия регламент;
- б) събират и обменят съответната информация, отнасяща се до процедури по въпроси, свързани с родителската отговорност, съгласно член 80;
- в) предоставят информация и съдействие на носителите на родителска отговорност, които търсят признаването и изпълнението на решения на територията на замоления централен орган, по-специално що се отнася до правото на лични отношения с детето и връщането на детето, включително, когато е необходимо, информация относно начините за получаване на правна помощ;
- г) подпомагат обмена на информация между съдилищата, компетентните органи и други заинтересовани органи, по-специално във връзка с прилагането на член 81;
- д) улесняват комуникацията между съдилищата, когато това е необходимо, по-специално във връзка с прилагането на членове 12, 13, 15 и 20;
- е) предоставят такава информация и съдействие, каквито са необходими на съдилищата и компетентните органи за прилагането на член 82; и
- ж) подпомагат постигането на споразумение между носителите на родителска отговорност посредством посредничество или други алтернативни способи за разрешаване на спорове и подпомагат трансграничното сътрудничество за тази цел.

Член 80

Сътрудничество при събирането и обмена на информация, отнасяща се до процедури по въпроси, свързани с родителската отговорност

1. При наличие на мотивирано искане централният орган на държавата членка, в която детето е имало или има обичайното си местопребиваване или в която се е намирало или се намира, директно или чрез съдилищата, компетентните органи или други органи:

а) ако е наличен, представя, или изготвя и представя доклад относно:

i) положението на детето;

ii) всички текущи процедури по въпроси, свързани с родителската отговорност за детето; или

iii) решенията, взети по въпроси, свързани с родителската отговорност за детето;

б) предоставя всяка друга информация, отнасяща се до процедури по въпроси, свързани с родителската отговорност в молещата държава членка, по-специално относно положението на родител, роднина или друго лице, което може да се счита за подходящо да се грижи за детето, ако положението на детето налага това; или

в) може да изиска от съда или компетентния орган на своята държава членка да проучи необходимостта от предприемане на мерки за закрила на личността или имуществото на детето.

2. В случай че детето е изложено на сериозна опасност, съдът или компетентният орган, който обмисля да предприеме или вече е предприел мерки за закрила на детето, ако му е известно, че обичайното местопребиваване на детето е променено или че детето се намира в друга държава членка, съобщава на съдилищата или компетентните органи на другата държава членка за съществуващата опасност и за предприетите или предвиждани мерки. Тази информация може да се предава пряко или чрез централните органи.

3. Исканията, посочени в параграфи 1 и 2, и всички допълнителни документи се придружават от превод на официалния език на замолената държава членка или, ако в тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или един от официалните езици на мястото, където трябва да бъде изпълнено искането, или на всеки друг език, който замолената държава членка изрично приема. Държавите членки съобщават на Комисията за такова приемане в съответствие с член 103.

4. Информацията, посочена в параграф 1, се предава на молещия централен орган не по-късно от три месеца след получаването на искането, освен ако поради извънредни обстоятелства това е невъзможно.

Член 81

Изпълнение на решения по въпроси, свързани с родителската отговорност, в друга държава членка

1. Съд на държава членка може да поиска от съдилищата или компетентните органи на друга държава членка съдействие при изпълнението на решения по въпроси, свързани с родителската отговорност, постановени съгласно настоящия регламент, по-конкретно за осигуряване на ефективното упражняване на правото на лични отношения с детето.

2. Искането, посочено в параграф 1, и всички съпътстващи го документи се придружават от превод на официалния език на замолената държава членка или, ако в тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където трябва да бъде изпълнено искането, или на всеки друг език, който замолената държава членка изрично приема. Държавите членки съобщават на Комисията за такова приемане в съответствие с член 103.

Член 82

Настаняване на дете в друга държава членка

1. Когато съд или компетентен орган обмисля настаняване на детето в друга държава членка, той най-напред получава съгласието на компетентния орган в тази друга държава членка. За целта централният орган на молещата държава членка изпраща на централния орган на замолената държава членка, в която детето трябва да бъде настанено, искане за изразяване на съгласие, което включва доклад за детето и мотивите на предложението за настаняване или предоставяне на грижи, информация относно планираното финансиране и всяка друга информация, която той счита за подходяща, като например очакваната продължителност на настаняването.

2. Параграф 1 не се прилага, когато детето трябва да бъде настанено при родител.

Държавите членки могат да решат, че тяхното съгласие в съответствие с параграф 1 не се изисква за настанявания на собствената им територия при определени категории близки роднини освен родителите. Тези категории се съобщават на Комисията съгласно член 103.

3. Централният орган на друга държава членка може да информира съд или компетентен орган, който обмисля настаняване на дете в друга държава членка, за тясна връзка на детето с тази държава членка. Това не засяга националното право и процедури на държавата членка, която обмисля настаняването.

4. Искането и всички допълнителни документи, посочени в параграф 1, се придружават от превод на официалния език на замолената държава членка или, ако в тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където трябва да бъде изпълнено искането, или на всеки друг език, който замолената държава членка изрично приема. Държавите членки съобщават на Комисията за такова приемане в съответствие с член 103.

5. Настаняването по смисъла на параграф 1 се постановява или договаря от молещата държава членка единствено след като компетентният орган на замолената държава членка е дал съгласие за настаняването.

6. Решението за предоставяне или отказ на съгласие се предава на молещия централен орган не по-късно от три месеца след получаването на искането, освен ако поради извънредни обстоятелства това е невъзможно.

7. Процедурата за получаване на съгласие се урежда от националното право на замолената държава членка.

8. Настоящият член не изключва възможността централните органи или компетентните органи да сключват или да продължат да прилагат съществуващите споразумения или договорености с централните органи или компетентните органи на една или повече други държави членки, за опростяване на процедурата по консултация за получаване на съгласие във взаимоотношенията им.

Член 83

Разходи на централните органи

1. Съдействието, оказвано от централните органи по силата на настоящия регламент, не се заплаща.

2. Всеки централен орган поема сам разходите си по прилагането на настоящия регламент.

Член 84

Срещи на централните органи

1. За да се улесни прилагането на настоящия регламент, централните органи се срещат редовно.

2. Срещите на централните органи се свикват по-специално от Комисията в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела в съответствие с Решение 2001/470/ЕО.

ГЛАВА VI

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 85

Обхват

Настоящата глава се прилага за обработката на искания и заявления съгласно глави III—V.

Член 86

Сътрудничество и комуникация между съдилищата

1. За целите на настоящия регламент съдилищата могат да си сътрудничат и да осъществяват комуникация помежду си пряко или да изискват информация пряко един от друг, при условие че при тази комуникация се съблюдават процесуалните права на страните в производството и поверителността на информацията.
2. Сътрудничеството по параграф 1 може да бъде осъществявано с всички средства, които съдът счита за подходящи. То може да се отнася по-конкретно до следното:
 - а) комуникация за целите на членове 12 и 13;
 - б) информиране в съответствие с член 15;
 - в) информиране за висящи производства за целите на член 20;
 - г) комуникация за целите на глави III—V.

Член 87

Събиране и предаване на информация

1. Замоленият централен орган предава всяко заявление, искане или съдържащата се в тях информация по въпроси, свързани с родителската отговорност или международното отвлечение на деца, в зависимост от случая, по силата на настоящия регламент, на съда, компетентния орган в своята държава членка или на всеки посредник по целесъобразност по силата на националното право и процедури.
2. Посредник, съд или компетентен орган, на който по силата на настоящия регламент е предадена информацията, посочена в параграф 1, може да я използва единствено за целите на този регламент.
3. Посредникът, съдът или компетентният орган, който притежава или е компетентен да събира, в рамките на замолената държава, информацията, която се изисква за обработване на искане или заявление съгласно настоящия регламент, предоставя тази информация на замоления централен орган по негово искане, когато този орган няма пряк достъп до информацията.
4. Замоленият централен орган предава, при необходимост, получената съгласно настоящия член информация на молещия централен орган, в съответствие с националното право и процедури.

Член 88

Уведомяване на субекта на данните

Ако съществува риск уведомяването да бъде в ущърб на ефективното изпълнение на молбата или искането по настоящия регламент, за които е предадена информация, задължението за уведомяване на субекта на данните съгласно член 14, параграфи 1—4 от Регламент (ЕС) 2016/679 може да бъде отложено до изпълнението на искането или молбата.

Член 89

Неоповестяване на информация

1. Централен орган, съд или компетентен орган не може да разкрива или да потвърждава информация, събрана или предадена за целите на глави III—VI, ако счита, че това би могло да застраши здравето, безопасността или свободата на детето или друго лице.

2. Решение в този смисъл, взето в една държава членка, се взема предвид от централните органи, съдилищата и компетентните органи на другите държави членки, по-специално в случаите на домашно насилие.

3. Настоящия член не засяга по никакъв начин събирането и предаването на информация от и между централните органи, съдилищата и компетентните органи, доколкото това е необходимо за изпълнение на задълженията съгласно глави III—VI.

Член 90

Легализация или друга подобна формалност

В контекста на настоящия регламент не се изискват никакви легализации или други подобни формалности.

Член 91

Езици

1. Без да се засяга член 55, параграф 2, буква а), когато по силата на настоящия регламент се изисква превод или транслитерация, те се правят на официалния език на съответната държава членка или когато в нея има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици, на който се провежда съдебното производство на мястото, където се прави позоваване на решение, постановено в друга държава членка, или се подава молба за това в съответствие с правото на тази държава членка.

2. Преводите или транслитерациите на съдържанието на полетата със свободен текст на удостоверенията, посочени в членове 29, 36, 47, 49 и 66, могат да бъдат на всеки друг официален език или езици на институциите на Европейския съюз, за които съответната държава е съобщила на Комисията в съответствие с член 103, че може да ги приема.

3. Държавите членки съобщават на Комисията официалния език или езици на институциите на Европейския съюз, които са различни от техните собствени, на които се приема кореспонденцията с централните органи.

4. Всеки превод, изискван за целите на глави III и IV, се извършва от лице, което притежава правоспособност да извършва преводи в една от държавите членки.

ГЛАВА VII

ДЕЛЕГИРАНИ АКТОВЕ

Член 92

Изменения на приложенията

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 93 във връзка с изменението на приложения I-IX с цел актуализиране или извършване на технически промени в тях.

Член 93

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 92, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 22 юли 2019 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 92, може да бъде оттеглено по всяко време от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта на Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 92, влиза в сила единствено ако Съветът не представи възражение в срок от два месеца от нотифицирането на акта на Съвета или ако преди изтичането на този срок Съветът е уведомил Комисията, че няма да представи възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Съвета.
7. Европейският парламент бива уведомяван за приемането на делегирани актове от Комисията, за всяко формулирано възражение срещу тях или за оттеглянето на делегирането на правомощия от страна на Съвета.

ГЛАВА VIII

ВРЪЗКИ С ДРУГИ ИНСТРУМЕНТИ

Член 94

Връзки с други инструменти

1. При спазване на разпоредбите на параграф 2 от настоящия член и членове 95—100, настоящият регламент замества в отношенията между държавите членки конвенциите, приложими към момента на влизането в сила на Регламент (ЕО) № 2201/2003, сключени между две или повече държави членки и отнасящи се до въпроси, уредени от настоящия регламент.
2. Финландия и Швеция имаха възможност да декларират, в съответствие с член 59, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 и при спазване на условията, посочени в букви б) и в) от тази разпоредба, че Конвенцията от 6 февруари 1931 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция, съдържаща международни частноправни разпоредби относно брака, осиновяването и настойничеството, заедно със заключителния протокол към нея, ще се прилага, изцяло или частично, в отношенията помежду им, вместо разпоредбите на настоящия регламент. Техните декларации са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* като приложение към Регламент (ЕО) № 2201/2003. Те могат да бъдат оттеглени, изцяло или частично, във всеки момент от посочените държави членки.
3. Правилата относно компетентността в бъдещи споразумения между държавите членки, посочени в параграф 2, които са свързани с въпроси, уредени с настоящия регламент, се съгласуват с правилата, предвидени в настоящия регламент.
4. Спазва се принципът на недискриминация на основание националност между гражданите на Съюза.
5. Решения, постановени в някоя от скандинавските държави, която е направила декларацията по параграф 2 въз основа на компетентност, съответстваща на някоя от предвидените в глава II, се признават и изпълняват в другите държави членки съгласно правилата, предвидени в раздел 1 на глава IV.
6. Държавите членки изпращат на Комисията:
 - а) копие от споразуменията и съгласуваните нормативни актове за изпълнение на тези споразумения съгласно параграф 3;
 - б) всяко денонсиране или всички изменения на споразуменията и съгласуваните нормативни актове, посочени в параграфи 2 и 3.

Тази информация се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 95

Връзки с определени многостранни конвенции

В отношенията между държавите членки настоящият регламент има предимство пред следните конвенции, доколкото те засягат въпроси, уредени от настоящия регламент:

- а) Хагската конвенция от 5 октомври 1961 г. относно правомощията на органите и приложимия закон по отношение на закрилата на малолетните и непълнолетните;

- б) Люксембургската конвенция от 8 септември 1967 г. за признаването на решенията относно валидността на браковете;
- в) Хагската конвенция от 1 юни 1970 г. за признаване на разводите и законната раздяла;
- г) Европейската конвенция от 20 май 1980 г. за признаване и изпълнение на решения за упражняване на родителски права и възстановяване упражняването на родителските права.

Член 96

Връзка с Хагската конвенция от 1980 г.

Ако дете е било неправомерно отведено или е неправомерно задържано в държава членка, различна от държавата членка, в която е имало обичайното си местопребиваване непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, разпоредбите на Хагската конвенция от 1980 г. продължават да се прилагат, допълнени от разпоредбите на глави III и VI от настоящия регламент. В случай че решение, постановяващо връщането на дете съгласно Хагската конвенция от 1980 г., което е било постановено в държава членка, трябва да бъде признато и изпълнено в друга държава членка след друго неправомерно отвеждане или задържане на детето, се прилага глава IV.

Член 97

Връзка с Хагската конвенция от 1996 г.

1. Що се отнася до връзката с Хагската конвенция от 1996 г., настоящият регламент се прилага:
 - а) при спазване на параграф 2 от настоящия член, когато засегнатото дете има обичайно местопребиваване на територията на държава членка;
 - б) що се отнася до признаването и изпълнението на решение, постановено от **съд** на държава членка на територията на друга държава членка, дори ако засегнатото дете има обичайно местопребиваване на територията на държава, която е договаряща страна по посочената конвенция и в която настоящият регламент не се прилага.
2. Независимо от параграф 1,
 - а) когато страните са постигнали съгласие относно компетентността на съд в държава, която е страна по Хагската конвенция от 1996 г. и в която не се прилага настоящият регламент, се прилага член 10 от посочената конвенция;
 - б) по отношение на прехвърлянето на компетентност между съд в държава членка и съд в държава, която е страна по Хагската конвенция от 1996 г. и в която настоящият регламент не се прилага, се прилагат членове 8 и 9 от посочената конвенция;
 - в) когато има висящо производство по въпроси, свързани с родителска отговорност, пред съд на държава, която е страна по Хагската конвенция от 1996 г. и в която настоящият регламент не се прилага към момента на сезирането на съд в държава членка с производство, отнасящо се до същото дете и имащо същия предмет, се прилага член 13 от посочената конвенция.

Член 98

Обхват на действието

1. Споразуменията и конвенциите, посочени в членове 94—97, продължават да се прилагат по въпросите, които не са уредени с настоящия регламент.
2. Конвенциите, посочени в членове 95—97 от настоящия регламент, и по-специално Хагските конвенции от 1980 г. и 1996 г., продължават да се прилагат между държавите членки, които са страни по тях, при спазване на членове 95—97 от настоящия регламент.

Член 99

Договори със Светия престол

1. Настоящият регламент се прилага, без да се накърнява Международният договор (Конкордат) между Светия престол и Португалия, подписан във Ватикана на 18 май 2004 г.

2. Всяко решение за недействителност на брак, постановено по силата на договора, посочен в параграф 1, се признава от държавите членки при условията, предвидени в глава IV, раздел 1, подраздел 1.
3. Разпоредбите на параграфи 1 и 2 се прилагат и по отношение на следните международни договори със Светия престол:
 - а) „*Concordato lateranense*“ (Патерански договор) от 11 февруари 1929 г. между Италия и Светия престол, изменен със споразумение и допълнителен протокол, подписани в Рим на 18 февруари 1984 г.;
 - б) Споразумение между Светия престол и Испания по правните въпроси от 3 януари 1979 г.;
 - в) Споразумение между Светия престол и Малта за признаване на гражданскоправното действие на църковните бракове и решенията на църковните съдилища по тези бракове от 3 февруари 1993 г., включително Протокола за неговото прилагане от същата дата, както и Третият допълнителен протокол от 27 януари 2014 г.
4. В Испания, Италия или Малта признаването на решенията по параграф 2 може да подлежи на същите процедури и проверки като тези, които се прилагат за решенията на църковните съдилища съгласно международните договори, сключени със Светия престол и посочени в параграф 3.
5. Държавите членки изпращат на Комисията:
 - а) копие от договорите по параграфи 1 и 3;
 - б) документите за денонсиране или изменения на тези договори.

ГЛАВА IX

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 100

Преходни разпоредби

1. Настоящият регламент се прилага само към съдебни производства, които са образувани, автентични актове, които са официално изготвени или вписани, и към споразумения, които са вписани на или след 1 август 2022 г.
2. Регламент (ЕО) № 2201/2003 продължава да се прилага към решения, постановени при образувани съдебни производства, към автентични актове, изготвени официално или вписани, и към споразумения, придобили изпълнителна сила в държавата членка, в която са били сключени преди 1 август 2022 г.

Член 101

Наблюдение и оценка

1. В срок от 2 август 2032 г. Комисията представя на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет доклад за последваща оценка на настоящия регламент, подкрепен с информация, предоставена от държавите членки. Докладът се придружава, ако това е необходимо, от законодателно предложение.
2. Считано от 2 август 2025 г. държавите членки предоставят на Комисията при поискване и когато е налична, информация от значение за оценката на функционирането и прилагането на настоящия регламент по отношение на:
 - а) броя на решенията по брачни въпроси или по въпроси на родителската отговорност, постановени при упражняване на компетентност на основанията, предвидени в настоящия регламент;
 - б) когато става въпрос за молби за изпълнение на решение, както е посочено в член 28, параграф 1, броя на случаите, при които изпълнението не е било осъществено в срок от шест седмици от момента на образуването на производството;

- в) броя на молбите за отказ на признаване на решение съгласно член 40 и броя на случаите, при които молбата за отказ на признаване е била уважена;
- г) броя на молбите за отказ на изпълнение на решение съгласно член 58 и броя на случаите, при които молбата за отказ на изпълнение е била уважена;
- д) броя на жалбите, подадени съответно съгласно членове 61 и 62.

Член 102

Държави членки с две или повече правни системи

По отношение на държава членка, в която за различни териториални единици се прилагат две или повече правни системи или съвкупности от правила по отношение на материята, уредена от настоящия регламент:

- а) всяко позоваване на обичайно местопребиваване на територията на тази държава членка се отнася до обичайно местопребиваване в конкретна териториална единица;
- б) всяко позоваване на гражданство се отнася до териториалната единица, определена от правото на тази държава членка;
- в) всяко позоваване на орган на държава членка се отнася до органа на съответната териториална единица в тази държава членка;
- г) всяко позоваване на нормите на замолената държава членка се отнася до нормите, действащи в териториалната единица, в която се търси компетентност, признаване или изпълнение.

Член 103

Информация, която трябва да бъде съобщена на Комисията

1. Държавите членки съобщават на Комисията следната информация:
 - а) които и да било органи по член 2, параграф 2, точка 2, буква б) и точка 3) и член 74, параграф 2;
 - б) съдилищата и органите, компетентни за издаване на удостоверенията, посочени в член 36, параграф 1 и член 66, и съдилищата, които са компетентни да поправят удостоверенията, посочени в член 37, параграф 1, член 48, параграф 1, член 49 и член 66, параграф 3 във връзка с член 37, параграф 1;
 - в) съдилищата, посочени в член 30 параграф 3, член 52, член 40, параграф 1, член 58, параграф 1, член 61, параграф 2 и член 62, както и органите и съдилищата, посочени в член 61, параграф 2;
 - г) компетентните по изпълнението органи, посочени в член 52;
 - д) процедурите за правна защита съгласно членове 61 и 62;
 - е) имената, адресите и способите на комуникация с централните органи, определени съгласно член 76;
 - ж) категориите близки роднини, посочени в член 82, параграф 2, когато е приложимо;
 - з) приетите езици за комуникация с централните органи, определени съгласно член 91, параграф 3;
 - и) приетите езици за преводите съгласно член 80, параграф 3, член 81, параграф 2, член 82, параграф 4 и член 91, параграф 2.

2. Държавите членки съобщават на Комисията информацията, посочена в параграф 1, до 23 април 2021 г.
3. Държавите членки съобщават на Комисията всяко изменение, внесено в информацията, посочена в параграф 1.
4. Комисията оповестява информацията, посочена в параграф 1, чрез подходящи средства, включително посредством европейския портал за електронно правосъдие.

Член 104

Отмяна

1. При спазване на член 100, параграф 2 от настоящия регламент, Регламент (ЕО) № 2201/2003 се отменя, считано от 1 август 2022 г.
2. Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат в съответствие с таблицата на съответствието в приложение X.

Член 105

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
2. Настоящият регламент се прилага от 1 август 2022 г., с изключение на членове 92, 93 и 103, които се прилагат от 22 юли 2019 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 25 юни 2019 година.

За Съвета
Председател
A. ANTON

ПРИЛОЖЕНИЕ I

УДОСТОВЕРЕНИЕ, КОЕТО СЕ ИЗДАВА ОТ СЪДА СПЕД ПОСТАНОВЯВАНЕ НА РЕШЕНИЕ ЗА ОТКАЗ ЗА ВРЪЩАНЕ НА ДЕТЕ В ДРУГА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА ВЪЗ ОСНОВА ЕДИНСТВЕНО НА ЧЛЕН 13, ПАРАГРАФ 1, БУКВА Б) ИЛИ НА ЧЛЕН 13, ПАРАГРАФ 2, ИЛИ И ДВЕТЕ РАЗПОРЕДБИ, ОТ ХАГСКАТА КОНВЕНЦИЯ ОТ 1980 г. ⁽¹⁾

(Член 29, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 2019/ ⁽²⁾)

Информация за лицата, които получават това удостоверение за целите на член 29, параграф 5 от регламента

Когато към датата на решението за отказ за връщане на дете, както е посочено в точка 3 по-долу, няма все още висящи производства по същество относно правото на упражняване на родителските права в държавата членка, в която детето е пребивавало обичайно непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, имате възможност да сезирате съд в тази държава с искане по същество относно правото на упражняване на родителски права в съответствие с член 29, параграф 5 от регламента.

Ако съдът е сезиран в рамките на три месеца от изпращането на уведомлението за решението за отказ за връщане на детето, всяко решение, произтичащо от това производство по същество относно правото на упражняване на родителски права, което налага връщането на детето в тази държава членка, ще подлежи на изпълнение във всяка друга държава членка в съответствие с член 29, параграф 6 от регламента, без да е необходима специална процедура и без възможност за противопоставяне на неговото признаване, освен ако и до степента, в която е установено наличие на противоречие с решение, посочено в член 50 от регламента, при условие че е било издадено удостоверение за решението в съответствие с член 47. Ако съдът бъде сезиран след изтичането на три месеца, или условията за издаването на удостоверение в съответствие с член 47 от регламента не са изпълнени, последващото решение по същество относно правото на упражняване на родителски права ще се признава и изпълнява в другите държави членки в съответствие с глава IV, раздел 1 от регламента.

Страната, сезирала съда на държавата членка, в която детето е пребивавало обичайно непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, представя на този съд следните документи:

- а) копие от решението за отказ за връщането на детето;
- б) настоящото удостоверение; и
- в) когато е приложимо, запис, резюме или протокол от изслушването пред съда, посочено в точка 4.1.

Информация за съда, който получава настоящото удостоверение за целите на член 29, параграф 3 от регламента ⁽³⁾

Настоящото удостоверение се издава, тъй като детето (децата), посочено(и) в точка 5, е(са) било(и) неправомерно отведено(и) или задържано(и) в държавата членка на съда, издал настоящото удостоверение. Производството за връщане на детето(децата) съгласно Хагската конвенция от 1980 г., беше заведено, тъй като лицето, което е посочено в точка 6.1, заяви, че отвеждането или задържането на детето(децата) е извършено в нарушение на правото на упражняване на родителски права и че към момента на отвеждането или задържането това право е било ефективно упражнявано, самостоятелно или съвместно, или е щяло да бъде упражнявано, ако не е било извършено отвеждането или задържането съгласно Хагската конвенция от 1980 г. Този съд е постановил отказ за връщане на едно или повече от децата, които са обект на производството единствено въз основа на член 13, параграф 1, буква б) или член 13, параграф 2, или и двете разпоредби, от Хагската конвенция от 1980 г.

Когато производството по същество относно правото на упражняване на родителски права вече е висящо в държавата членка, в която детето е пребивавало обичайно непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, към момента, в който този съд е постановил решението си, посочено в точка 3, за отказ за връщане на дете единствено въз основа на член 13, параграф 1, буква б) или член 13, параграф 2, или и двете разпоредби, от Хагската конвенция от 1980 г., член 29, параграф 3 от регламента предвижда, че този съд, ако той е известен за тези производства, в рамките на един месец от датата на своето решение, предава на съда, сезиран с производство за решаване по същество на въпроси относно упражняването на родителските права, пряко или чрез централните органи, следните документи:

⁽¹⁾ Хагска конвенция от 25 октомври 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвлечение на деца („Хагската конвенция от 1980 г.“)

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета от 25 юни 2019 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвлечение на деца (ОВ L 178, 2.7.2019 г., стр. 1) („регламентът“).

⁽³⁾ Когато страната, която инициира производство по същество относно правото на упражняване на родителските права в съответствие с член 29, параграф 5 от регламента в държавата членка, в която детето (децата) е(са) пребивавало(и) обичайно непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, след като този съд е постановил решението си, посочено в точка 3, моля вижте раздел „Информация за лица, които получават настоящото удостоверение за целите на член 29, параграф 5 от регламента“.

- а) копие от решението за отказ за връщането на детето;
- б) настоящото удостоверение; и
- в) когато е приложимо, запис, резюме или протокол от съдебното заседание, както е посочено в точка 4.1, и всякакви други документи, за които този съд счита, че са от значение, както е посочено в точка 4.2.

Съдът, сезиран с производство по същество относно правото на упражняване на родителски права може, при необходимост, да изиска от страната да представи писмен превод или транслитерация, в съответствие с член 91 от регламента, на решението и на всеки друг документ, приложен към настоящото удостоверение (член 29, параграф 4 от регламента).

1. ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД НА РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКАЗ ЗА ВРЪЩАНЕ НА ДЕТЕТО/ДЕЦАТА* (⁴)

☐ Белгия (BE)	☐ България (BG)	☐ Чехия (CZ)	☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE)	☐ Ирландия (IE)	☐ Гърция (EL)	☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR)	☐ Хърватия (HR)	☐ Италия (IT)	☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV)	☐ Литва (LT)	☐ Люксембург (LU)	☐ Унгария (HU)
☐ Малта (MT)	☐ Нидерландия (NL)	☐ Австрия (AT)	☐ Полша (PL)
☐ Португалия (PT)	☐ Румъния (RO)	☐ Словения (SI)	☐ Словакия (SK)
☐ Финландия (FI)	☐ Швеция (SE)	☐ Обединено кралство (UK)	

2. СЪД, ПОСТАНОВИЛ РЕШЕНИЕТО И ИЗДАВАЩ УДОСТОВЕРЕНИЕТО*

2.1. Име*

2.2. Адрес*

2.3. Тел./факс/електронна поща*

3. РЕШЕНИЕ*

3.1. Дата (дд/мм/гггг)*

3.2. Номер*

4. ДОПЪЛНИТЕЛНИ ДОКУМЕНТИ (КОИТО МОГАТ ДА БЪДАТ СПОДЕЛЕНИ СЪС СТРАНИТЕ)*

4.1. Препис, обобщение или протокол от изслушването*

4.1.1. Да

4.1.2. Не

4.2. Всякакви други документи, за които съдът счита, че са от значение* (⁵)

4.2.1. Да (моля, уточнете)

4.2.2. Не

(⁴) Полетата обозначени с (*) се попълват задължително.

(⁵) Да се попълни единствено за целите на член 29, параграф 3 от регламента.

5. ДЕТЕ (ДЕЦА) ⁽⁶⁾, НЕПОДЛЕЖАЩО(И) НА ВРЪЩАНЕ СЪГЛАСНО РЕШЕНИЕТО*
- 5.1. Дете 1*
- 5.1.1. Фамилно/и име/на*
- 5.1.2. Собствено/и име/на*
- 5.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)*
- 5.1.4. Място на раждане (ако е известно)
- 5.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 5.2. Дете 2
- 5.2.1. Фамилно/и име/на
- 5.2.2. Собствено/и име/на
- 5.2.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 5.2.4. Място на раждане (ако е известно)
- 5.2.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 5.3. Дете 3
- 5.3.1. Фамилно/и име/на
- 5.3.2. Собствено/и име/на
- 5.3.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 5.3.4. Място на раждане (ако е известно)
- 5.3.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
6. ЛИЦА ⁽⁷⁾, ЗАСЕГНАТИ ОТ ПРОИЗВОДСТВОТО ЗА ВРЪЩАНЕ*
- 6.1. Лице, желаещо връщането на детето(децата)*
- 6.1.1. Физическо лице
- 6.1.1.1. Фамилно/и име/на
- 6.1.1.2. Собствено/и име/на
- 6.1.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 6.1.1.4. Място на раждане (ако е известно)
- 6.1.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

⁽⁶⁾ Ако се отнася до повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

⁽⁷⁾ Ако се отнася до повече от две лица, моля приложете допълнителен лист.

- 6.1.1.6. Адрес (ако е известен)
- 6.1.1.6.1. както е посочено в решението
- 6.1.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)
- 6.1.2. Юридическо лице, институция или друг орган
- 6.1.2.1. Пълно име
- 6.1.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)
- 6.1.2.3. Адрес (ако е известен)
- 6.2. Респонденти*
- 6.2.1. Физическо лице
- 6.2.1.1. Фамилно/и име/на
- 6.2.1.2. Собствено/и име/на
- 6.2.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 6.2.1.4. Място на раждане (ако е известно)
- 6.2.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 6.2.1.6. Адрес (ако е известен)
- 6.2.1.6.1. както е посочено в решението
- 6.2.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)
- 6.2.2. Юридическо лице, институция или друг орган
- 6.2.2.1. Пълно име
- 6.2.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)
- 6.2.2.3. Адрес (ако е известен)
7. РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКАЗ ЗА ВРЪЩАНЕ НА ДЕТЕТО(ДЕЦАТА) ⁽⁸⁾ В ДРУГА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА СЕ ОСНОВАВА ЕДИНСТВЕНО НА ЕДНА ОТ СЛЕДНИТЕ РАЗПОРЕДБИ ИЛИ И НА ДВЕТЕ РАЗПОРЕДБИ*
- 7.1. Дете 1*
- 7.1.1. член 13, параграф 1, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г.
- 7.1.2. член 13, параграф 2 от Хагската конвенция от 1980 г.
- 7.2. Дете 2*
- 7.2.1. член 13, параграф 1, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г.
- 7.2.2. член 13, параграф 2 от Хагската конвенция от 1980 г.
- 7.3. Дете 3*
- 7.3.1. член 13, параграф 1, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г.

⁽⁸⁾ Ако се отнася до повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

7.3.2. член 13, параграф 2 от Хагската конвенция от 1980 г.

8. КЪМ ДАТАТА НА РЕШЕНИЕТО ПО ТОЧКА 3 ПРОИЗВОДСТВОТО ПО СЪЩЕСТВО ОТНОСНО ПРАВОТО НА УПРАЖНЯВАНЕ НА РОДИТЕЛСКИ ПРАВА ВЕЧЕ Е ВИСЯЩО В ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, В КОЯТО ДЕТЕТО(ДЕЦАТА) Е(СА) ПРЕБИВАВАЛО(И) ОБИЧАЙНО НЕПОСРЕДСТВЕНО ПРЕДИ НЕПРАВОМЕРНОТО ОТВЕЖДАНЕ ИЛИ ЗАДЪРЖАНЕ*

8.1. Не

8.2. Не е известно на съда

8.3. Да

8.3.1. Съд, сезиран с производство по същество относно правото на упражняване на родителски права

8.3.1.1. Име

8.3.1.2. Адрес (ако е известен)

8.3.1.3. Тел./факс/електронна поща

8.3.2. Номер на документа (ако е известен)

8.3.3. Страна 1 ⁽⁹⁾

8.3.3.1. Физическо лице

8.3.3.1.1. Фамилно/и име/на

8.3.3.1.2. Собствено/и име/на

8.3.3.2. Юридическо лице, институция или друг орган

8.3.3.2.1. Пълно име

8.3.4. Страна 2

8.3.4.1. Физическо лице

8.3.4.1.1. Фамилно/и име/на

8.3.4.1.2. Собствено/и име/на

8.3.4.2. Юридическо лице, институция или друг орган

8.3.4.2.1. Пълно име

8.3.5. Дете(деца) ⁽¹⁰⁾, засегнати съгласно посоченото в точка 5:

8.3.5.1. Дете 1

8.3.5.2. Дете 2

8.3.5.3. Дете 3

⁽⁹⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹⁰⁾ Ако се отнася до повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

9. СЛЕДНИТЕ ЛИЦА СА БИЛИ УВЕДОМЕНИ ЗА РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКАЗ ЗА ВРЪЩАНЕ НА ДЕТЕТО(ДЕЦАТА)*

9.1. Лице 1, както е посочено в точка 6.1*

9.1.1. Не9.1.2. Не е известно на съда9.1.3. Да

9.1.3.1. Дата на уведомлението (дд/мм/гггг)

9.1.3.2. Уведомлението за решението е връчено на следния(ите) език(езици):

български (BG) испански (ES) чешки (CS) немски (DE) естонски (ET) гръцки (EL) английски (EN) френски (FR)

ирландски (GA) хърватски (HR) италиански (IT) латвийски (LV) литовски (LT) унгарски (HU) малтийски (MT) нидерландски (NL)

полски (PL) португалски (PT) румънски (RO) словашки (SK) словенски (SL) фински (FI) шведски (SV)

9.2. Лице 2, както е посочено в точка 6.2*

9.2.1. Не9.2.2. Не е известно на съда9.2.3. Да

9.2.3.1. Дата на уведомлението (дд/мм/гггг)

9.2.3.2. Уведомлението за решението е връчено на следния(ите) език(езици):

български (BG) испански (ES) чешки (CS) немски (DE) естонски (ET) гръцки (EL) английски (EN) френски (FR)

ирландски (GA) хърватски (HR) италиански (IT) латвийски (LV) литовски (LT) унгарски (HU) малтийски (MT) нидерландски (NL)

полски (PL) португалски (PT) румънски (RO) словашки (SK) словенски (SL) фински (FI) шведски (SV)

10. ЗА СВЕДЕНИЕ: ПРЕДПРИЕТИ СА МЕРКИ ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА КОНТАКТ МЕЖДУ ДЕТЕТО (ДЕЦАТА) И ЛИЦЕТО, ЖЕЛАЕЩО ВРЪЩАНЕТО НА ДЕТЕТО, (ДЕЦАТА) СЪГЛАСНО ЧЛЕН 27, ПАРАГРАФ 2 ОТ РЕГЛАМЕНТА*

10.1. Не10.2. Да

10.2.1. Ако отговорът е „да“, моля, приложете копие или резюме на решението.

Ако са добавени допълнителни страници, моля, посочете броя страници: ...

Съставено в ..., дата (дд/мм/гггг)

Подпис и/или печат

ПРИЛОЖЕНИЕ II

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА РЕШЕНИЯТА ПО БРАЧНИ ВЪПРОСИ

(Член 36, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета ⁽¹⁾)

ВАЖНО

Издава се по искане на страна, във връзка с решение, с което се постановява развод, законна раздяла или обявяване на недействителността на брака, от съда на държавата членка по произход, за който Комисията е уведомена, съгласно член 103 от регламента.

1. ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД* ⁽²⁾
 - Белгия (BE)
 - България (BG)
 - Чехия (CZ)
 - Германия (DE)
 - Естония (EE)
 - Ирландия (IE)
 - Гърция (EL)
 - Испания (ES)
 - Франция (FR)
 - Хърватия (HR)
 - Италия (IT)
 - Кипър (CY)
 - Латвия (LV)
 - Литва (LT)
 - Люксембург (LU)
 - Унгария (HU)
 - Малта (MT)
 - Нидерландия (NL)
 - Австрия (AT)
 - Полша (PL)
 - Португалия (PT)
 - Румъния (RO)
 - Словения (SI)
 - Словакия (SK)
 - Финландия (FI)
 - Швеция (SE)
 - Обединено кралство (UK)

2. СЪД, ИЗДАВАЩ УДОСТОВЕРЕНИЕТО*
 - 2.1. Име*
 - 2.2. Адрес*
 - 2.3. Тел./факс/електронна поща*

3. СЪД, ПОСТАНОВИЛ РЕШЕНИЕТО (ако е различен)
 - 3.1. Име
 - 3.2. Адрес

4. РЕШЕНИЕ*
 - 4.1. Дата (дд/мм/гггг)*
 - 4.2. Номер*
 - 4.3. Вид решение*
 - 4.3.1. Развод
 - 4.3.2. Обявяване на недействителност на брака
 - 4.3.3. Законна раздяла на съпрузи

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета от 25 юни 2019 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвлечение на деца (ОВ L 178, 2.7.2019 г., стр. 1) („регламентът“).

⁽²⁾ Полетата обозначени с (*) се попълват задължително.

- 5. БРАК*
- 5.1. Съпрузи*
- 5.1.1.
 - 5.1.1.1. Фамилно/и име/на*
 - 5.1.1.2. Собствено/и име/на*
 - 5.1.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)*
 - 5.1.1.4. Място на раждане
 - 5.1.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
 - 5.1.1.6. Адрес (ако е известен)
 - 5.1.1.6.1. както е посочено в решението
 - 5.1.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)
- 5.1.2.
 - 5.1.2.1. Фамилно/и име/на*
 - 5.1.2.2. Собствено/и име/на*
 - 5.1.2.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)*
 - 5.1.2.4. Място на раждане
 - 5.1.2.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
 - 5.1.2.6. Адрес (ако е известен)
 - 5.1.2.6.1. както е посочено в решението
 - 5.1.2.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)
- 5.2. Дата, държава и място на сключване на брака *
- 5.2.1. Дата (дд/мм/гггг)*
- 5.2.2. Държава*
- 5.2.3. Място (ако е известно)

6. РЕШЕНИЕТО, ПОСТАНОВЕНО ЛИ Е ПРИ НЕЯВЯВАНЕ НА ЕДНА ОТ СТРАНИТЕ?*
- 6.1. Не
- 6.2. Да
- 6.2.1. Неявила се страна, както е посочено в точка ... (моля, попълнете)
- 6.2.2. На страната е връчен документът, с който е образувано производството или равностоен документ.
- 6.2.2.1. Не
- 6.2.2.2. Не е известно на съда
- 6.2.2.3. Да
- 6.2.2.3.1. Дата на връчване (дд/мм/гггг)
7. ПОДЛЕЖИ ЛИ РЕШЕНИЕТО НА ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД ПО-ВИСШЕСТОЯЩ СЪД СЪГЛАСНО ПРАВОТО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД?*
- 7.1. Не
- 7.2. Да
8. ДАТА НА ВЛИЗАНЕ НА РЕШЕНИЕТО В СИЛА В ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, В КОЯТО Е ПОСТАНОВЕНО (дд/мм/гггг)*
9. ИМЕ(НА) НА СТРАНАТА/СТРАНИТЕ, КОИТО СА СЕ ПОЛЗВАЛИ ОТ ПРАВНА ПОМОЩ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 74, ПАРАГРАФ 1 ОТ РЕГЛАМЕНТА
- 9.1. Страна(и)
- 9.1.1. както е посочено в точка 5.1.1.
- 9.1.2. както е посочено в точка 5.1.2.
10. РАЗХОДИ И РАЗНОСКИ, СВЪРЗАНИ С ПРОИЗВОДСТВОТО ⁽³⁾
- 10.1. Решението обхваща и въпроси, свързани с родителската отговорност, а информацията относно разходите, свързани с производствата по настоящия регламент, се предоставя единствено в удостоверение относно решения по въпроси, свързани с родителската отговорност.
- 10.2. Решението предвижда, че ⁽⁴⁾

..... (Фамилно(и) име(на))

..... (Собствено(и) име(на))

⁽³⁾ Тази точка обхваща също случаите, при които разноските са били присъдени в отделно решение. Фактът, че сумата на разноските все още не е определена, не следва да е пречка за съда да издаде удостоверението, ако страна по производството желае да иска признаване на постановителната част на решението.

⁽⁴⁾ Ако е постановено повече от една страна да покрие разходите, моля приложете допълнителен лист.

се задължава да плати на

..... (Фамилно(и) име(на))

..... (Собствено(и) име(на))

сумата от

☐ евро (EUR)	☐ български левове (BGN)	☐ хърватски куни (HRK)
☐ чешки крони (CZK)	☐ унгарски форинти (HUF)	☐ полски злоти (PLN)
☐ британски лири (GBP)	☐ румънски леи (RON)	☐ шведски крони (SEK)
☐ друго (моля, посочете ISO кода):		

- 10.3. Всякаква допълнителна информация, която може да бъде от значение (например, фиксирана сума или процент; присъдени лихви; споделени разходи; когато е постановено повече от една страна да покрие разходите, цялата сума може ли да бъде събрана от която и да е от страните):

.....

Съставено в ..., дата (дд/мм/гггг)

Подпис и/или печат

ПРИЛОЖЕНИЕ III

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА РЕШЕНИЯТА ПО ВЪПРОСИ НА РОДИТЕЛСКАТА ОТГОВОРНОСТ

(Член 36, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета ⁽¹⁾)

ВАЖНО

Издава се, след подадена от страната молба, във връзка с решение по въпроси на родителската отговорност от съда на държавата членка по произход, за който Комисията е уведомена, съгласно член 103 от регламента.

1. ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД* ⁽²⁾

☐ Белгия (BE)	☐ България (BG)	☐ Чехия (CZ)	☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE)	☐ Ирландия (IE)	☐ Гърция (EL)	☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR)	☐ Хърватия (HR)	☐ Италия (IT)	☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV)	☐ Литва (LT)	☐ Люксембург (LU)	☐ Унгария (HU)
☐ Малта (MT)	☐ Нидерландия (NL)	☐ Австрия (AT)	☐ Полша (PL)
☐ Португалия (PT)	☐ Румъния (RO)	☐ Словения (SI)	☐ Словакия (SK)
☐ Финландия (FI)	☐ Швеция (SE)	☐ Обединено кралство (UK)	

2. СЪД, ИЗДАВАЩ УДОСТОВЕРЕНИЕТО*

2.1. Име*

2.2. Адрес*

2.3. Тел./факс/електронна поща*

3. СЪД, ПОСТАНОВИЛ РЕШЕНИЕТО (ако е различен)

3.1. Име

3.2. Адрес

4. РЕШЕНИЕ*

4.1. Дата (дд/мм/гггг)*

4.2. Номер*

5. ДЕТЕ/ДЕЦА, ⁽³⁾ ОБХВАНАТИ ОТ РЕШЕНИЕТО*

5.1. Дете 1*

5.1.1. Фамилно/и име/на*

5.1.2. Собствено/и име/на*

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета от 25 юни 2019 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвлечане на деца (ОВ L 178, 2.7.2019 г., стр.1) („регламентът“).

⁽²⁾ Полетата обозначени с (*) се попълват задължително.

⁽³⁾ Ако се отнася за повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

- 5.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)*
- 5.1.4. Място на раждане (ако е известно)
- 5.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 5.2. Дете 2
- 5.2.1. Фамилно/и име/на
- 5.2.2. Собствено/и име/на
- 5.2.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 5.2.4. Място на раждане (ако е известно)
- 5.2.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 5.3. Дете 3
- 5.3.1. Фамилно/и име/на
- 5.3.2. Собствено/и име/на
- 5.3.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 5.3.4. Място на раждане (ако е известно)
- 5.3.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
6. ПРАВО НА УПРАЖНЯВАНЕ НА РОДИТЕЛСКИ ПРАВА (4)
- 6.1. Право на упражняване на родителски права, присъдено съгласно решението (5)
.....
- 6.2. Присъдено(и) на следната(ите) страна(и) (6)
- 6.2.1. Страна 1
- 6.2.1.1. Физическо лице
- 6.2.1.1.1. Фамилно/и име/на
- 6.2.1.1.2. Собствено/и име/на
- 6.2.1.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 6.2.1.1.4. Място на раждане (ако е известно)

(4) Моля, имайте предвид, че терминът „право на упражняване на родителски права“ е определен в член 2, параграф 1, буква з) от регламента.

(5) Моля, копирайте съответната част от заповедта.

(6) Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

6.2.1.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

6.2.1.1.6. Адрес (ако е известен)

6.2.1.1.6.1. както е посочено в решението

6.2.1.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес) ...

6.2.1.2. Юридическо лице, институция или друг орган

6.2.1.2.1. Пълно име

6.2.1.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)

6.2.1.2.3. Адрес (ако е известен)

6.2.2. Страна 2

6.2.2.1. Физическо лице

6.2.2.1.1. Фамилно/и име/на

6.2.2.1.2. Собствено/и име/на

6.2.2.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

6.2.2.1.4. Място на раждане (ако е известно)

6.2.2.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

6.2.2.1.6. Адрес (ако е известен)

6.2.2.1.6.1. както е посочено в решението

6.2.2.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес) ...

6.2.2.2. Юридическо лице, институция или друг орган

6.2.2.2.1. Пълно име

6.2.2.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)

6.2.2.2.3. Адрес (ако е известен)

6.3. Решението разпорежда предаване на детето/децата

6.3.1. Не

6.3.2. Да

6.3.2.1. Данни за предаването, които са от значение за изпълнението, ако все още не са посочени в точка 6.1 (например на кого, кое(кои) дете(дети), периодично или еднократно предаване)

.....

7. ПРАВО НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ С ДЕТЕТО

7.1. Право на лични отношения с детето, предоставено съгласно решението (7)

.....

7.2. Предоставено(и) на следната(ите) страна(и) (8)

7.2.1. Страна 1

7.2.1.1. Фамилно/и име/на

7.2.1.2. Собствено/и име/на

7.2.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

7.2.1.4. Място на раждане (ако е известно)

7.2.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

7.2.1.6. Адрес (ако е известен)

7.2.1.6.1. както е посочено в решението

7.2.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)

7.2.2. Страна 2

7.2.2.1. Фамилно/и име/на

7.2.2.2. Собствено/и име/на

7.2.2.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

7.2.2.4. Място на раждане (ако е известно)

7.2.2.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

7.2.2.6. Адрес (ако е известен)

7.2.2.6.1. както е посочено в решението

(7) Моля, копирайте съответната част от заповедта.

(8) Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

7.2.2.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)

7.3. Решението разпорежда предаване на детето/децата

7.3.1. Не

7.3.2. Да

7.3.2.1. Данни за предаването, които са от значение за изпълнението, ако все още не са посочени в точка 7.1 (например на кого, кое(кои) дете(деца), периодично или еднократно предаване)

.....

8. ДРУГИ ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С РОДИТЕЛСКАТА ОТГОВОРНОСТ

8.1. Право(а), присъдено(и) съгласно решението ⁽⁹⁾

.....

8.2. Присъдено(и) на следната(ите) страна(и) ⁽¹⁰⁾

8.2.1. Страна 1

8.2.1.1. Физическо лице

8.2.1.1.1. Фамилно/и име/на

8.2.1.1.2. Собствено/и име/на

8.2.1.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

8.2.1.1.4. Място на раждане (ако е известно)

8.2.1.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

8.2.1.1.6. Адрес (ако е известен)

8.2.1.1.6.1. както е посочено в решението

8.2.1.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес) ...

8.2.1.2. Юридическо лице, институция или друг орган

8.2.1.2.1. Пълно име

8.2.1.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)

8.2.1.2.3. Адрес (ако е известен)

⁽⁹⁾ Моля, копирайте съответната част от заповедта.

⁽¹⁰⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

8.2.2. Страна 2

8.2.2.1. Физическо лице

8.2.2.1.1. Фамилно/и име/на

8.2.2.1.2. Собствено/и име/на

8.2.2.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

8.2.2.1.4. Място на раждане (ако е известно)

8.2.2.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

8.2.2.1.6. Адрес (ако е известен)

8.2.2.1.6.1. както е посочено в решението

8.2.2.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес) ...

8.2.2.2. Юридическо лице, институция или друг орган

8.2.2.2.1. Пълно име

8.2.2.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)

8.2.2.2.3. Адрес (ако е известен)

8.3. Решението разпорежда предаване на детето/децата

8.3.1. Не8.3.2. Да8.3.2.1. Данни за предаването, които са от значение за изпълнението, ако все още не са посочени в точка 8.1 (например на кого, кое(кои) дете(деца), периодично или еднократно предаване)

.....

9. РЕШЕНИЕТО РАЗПОРЕЖДА ЛИ ВРЕМЕННА/И, ВКЛЮЧИТЕЛНО ОХРАНИТЕЛНА/И МЯРКА/МЕРКИ?*

9.1. Не9.2. Да9.2.1. Описание на постановената мярка/мерки ⁽¹¹⁾

.....

⁽¹¹⁾ Моля, копирайте съответната част от заповедта.

10. ПОДЛЕЖИ ЛИ РЕШЕНИЕТО НА ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД ПО-ВИСШЕСТОЯЩ СЪД СЪГЛАСНО ПРАВОТО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД?*
- 10.1. Не
- 10.2. Да
11. ИЗПЪЛНЯЕМО ЛИ Е РЕШЕНИЕТО В ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД?*
- 11.1. Относно правото на упражняване на родителските права, както е посочено в точка 6
- 11.1.1. Не
- 11.1.1.1. Решението не съдържа задължение, подлежащо на изпълнение (ако е приложимо).
- 11.1.2. Да, без ограничения (моля посочете датата (дд/мм/гггг), на която решението е станало подлежащо на изпълнение): .../.../.....
- 11.1.3. Да, но само срещу страната ⁽¹²⁾, посочена в точка (Моля, попълнете)
- 11.1.3.1. Моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която решението е станало подлежащо на изпълнение срещу тази страна: .../.../.....
- 11.1.4. Да, но е ограничено до следната/следните част/части от решението (моля, уточнете)
- 11.1.4.1. Моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която тази част/тези части от решението са станали подлежащи на изпълнение: .../.../.....
- 11.2. Относно правото на лични отношения с детето, както е посочено в точка 7
- 11.2.1. Не
- 11.2.1.1. Решението не съдържа задължение, подлежащо на изпълнение (ако е приложимо).
- 11.2.2. Да, без ограничения (моля посочете датата (дд/мм/гггг), на която решението е станало подлежащо на изпълнение): .../.../.....
- 11.2.3. Да, но само срещу страната ⁽¹³⁾, посочена в точка (Моля, попълнете)
- 11.2.3.1. Моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която решението е станало подлежащо на изпълнение срещу тази страна: .../.../.....
- 11.2.4. Да, но е ограничено до следната/следните част/части от решението (моля, уточнете)
- 11.2.4.1. Моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която тази част/тези части от решението са станали подлежащи на изпълнение: .../.../.....
- 11.3. Относно други въпроси, свързани с родителската отговорност, както е посочено в точка 8
- 11.3.1. Не

⁽¹²⁾ Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹³⁾ Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

- 11.3.1.1. Решението не съдържа задължение, подлежащо на изпълнение (ако е приложимо).
- 11.3.2. Да, без ограничения (моля посочете датата (дд/мм/гггг), на която решението е станало подлежащо на изпълнение): .../.../.....
- 11.3.3. Да, но само срещу страната ⁽¹⁴⁾, посочена в точка (Моля, попълнете)
- 11.3.3.1. Моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която решението е станало подлежащо на изпълнение срещу тази страна: .../.../.....
- 11.3.4. Да, но е ограничено до следната/следните част/части от решението (моля, уточнете)
- 11.3.4.1. Моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която тази част/тези части от решението са станали подлежащи на изпълнение: .../.../.....
12. СЧИТАНО ОТ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ, РЕШЕНИЕТО БИЛО ЛИ Е ВРЪЧЕНО НА СТРАНАТА/СТРАНИТЕ ⁽¹⁵⁾, СРЕЩУ КОЯТО/КОИТО СЕ ИСКА ИЗПЪЛНЕНИЕ?*
- 12.1. На страната, както е посочено в точка (Моля, попълнете)
- 12.1.1. Не
- 12.1.2. Не е известно на съда
- 12.1.3. Да
- 12.1.3.1. Дата на връчване (дд/мм/гггг)
- 12.1.3.2. Решението е връчено на следния(ите) език(езици):
- български (BG) испански (ES) чешки (CS) немски (DE) естонски (ET)
- гръцки (EL) английски (EN) френски (FR) ирландски (GA) хърватски (HR)
- италиански (IT) латвийски (LV) литовски (LT) унгарски (HU) малтийски (MT)
- нидерландски (NL) полски (PL) португалски (PT) румънски (RO) словашки (SK)
- словенски (SL) фински (FI) шведски (SV)
- 12.2. На страната, както е посочено в точка (моля, попълнете)
- 12.2.1. Не
- 12.2.2. Не е известно на съда
- 12.2.3. Да
- 12.2.3.1. Дата на връчване (дд/мм/гггг)

⁽¹⁴⁾ Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹⁵⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

12.2.3.2. Решението е връчено на следния(ите) език(езици):

☐ български (BG)	☐ испански (ES)	☐ чешки (CS)	☐ немски (DE)	☐ естонски (ET)
☐ гръцки (EL)	☐ английски (EN)	☐ френски (FR)	☐ ирландски (GA)	☐ хърватски (HR)
☐ италиански (IT)	☐ латвийски (LV)	☐ литовски (LT)	☐ унгарски (HU)	☐ малтийски (MT)
☐ нидерландски (NL)	☐ полски (PL)	☐ португалски (PT)	☐ румънски (RO)	☐ словашки (SK)
☐ словенски (SL)	☐ фински (FI)	☐ шведски (SV)		

13. РЕШЕНИЕТО, ПОСТАНОВЕНО ЛИ Е ПРИ НЕЯВЯВАНЕ НА ЕДНА ОТ СТРАНИТЕ?*

13.1. Не

13.2. Да

13.2.1. Неявила се страна ⁽¹⁶⁾, както е посочено в точка (Моля, попълнете)

13.2.2. На страната е връчен препис от исквата молба или равностоеен документ.

13.2.2.1. Не

13.2.2.2. Не е известно на съда

13.2.2.3. Да

13.2.2.3.1. Дата на връчване (дд/мм/гггг)

14. ДЕТЕТО/ДЕЦАТА ⁽¹⁷⁾, КАКТО Е ПОСОЧЕНО В ТОЧКА 5, СПОСОБНО ЛИ Е БИЛО/СПОСОБНИ ЛИ СА БИЛИ ДА ФОРМИРА/Т СВОЕТО МНЕНИЕ?*

14.1. Детето, посочено в точка 5.1.

14.1.1. Да (моля, след това попълнете точка 15)

14.1.2. Не

14.2. Детето, посочено в точка 5.2.

14.2.1. Да (моля, след това попълнете точка 15)

14.2.2. Не

14.3. Детето, посочено в точка 5.3.

14.3.1. Да (моля, след това попълнете точка 15)

14.3.2. Не

⁽¹⁶⁾ Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹⁷⁾ Ако се отнася за повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

15. ДЕТЕТО/ДЕЦАТА, СПОСОБНО/СПОСОБНИ ДА ФОРМИРА/Т СВОЕТО МНЕНИЕ, КАКТО Е ПОСОЧЕНО В ТОЧКА 14, ПОЛУЧИЛО ЛИ Е/ПОЛУЧИЛИ ЛИ СА РЕАЛНА И ЕФЕКТИВНА ВЪЗМОЖНОСТ ДА ИЗРАЗИ/ИЗРАЗЯТ МНЕНИЕТО СИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 21 ОТ РЕГЛАМЕНТА?

15.1. Детето, посочено в точка 5.1.

15.1.1. Да

15.1.2. Не, поради следните причини:

15.2. Детето, посочено в точка 5.2.

15.2.1. Да

15.2.2. Не, поради следните причини:

15.3. Детето, посочено в точка 5.3.

15.3.1. Да

15.3.2. Не, поради следните причини:

16. ИМЕ/НА НА СТРАНАТА/СТРАНИТЕ ⁽¹⁸⁾, КОИТО СА СЕ ПОЛЗВАЛИ ОТ ПРАВНА ПОМОЩ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 74, ПАРАГРАФ 1 ОТ РЕГЛАМЕНТА

16.1. Страна(и)

16.1.1. както е посочено в точка (Моля, попълнете)

16.1.2. както е посочено в точка (Моля, попълнете)

17. РАЗХОДИ И РАЗНОСКИ, СВЪРЗАНИ С ПРОИЗВОДСТВОТО ⁽¹⁹⁾

17.1. Решението обхваща и брачни въпроси, а информацията относно разходите, свързани с производствата по настоящия регламент, се предоставя единствено в настоящото удостоверение.

17.2. Решението предвижда, че ⁽²⁰⁾

..... (Фамилно(и) име(на))

..... (Собствено(и) име(на))

се задължава да плати на

..... (Фамилно(и) име(на))

..... (Собствено(и) име(на))

сумата от

⁽¹⁸⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹⁹⁾ Тази точка обхваща също случаите, при които разноските са били присъдени в отделно решение. Фактът, че сумата на разноските все още не е определена не следва да е пречка за съда да издаде удостоверението, ако страна по производството желае да иска признаване или изпълнение на постановителната част на решението.

⁽²⁰⁾ Ако е постановено повече от една страна да покрие разходите, моля приложете допълнителен лист.

☐ евро (EUR)	☐ български левове (BGN)	☐ хърватски куни (HRK)
☐ чешки крони (CZK)	☐ унгарски форинти (HUF)	☐ полски злоти (PLN)
☐ британски лири (GBP)	☐ румънски леи (RON)	☐ шведски крони (SEK)
☐ друго (моля, посочете ISO кода):		

- 17.3. Всякаква допълнителна информация, която може да бъде от значение (например, фиксирана сума или процент; присъдени лихви; споделени разходи; когато е постановено повече от една страна да покрие разходите, цялата сума може ли да бъде събрана от която и да е от страните):

.....

Съставено в ..., дата (дд/мм/гггг)

Подпис и/или печат

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА РЕШЕНИЯ, РАЗПОРЕЖДАЩИ ВРЪЩАНЕТО НА ДЕТЕ В ДРУГА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА СЪГЛАСНО ХАГСКАТА КОНВЕНЦИЯ ОТ 1980 г. ⁽¹⁾ И ВСЯКАКВИ ПРИДРУЖАВАЩИ ГИ ВРЕМЕННИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО ОХРАНИТЕЛНИ, МЕРКИ, ВЗЕТИ В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 27, ПАРАГРАФ 5 ОТ РЕГЛАМЕНТА

(Член 36, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета ⁽²⁾)

ВАЖНО

Издава се след подадена от дадена страна молба, от постановилия решение за връщане съд на държавата членка по произход, за който Комисията е уведомена съгласно член 103 от регламента, когато решението за връщане, трябва да бъде изпълнено в друга държава членка поради ново отвлечане на детето (децата), след като връщането е разпоредено, или когато решението за връщане включва временна, включително защитна, мярка, основана на член 27, параграф 5 от регламента, с цел защита на децата от сериозна опасност, посочена в член 13, параграф 1, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г.

1. ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД НА РЕШЕНИЕТО, ПОСТАНОВЯВАЩО ВРЪЩАНЕТО НА ДЕТЕТО/ДЕЦАТА* ⁽³⁾

☐ Белгия (BE)	☐ България (BG)	☐ Чехия (CZ)	☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE)	☐ Ирландия (IE)	☐ Гърция (EL)	☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR)	☐ Хърватия (HR)	☐ Италия (IT)	☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV)	☐ Литва (LT)	☐ Люксембург (LU)	☐ Унгария (HU)
☐ Малта (MT)	☐ Нидерландия (NL)	☐ Австрия (AT)	☐ Полша (PL)
☐ Португалия (PT)	☐ Румъния (RO)	☐ Словения (SI)	☐ Словакия (SK)
☐ Финландия (FI)	☐ Швеция (SE)	☐ Обединено кралство (UK)	

2. СЪД, ИЗДАВАЩ УДОСТОВЕРЕНИЕТО*

2.1. Име*

2.2. Адрес*

2.3. Тел./факс/електронна поща*

3. СЪД, ПОСТАНОВИЛ РЕШЕНИЕТО (ако е различен)

3.1. Име

3.2. Адрес

4. РЕШЕНИЕ*

4.1. Дата (дд/мм/гггг)*

4.2. Номер*

⁽¹⁾ Хагска конвенция от 25 октомври 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвлечане на деца („Хагската конвенция от 1980 г.“).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета от 25 юни 2019 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвлечане на деца (ОВ L 178, 2.7.2019 г., стр. 1) („регламентът“).

⁽³⁾ Полетата обозначени с (*) се попълват задължително.

5. ДЕТЕ (ДЕЦА) ⁽⁴⁾, ПОДЛЕЖАЩО(И) НА ВРЪЩАНЕ СЪГЛАСНО РЕШЕНИЕТО*
- 5.1. Дете 1*
- 5.1.1. Фамилно/и име/на*
- 5.1.2. Собствено/и име/на*
- 5.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)*
- 5.1.4. Място на раждане (ако е известно)
- 5.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 5.2. Дете 2
- 5.2.1. Фамилно/и име/на
- 5.2.2. Собствено/и име/на
- 5.2.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 5.2.4. Място на раждане (ако е известно)
- 5.2.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 5.3. Дете 3
- 5.3.1. Фамилно/и име/на
- 5.3.2. Собствено/и име/на
- 5.3.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 5.3.4. Място на раждане (ако е известно)
- 5.3.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
6. ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА, В КОЯТО ДЕТЕТО(ДЕЦАТА) СЛЕДВА ДА БЪДЕ(БЪДАТ) ВЪРНАТО(И) СЪГЛАСНО РЕШЕНИЕТО*
☐ Белгия (BE)	☐ България (BG)	☐ Чехия (CZ)	☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE)	☐ Ирландия (IE)	☐ Гърция (EL)	☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR)	☐ Хърватия (HR)	☐ Италия (IT)	☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV)	☐ Литва (LT)	☐ Люксембург (LU)	☐ Унгария (HU)
☐ Малта (MT)	☐ Нидерландия (NL)	☐ Австрия (AT)	☐ Полша (PL)
☐ Португалия (PT)	☐ Румъния (RO)	☐ Словения (SI)	☐ Словакия (SK)
☐ Финландия (FI)	☐ Швеция (SE)	☐ Обединено кралство (UK)	

⁽⁴⁾ Ако се отнася до повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

7. ЛИЦЕ, НА КОЕТО ТРЯБВА ДА БЪДЕ(БЪДАТ) ВЪРНАТО(И) ДЕТЕТО (ДЕЦАТА) (АКО И ДОКОЛКОТО Е ПОСОЧЕНО В РЕШЕНИЕТО) ⁽⁵⁾

7.1. Страна 1

7.1.1. Физическо лице

7.1.1.1. Фамилно/и име/на

7.1.1.2. Собствено/и име/на

7.1.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

7.1.1.4. Място на раждане (ако е известно)

7.1.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

7.1.1.6. Адрес (ако е известен)

7.1.1.6.1. както е посочено в решението

7.1.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)

7.1.2. Юридическо лице, институция или друг орган

7.1.2.1. Пълно име

7.1.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)

7.1.2.3. Адрес (ако е известен)

7.2. Страна 2

7.2.1. Физическо лице

7.2.1.1. Фамилно/и име/на

7.2.1.2. Собствено/и име/на

7.2.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

7.2.1.4. Място на раждане (ако е известно)

7.2.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

7.2.1.6. Адрес (ако е известен)

7.2.1.6.1. както е посочено в решението

⁽⁵⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

7.2.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)

7.2.2. Юридическо лице, институция или друг орган

7.2.2.1. Пълно име

7.2.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)

7.2.2.3. Адрес (ако е известен)

8. ПРАКТИЧЕСКИ УСЛОВИЯ ЗА ВРЪЩАНЕТО (АКО И ДОКОЛКОТО СА ПОСОЧЕНИ В РЕШЕНИЕТО) ⁽⁶⁾

.....

9. РЕШЕНИЕТО ВКЛЮЧВА ВРЕМЕННИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО ЗАЩИТНИ, МЕРКИ, ОСНОВАНА НА ЧЛЕН 27, ПАРАГРАФ 5 ОТ РЕГЛАМЕНТА, С ЦЕЛ ЗАЩИТА НА ДЕЦА ОТ СЕРИОЗНАТА ОПАСНОСТ, ПОСОЧЕНА В ЧЛЕН 13, ПАРАГРАФ 1, БУКВА Б) ОТ ХАГСКАТА КОНВЕНЦИЯ ОТ 1980 г.*

9.1. Не

9.2. Да

9.2.1. Описание на постановената мярка/мерки ⁽⁷⁾

.....

10. СТРАНА ⁽⁸⁾, СРЕЩУ КОЯТО СЕ ИСКА ИЗПЪЛНЕНИЕ*

10.1. Фамилно/и име/на*

10.2. Собствено/и име/на*

10.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)*

10.4. Място на раждане (ако е известно)

10.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

10.6. Адрес (ако е известен)

10.6.1. както е посочено в решението

10.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)

11. ПОДЛЕЖИ ЛИ РЕШЕНИЕТО НА ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД ПО-ВИСШЕСТОЯЩ СЪД СЪГЛАСНО ПРАВОТО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД?*

11.1. Не

11.2. Да

⁽⁶⁾ Моля, копирайте съответната част от заповедта.

⁽⁷⁾ Моля, копирайте съответната част от заповедта.

⁽⁸⁾ Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

12. ИЗПЪЛНЯЕМО ЛИ Е РЕШЕНИЕТО В ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД?^{*}
- 12.1. Не
- 12.2. Да, без ограничения (моля посочете датата (дд/мм/гггг), на която решението е станало подлежащо на изпълнение): .../.../.....
- 12.3. Да, но само срещу страната ⁽⁹⁾, посочена в точка... (Моля, попълнете)
- 12.3.1. Моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която решението е станало подлежащо на изпълнение срещу тази страна: .../.../.....
13. СЧИТАНО ОТ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА УДОСТОВЕРЕНИЕТО, РЕШЕНИЕТО БИЛО ЛИ Е ВРЪЧЕНО НА СТРАНАТА/СТРАНИТЕ ⁽¹⁰⁾, СРЕЩУ КОЯТО/КОИТО СЕ ИСКА ИЗПЪЛНЕНИЕ, КАКТО Е ПОСОЧЕНО В ТОЧКА 10?^{*}
- 13.1. Не
- 13.2. Не е известно на съда
- 13.3. Да
- 13.3.1. Дата на връчване (дд/мм/гггг)
- 13.3.2. Решението е връчено на следния(ите) език(езици):
☐ български (BG)	☐ испански (ES)	☐ чешки (CS)	☐ немски (DE)	☐ естонски (ET)
☐ гръцки (EL)	☐ английски (EN)	☐ френски (FR)	☐ ирландски (GA)	☐ хърватски (HR)
☐ италиански (IT)	☐ латвийски (LV)	☐ литовски (LT)	☐ унгарски (HU)	☐ малтийски (MT)
☐ нидерландски (NL)	☐ полски (PL)	☐ португалски (PT)	☐ румънски (RO)	☐ словашки (SK)
☐ словенски (SL)	☐ фински (FI)	☐ шведски (SV)		
14. РЕШЕНИЕТО, ПОСТАНОВЕНО ЛИ Е ПРИ НЕЯВЯВАНЕ НА ЕДНА ОТ СТРАНИТЕ?^{*}
- 14.1. Не
- 14.2. Да
- 14.2.1. Неявила се страна, както е посочено в точка ... (моля, попълнете)
- 14.2.2. На страната е връчен препис от исквата молба или равностоеен документ
- 14.2.2.1. Не
- 14.2.2.2. Не е известно на съда
- 14.2.2.3. Да
- 14.2.2.3.1. Дата на връчване (дд/мм/гггг)

⁽⁹⁾ Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹⁰⁾ Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

15. ДЕТЕТО/ДЕЦАТА, ⁽¹¹⁾ КАКТО Е ПОСОЧЕНО В ТОЧКА 5, СПОСОБНО ЛИ Е БИЛО/СПОСОБНИ ЛИ СА БИЛИ ДА ФОРМИРА/Т СВОЕТО МНЕНИЕ?²
- 15.1. Детето, посочено в точка 5.1.
- 15.1.1. Да (моля, след това попълнете точка 16)
- 15.1.2. Не
- 15.2. Детето, посочено в точка 5.2.
- 15.2.1. Да (моля, след това попълнете точка 16)
- 15.2.2. Не
- 15.3. Детето, посочено в точка 5.3.
- 15.3.1. Да (моля, след това попълнете точка 16)
- 15.3.2. Не
16. ДЕТЕТО/ДЕЦАТА ⁽¹²⁾, СПОСОБНО/СПОСОБНИ ДА ФОРМИРА(Т) СВОЕТО МНЕНИЕ, КАКТО Е ПОСОЧЕНО В ТОЧКА 15, ПОЛУЧИЛО ЛИ Е/ПОЛУЧИЛИ ЛИ СА РЕАЛНА И ЕФЕКТИВНА ВЪЗМОЖНОСТ ДА ИЗРАЗИ/ИЗРАЗЯТ МНЕНИЕТО СИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 21 ОТ РЕГЛАМЕНТА?
- 16.1. Детето, посочено в точка 5.1.
- 16.1.1. Да
- 16.1.2. Не, поради следните причини:
- 16.2. Детето, посочено в точка 5.2.
- 16.2.1. Да
- 16.2.2. Не, поради следните причини
- 16.3. Детето, посочено в точка 5.3.
- 16.3.1. Да
- 16.3.2. Не, поради следните причини
17. ИМЕ(НА) НА СТРАНАТА/СТРАНИТЕ ⁽¹³⁾, КОИТО СА СЕ ПОЛЗВАЛИ ОТ ПРАВНА ПОМОЩ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 74, ПАРАГРАФ 1 ОТ РЕГЛАМЕНТА

⁽¹¹⁾ Ако се отнася до повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹²⁾ Ако се отнася до повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹³⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

17.1. Страна(и)

17.1.1. както е посочено в точка ... (Моля, попълнете)

17.1.2. както е посочено в точка ... (Моля, попълнете)

18. РАЗХОДИ И РАЗНОСКИ, СВЪРЗАНИ С ПРОИЗВОДСТВОТО ⁽¹⁴⁾

18.1. Решението предвижда, че ⁽¹⁵⁾

..... (Фамилно(и) име(на))

..... (Собствено(и) име(на))

се задължава да плати на

..... (Фамилно(и) име(на))

..... (Собствено(и) име(на))

сумата от

евро (EUR)

български левове (BGN)

хърватски куни (HRK)

чешки крони (CZK)

унгарски форинти (HUF)

полски злоти (PLN)

британски лири (GBP)

румънски леи (RON)

шведски крони (SEK)

друго (моля, посочете ISO кода):

18.2. Всякаква допълнителна информация за разходите, която може да бъде от значение (например, фиксирана сума или процент; присъдени лихви; споделени разходи; когато е постановено повече от една страна да покрие разходите, цялата сума може ли да бъде събрана от която и да е от страните):

.....

Ако са добавени допълнителни страници, моля, посочете броя страници: ...

Съставено в ..., дата (дд/мм/гггг)

Подпис и/или печат

⁽¹⁴⁾ Тази точка обхваща също случаите, при които разноските са били присъдени в отделно решение. Фактът, че сумата на разноските все още не е определена не следва да е пречка за съда да издаде удостоверението, ако страна по производството желае да иска признаване или изпълнение на постановителната част на решението.

⁽¹⁵⁾ Ако е постановено повече от една страна да покрие разходите, моля приложете допълнителен лист.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТНОСНО НЯКОИ РЕШЕНИЯ, ПРЕДОСТАВЯЩИ ПРАВО НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ С ДЕТЕТО

(Член 42, параграф 1, буква а) и член 47, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета ⁽¹⁾)

ВАЖНО

Издава се след подадена от страната молба от съда, постановил решението, само ако са спазени условията, предвидени в член 47, параграф 3 от регламента, както е посочено в точки 11—14. В противен случай да се използва приложение III към регламента.

1. ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД* ⁽²⁾

☐ Белгия (BE)	☐ България (BG)	☐ Чехия (CZ)	☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE)	☐ Ирландия (IE)	☐ Гърция (EL)	☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR)	☐ Хърватия (HR)	☐ Италия (IT)	☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV)	☐ Литва (LT)	☐ Люксембург (LU)	☐ Унгария (HU)
☐ Малта (MT)	☐ Нидерландия (NL)	☐ Австрия (AT)	☐ Полша (PL)
☐ Португалия (PT)	☐ Румъния (RO)	☐ Словения (SI)	☐ Словакия (SK)
☐ Финландия (FI)	☐ Швеция (SE)	☐ Обединено кралство (UK)	

2. СЪД, ПОСТАНОВИЛ РЕШЕНИЕТО И ИЗДАВАЩ УДОСТОВЕРЕНИЕТО*

2.1. Име*

2.2. Адрес*

2.3. Тел./факс/електронна поща*

3. РЕШЕНИЕ*

3.1. Дата (дд/мм/гггг)*

3.2. Номер*

4. ДЕТЕ/ДЕЦА, ⁽³⁾ ОБХВАНАТИ ОТ РЕШЕНИЕТО*

4.1. Дете 1*

4.1.1. Фамилно/и име/на*

4.1.2. Собствено/и име/на*

4.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)*

4.1.4. Място на раждане (ако е известно)

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета от 25 юни 2019 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвлечане на деца (ОВ L 178, 2.7.2019 г., стр. 1) („регламентът“).

⁽²⁾ Полетата обозначени с (*) се попълват задължително.

⁽³⁾ Ако се отнася до повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

- 4.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 4.2. Дете 2
 - 4.2.1. Фамилно/и име/на
 - 4.2.2. Собствено/и име/на
 - 4.2.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
 - 4.2.4. Място на раждане (ако е известно)
 - 4.2.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 4.3. Дете 3
 - 4.3.1. Фамилно/и име/на
 - 4.3.2. Собствено/и име/на
 - 4.3.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
 - 4.3.4. Място на раждане (ако е известно)
 - 4.3.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 5. СТРАНА/СТРАНИ (*), НА КОЯТО/КОИТО Е ПРЕДОСТАВЕНО ПРАВО НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ С ДЕТЕТО*
- 5.1. Страна 1*
 - 5.1.1. Фамилно/и име/на*
 - 5.1.2. Собствено/и име/на*
 - 5.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)*
 - 5.1.4. Място на раждане (ако е известно)
 - 5.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
 - 5.1.6. Адрес (ако е известен)
 - 5.1.6.1. както е посочено в решението
 - 5.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)

(*) Ако е предоставено право на лични отношения на повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

- 5.2. Страна 2
- 5.2.1. Фамилно/и име/на
- 5.2.2. Собствено/и име/на
- 5.2.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 5.2.4. Място на раждане (ако е известно)
- 5.2.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 5.2.6. Адрес (ако е известен)
- 5.2.6.1. както е посочено в решението
- 5.2.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)
6. ПРАВА НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ С ДЕТЕТО, ПРЕДОСТАВЕНИ СЪГЛАСНО РЕШЕНИЕТО И ПРАКТИЧЕСКИ ДОГОВОРНОСТИ ОТНОСНО ТЯХНОТО УПРАЖНЯВАНЕ (ДОКОЛКОТО СА ПОСОЧЕНИ В РЕШЕНИЕТО) ⁽⁵⁾
-
7. СТРАНА/СТРАНИ ⁽⁶⁾, СРЕЩУ КОЯТО/КОИТО СЕ ИСКА ИЗПЪЛНЕНИЕ*
- 7.1. Страна 1*
- 7.1.1. Физическо лице
- 7.1.1.1. Фамилно/и име/на
- 7.1.1.2. Собствено/и име/на
- 7.1.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 7.1.1.4. Място на раждане (ако е известно)
- 7.1.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 7.1.1.6. Адрес (ако е известен)
- 7.1.1.6.1. както е посочено в решението
- 7.1.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)
- 7.1.2. Юридическо лице, институция или друг орган
- 7.1.2.1. Пълно име

⁽⁵⁾ Моля, копирайте съответната част от заповедта.

⁽⁶⁾ Ако се иска изпълнение срещу повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

- 7.1.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)
- 7.1.2.3. Адрес (ако е известен)
- 7.2. Страна 2
- 7.2.1. Физическо лице
- 7.2.1.1. Фамилно/и име/на
- 7.2.1.2. Собствено/и име/на
- 7.2.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 7.2.1.4. Място на раждане (ако е известно)
- 7.2.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 7.2.1.6. Адрес (ако е известен)
- 7.2.1.6.1. както е посочено в решението
- 7.2.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)
- 7.2.2. Юридическо лице, институция или друг орган
- 7.2.2.1. Пълно име
- 7.2.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)
- 7.2.2.3. Адрес (ако е известен)
8. ПОДЛЕЖИ ЛИ РЕШЕНИЕТО НА ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД ПО-ВИСШЕСТОЯЩ СЪД СЪГЛАСНО ПРАВОТО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД?*
- 8.1. Не
- 8.2. Да
9. ИЗПЪЛНЯЕМО ЛИ Е РЕШЕНИЕТО В ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД?*
- 9.1. Не
- 9.2. Да, без ограничения (моля посочете датата (дд/мм/гггг), на която решението е станало подлежащо на изпълнение): .../.../.....
- 9.3. Да, но само срещу страната (7), както е посочено в точка ... (Моля, попълнете)
- 9.3.1. Моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която решението е станало подлежащо на изпълнение срещу тази страна: .../.../.....

(7) Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

9.4. Да, но е ограничено до следната/следните част/части от решението (моля, уточнете).....

9.4.1. Моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която тази част/тези части от решението са станали подлежащи на изпълнение: .../.../.....

10. СЧИТАНО ОТ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА УДОСТОВЕРЕНИЕТО, РЕШЕНИЕТО БИЛО ЛИ Е ВРЪЧЕНО НА СТРАНАТА/СТРАНИТЕ ⁽⁸⁾, СРЕЩУ КОЯТО/КОИТО СЕ ИСКА ИЗПЪЛНЕНИЕ?*

10.1. На страната, както е посочено в точка 7.1*

10.1.1. Не

10.1.2. Не е известно на съда

10.1.3. Да

10.1.3.1. Дата на връчване (дд/мм/гггг)

10.1.3.2. Решението е връчено на следния(ите) език(езици):

☐ български (BG)	☐ испански (ES)	☐ чешки (CS)	☐ немски (DE)	☐ естонски (ET)
☐ гръцки (EL)	☐ английски (EN)	☐ френски (FR)	☐ ирландски (GA)	☐ хърватски (HR)
☐ италиански (IT)	☐ латвийски (LV)	☐ литовски (LT)	☐ унгарски (HU)	☐ малтийски (MT)
☐ нидерландски (NL)	☐ полски (PL)	☐ португалски (PT)	☐ румънски (RO)	☐ словашки (SK)
☐ словенски (SL)	☐ фински (FI)	☐ шведски (SV)		

10.2. На страната, както е посочено в точка 7.2

10.2.1. Не

10.2.2. Не е известно на съда

10.2.3. Да

10.2.3.1. Дата на връчване (дд/мм/гггг)

10.2.3.2. Решението е връчено на следния(ите) език(езици):

☐ български (BG)	☐ испански (ES)	☐ чешки (CS)	☐ немски (DE)	☐ естонски (ET)
☐ гръцки (EL)	☐ английски (EN)	☐ френски (FR)	☐ ирландски (GA)	☐ хърватски (HR)
☐ италиански (IT)	☐ латвийски (LV)	☐ литовски (LT)	☐ унгарски (HU)	☐ малтийски (MT)
☐ нидерландски (NL)	☐ полски (PL)	☐ португалски (PT)	☐ румънски (RO)	☐ словашки (SK)
☐ словенски (SL)	☐ фински (FI)	☐ шведски (SV)		

⁽⁸⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

11. ПРЕДОСТАВЕНА ЛИ Е ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ИЗСЛУШВАНЕ НА ВСИЧКИ ЗАСЕГНАТИ СТРАНИ?*
- 11.1. Да (в противен случай да се използва приложение III към регламента)
12. ДЕТЕТО/ДЕЦАТА ⁽⁹⁾, КАКТО Е ПОСОЧЕНО В ТОЧКА 4, СПОСОБНО ЛИ Е БИЛО/СПОСОБНИ ЛИ СА БИЛИ ДА ФОРМИРА/Т СВОЕТО МНЕНИЕ?*
- 12.1. Детето, посочено в точка 4.1
- 12.1.1. Да (моля, след това попълнете точка 13)
- 12.1.2. Не
- 12.2. Детето, посочено в точка 4.2
- 12.2.1. Да (моля, след това попълнете точка 13)
- 12.2.2. Не
- 12.3. Детето, посочено в точка 4.3
- 12.3.1. Да (моля, след това попълнете точка 13)
- 12.3.2. Не
13. ДЕТЕТО/ДЕЦАТА, СПОСОБНО/СПОСОБНИ ДА ФОРМИРА/Т СВОЕТО МНЕНИЕ, КАКТО Е ПОСОЧЕНО В ТОЧКА 12, ПОЛУЧИЛО ЛИ Е/ПОЛУЧИЛИ ЛИ СА РЕАЛНА И ЕФЕКТИВНА ВЪЗМОЖНОСТ ДА ИЗРАЗИ/ИЗРАЗЯТ МНЕНИЕТО СИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 21 ОТ РЕГЛАМЕНТА?
- 13.1. Детето, посочено в точка 4.1
- 13.1.1. Да (в противен случай да се използва приложение III към регламента)
- 13.2. Детето, посочено в точка 4.2
- 13.2.1. Да (в противен случай да се използва приложение III към регламента)
- 13.3. Детето, посочено в точка 4.3
- 13.3.1. Да (в противен случай да се използва приложение III към Регламента)
14. РЕШЕНИЕТО, ПОСТАНОВЕНО ЛИ Е ПРИ НЕЯВЯВАНЕ НА ЕДНА ОТ СТРАНИТЕ?*
- 14.1. Не
- 14.2. Да
- 14.2.1. Неявила се страна ⁽¹⁰⁾, както е посочено в точка ... (моля, попълнете)
- 14.2.2. На страната е връчен документа за образуване на производството или равностоен документ своевременно и по такъв начин, че да се даде възможност на тази страна/тези страни да организира/т защитата си

⁽⁹⁾ Ако се отнася до повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹⁰⁾ Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

14.2.2.1. Да

14.2.2.1.1. Дата на връчване (дд/мм/гггг)

14.2.2.2. Не, но въпреки това неявилата се страна е приела решението по недвусмислен начин (в против случай да се използва приложение III към регламента)

15. ИМЕ(НА) НА СТРАНАТА/СТРАНИТЕ ⁽¹⁾, КОИТО СА СЕ ПОЛЗВАЛИ ОТ ПРАВНА ПОМОЩ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 74, ПАРАГРАФ 1 ОТ РЕГЛАМЕНТА

15.1. Страна(и)

15.1.1. както е посочено в точка ... (моля, попълнете)

15.1.2. както е посочено в точка ... (моля, попълнете)

16. РАЗХОДИ И РАЗНОСКИ, СВЪРЗАНИ С ПРОИЗВОДСТВОТО ⁽¹²⁾

16.1. Решението обхваща и брачни въпроси, а информацията относно разходите, свързани с производствата по настоящия регламент, се предоставя единствено в удостоверението за решенията по брачни въпроси.

16.2. Решението обхваща и други въпроси, свързани с родителската отговорност, а информацията относно разходите, свързани с производствата по настоящия регламент, се предоставя единствено в удостоверението относно решения по въпроси, свързани с родителската отговорност.

16.3. Решението предвижда, че ⁽¹³⁾

.....(Фамилно(и) име(на))

.....(Собствено(и) име(на))

се задължава да плати на

.....(Фамилно(и) име(на))

.....(Собствено(и) име(на))

сумата от

- евро (EUR) български левове (BGN) хърватски куни (HRK)
- чешки крони (CZK) унгарски форинти (HUF) полски злоти (PLN)
- британски лири (GBP) румънски леи (RON) шведски крони (SEK)
- друго (моля, посочете ISO кода):

⁽¹¹⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.
⁽¹²⁾ Тази точка обхваща също случаите, при които разноските са били присъдени в отделно решение. Фактът, че сумата на разноските все още не е определена не следва да е пречка за съда да издаде удостоверението, ако страна по производството желае да иска признаване или изпълнение на постановителната част на решението.
⁽¹³⁾ Ако е постановено повече от една страна да покрие разходите, моля приложете допълнителен лист.

- 16.4. Всякаква допълнителна информация за разходите, която може да бъде от значение (например, фиксирана сума или процент; присъдени лихви; споделени разходи; когато е постановено повече от една страна да покрие разходите, цялата сума може ли да бъде събрана от която и да е от страните):

.....

Ако са добавени допълнителни страници, моля, посочете броя страници: ...

Съставено в ..., дата (дд/мм/гггг) ...

Подпис и/или печат

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

УДОСТОВЕРЕНИЕ ВЪВ ВРЪЗКА С НЯКОИ РЕШЕНИЯ ПО СЪЩЕСТВО ОТНОСНО ПРАВОТО НА УПРАЖНЯВАНЕ НА РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА, ПОСТАНОВЕНИ ПО СИЛАТА НА ЧЛЕН 29, ПАРАГРАФ 6 ОТ РЕГЛАМЕНТА, И РАЗПОРЕЖДАЩИ ВРЪЩАНЕТО НА ДЕТЕ (Член 29, параграф 6, член 42, параграф 1, буква б) и член 47, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета ⁽¹⁾)

ВАЖНО

Издава се след подадена от страната молба от съда, постановил решението по силата на член 29, параграф 6, доколкото това решение разпорежда връщането на детето и само ако са спазени условията, предвидени в член 47, параграфи 3 и 4 от регламента, както е посочено в точки 11—15. В противен случай да се използва приложение III към регламента.

1. ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД^{*} (?)

☐ Белгия (BE)	☐ България (BG)	☐ Чехия (CZ)	☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE)	☐ Ирландия (IE)	☐ Гърция (EL)	☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR)	☐ Хърватия (HR)	☐ Италия (IT)	☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV)	☐ Литва (LT)	☐ Люксембург (LU)	☐ Унгария (HU)
☐ Малта (MT)	☐ Нидерландия (NL)	☐ Австрия (AT)	☐ Полша (PL)
☐ Португалия (PT)	☐ Румъния (RO)	☐ Словения (SI)	☐ Словакия (SK)
☐ Финландия (FI)	☐ Швеция (SE)	☐ Обединено кралство (UK)	

2. СЪД, ПОСТАНОВИЛ РЕШЕНИЕТО И ИЗДАВАЩ УДОСТОВЕРЕНИЕТО^{*}
 - 2.1. Име^{*}
 - 2.2. Адрес^{*}
 - 2.3. Тел./факс/електронна поща^{*}

3. РЕШЕНИЕ^{*}
 - 3.1. Дата (дд/мм/гггг)^{*}
 - 3.2. Номер^{*}

4. ДЕТЕ/ДЕЦА (?)⁽²⁾, КОЕТО/КОИТО ПОДЛЕЖИ/АТ НА ВРЪЩАНЕ СЪГЛАСНО РЕШЕНИЕТО^{*}
 - 4.1. Дете 1^{*}
 - 4.1.1. Фамилно/и име/на^{*}
 - 4.1.2. Собствено/и име/на^{*}
 - 4.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)^{*}
 - 4.1.4. Място на раждане (ако е известно)

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета от 25 юни 2019 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвлечане на деца (ОВ L 178, 2.7.2019 г., стр.1) („регламентът“).

⁽²⁾ Полетата обозначени с (*) се попълват задължително.

⁽³⁾ Ако се отнася до повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

- 4.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 4.2. Дете 2
- 4.2.1. Фамилно/и име/на
- 4.2.2. Собствено/и име/на
- 4.2.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 4.2.4. Място на раждане (ако е известно)
- 4.2.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 4.3. Дете 3
- 4.3.1. Фамилно/и име/на
- 4.3.2. Собствено/и име/на
- 4.3.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 4.3.4. Място на раждане (ако е известно)
- 4.3.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
5. АКО И ДОКОЛКОТО Е ПОСОЧЕНО В РЕШЕНИЕТО, ДЕТЕТО/ДЕЦАТА ПОДЛЕЖИ/ПОДЛЕЖАТ НА ВРЪЩАНЕ НА ⁽⁴⁾
- 5.1. Страна 1
- 5.1.1. Физическо лице
- 5.1.1.1. Фамилно/и име/на
- 5.1.1.2. Собствено/и име/на
- 5.1.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 5.1.1.4. Място на раждане (ако е известно)
- 5.1.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 5.1.1.6. Адрес (ако е известен)
- 5.1.1.6.1. както е посочено в решението
- 5.1.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)
- 5.1.2. Юридическо лице, институция или друг орган

⁽⁴⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

- 5.1.2.1. Пълно име
- 5.1.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)
- 5.1.2.3. Адрес (ако е известен)
- 5.2. Страна 2
- 5.2.1. Физическо лице
- 5.2.1.1. Фамилно/и име/на
- 5.2.1.2. Собствено/и име/на
- 5.2.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 5.2.1.4. Място на раждане (ако е известно)
- 5.2.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 5.2.1.6. Адрес (ако е известен)
- 5.2.1.6.1. както е посочено в решението
- 5.2.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)
- 5.2.2. Юридическо лице, институция или друг орган
- 5.2.2.1. Пълно име
- 5.2.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)
- 5.2.2.3. Адрес (ако е известен)
6. ПРАКТИЧЕСКИ УСЛОВИЯ ЗА ВРЪЩАНЕТО (АКО И ДОКОЛКОТО СА ПОСОЧЕНИ В РЕШЕНИЕТО) ⁽⁵⁾
-
7. СТРАНА ⁽⁶⁾, СРЕЩУ КОЯТО СЕ ИСКА ИЗПЪЛНЕНИЕ*
- 7.1. Фамилно/и име/на*
- 7.2. Собствено/и име/на*
- 7.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 7.4. Място на раждане (ако е известно)
- 7.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

⁽⁵⁾ Моля, копирайте съответната част от заповедта.

⁽⁶⁾ Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

7.6. Адрес (ако е посочен)

7.6.1. както е посочено в решението

7.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)

8. ПОДЛЕЖИ ЛИ РЕШЕНИЕТО НА ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД ПО-ВИСШЕСТОЯЩ СЪД СЪГЛАСНО ПРАВОТО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД?*

8.1. Не

8.2. Да

9. ЧАСТТА ОТ РЕШЕНИЕТО, С КОЯТО СЕ РАЗПОРЕЖДА ВРЪЩАНЕТО НА ДЕТЕ/ДЕЦА, ПОДЛЕЖИ ЛИ НА ИЗПЪЛНЕНИЕ В ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД?*

9.1. Не

9.2. Да, без ограничения (моля посочете датата (дд/мм/гггг), на която решението е станало подлежащо на изпълнение): .../.../.....

9.3. Да, но само срещу страната (7), посочена в точка... (моля, попълнете):

9.3.1. Моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която решението е станало подлежащо на изпълнение срещу тази страна: .../.../.....

10. СЧИТАНО ОТ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА УДОСТОВЕРЕНИЕТО, РЕШЕНИЕТО БИЛО ЛИ Е ВРЪЧЕНО НА СТРАНАТА (8), СРЕЩУ КОЯТО СЕ ИСКА ИЗПЪЛНЕНИЕ, КАКТО Е ПОСОЧЕНО В ТОЧКА 7*

10.1. Не

10.2. Не е известно на съда

10.3. Да

10.3.1. Дата на връчване (дд/мм/гггг)

10.3.2. Решението е връчено на следния(ите) език(езици):

☐ български (BG)	☐ испански (ES)	☐ чешки (CS)	☐ немски (DE)	☐ естонски (ET)
☐ гръцки (EL)	☐ английски (EN)	☐ френски (FR)	☐ ирландски (GA)	☐ хърватски (HR)
☐ италиански (IT)	☐ латвийски (LV)	☐ литовски (LT)	☐ унгарски (HU)	☐ малтийски (MT)
☐ нидерландски (NL)	☐ полски (PL)	☐ португалски (PT)	☐ румънски (RO)	☐ словашки (SK)
☐ словенски (SL)	☐ фински (FI)	☐ шведски (SV)		

(7) Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

(8) Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

11. ПРЕДОСТАВЕНА ЛИ Е ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ИЗСЛУШВАНЕ НА ВСИЧКИ ЗАСЕГНАТИ СТРАНИ?*
- 11.1. Да (в противен случай да се използва приложение III към регламента)
12. ДЕТЕТО/ДЕЦАТА, ⁽⁹⁾ КАКТО Е ПОСОЧЕНО В ТОЧКА 4, СПОСОБНО ЛИ Е БИЛО/СПОСОБНИ ЛИ СА БИЛИ ДА ФОРМИРА/Т СВОЕТО МНЕНИЕ?*
- 12.1. Детето, посочено в точка 4.1
- 12.1.1. Да (моля, след това попълнете точка 13)
- 12.1.2. Не
- 12.2. Детето, посочено в точка 4.2.
- 12.2.1. Да (моля, след това попълнете точка 13)
- 12.2.2. Не
- 12.3. Детето, посочено в точка 4.3.
- 12.3.1. Да (моля, след това попълнете точка 13)
- 12.3.2. Не
13. ДЕТЕТО/ДЕЦАТА, СПОСОБНО/СПОСОБНИ ДА ФОРМИРА/Т СВОЕТО МНЕНИЕ, КАКТО Е ПОСОЧЕНО В ТОЧКА 12, ПОЛУЧИЛО ЛИ Е/ПОЛУЧИЛИ ЛИ СА РЕАЛНА И ЕФЕКТИВНА ВЪЗМОЖНОСТ ДА ИЗРАЗИ/ИЗРАЗЯТ МНЕНИЕТО СИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 21 ОТ РЕГЛАМЕНТА?
- 13.1. Детето, посочено в точка 4.1
- 13.1.1. Да (в противен случай да се използва приложение III към регламента)
- 13.2. Детето, посочено в точка 4.2.
- 13.2.1. Да (в противен случай да се използва приложение III към регламента)
- 13.3. Детето, посочено в точка 4.3.
- 13.3.1. Да (в противен случай да се използва приложение III към регламента)
14. РЕШЕНИЕТО, ПОСТАНОВЕНО ЛИ Е ПРИ НЕЯВЯВАНЕ НА ЕДНА ОТ СТРАНИТЕ?*
- 14.1. Не
- 14.2. Да
- 14.2.1. Неявила се страна ⁽¹⁰⁾, както е посочено в точка ... (моля, попълнете) (Моля, попълнете)
- 14.2.2. На страната е връчен документа за образуване на производството или равностоен документ своевременно и по такъв начин, че да се даде възможност на тази страна/тези страни да организира/т защитата си

⁽⁹⁾ Ако се отнася за повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹⁰⁾ Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

14.2.2.1. Да

14.2.2.1.1. Дата на връчване (дд/мм/гггг)

14.2.2.2. Не, но въпреки това неявилата се страна е приела решението по недвусмислен начин (в против случай да се използва приложение III към регламента)

15. ПРИ ПОСТАНОВЯВАНЕ НА РЕШЕНИЕТО СИ СЪДЪТ ВЗЕЛ ЛИ Е ПРЕДВИД МОТИВИТЕ И ФАКТИТЕ В ПОДКРЕПА НА ПРЕДХОДНО РЕШЕНИЕ, ПОСТАНОВЕНО В ДРУГА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА СЪГЛАСНО ЧЛЕН 13, ПАРАГРАФ 1, БУКВА Б) ИЛИ ЧЛЕН 13, ПАРАГРАФ 2 ОТ ХАГСКАТА КОНВЕНЦИЯ ОТ 25 ОКТОМВРИ 1980 Г. ЗА ГРАЖДАНСКИТЕ АСПЕКТИ НА МЕЖДУНАРОДНОТО ОТВЛИЧАНЕ НА ДЕЦА?^{*}

15.1. Да (в противен случай да се използва приложение III към регламента)

16. РЕШЕНИЕТО ВКЛЮЧВА ЛИ ВРЕМЕННА/И, ВКЛЮЧИТЕЛНО ОХРАНИТЕЛНА/И МЯРКА/МЕРКИ?

16.1. Не

16.2. Да

16.2.1. Описание на постановената мярка/мерки ⁽¹¹⁾

.....

17. ИМЕ/НА НА СТРАНАТА/СТРАНИТЕ ⁽¹²⁾, КОИТО СА СЕ ПОЛЗВАЛИ ОТ ПРАВНА ПОМОЩ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 74, ПАРАГРАФ 1 ОТ РЕГЛАМЕНТА

17.1. Страна(и)

17.1.1. както е посочено в точка ... (моля, попълнете)

17.1.2. както е посочено в точка... (моля, попълнете)

18. РАЗХОДИ И РАЗНОСКИ, СВЪРЗАНИ С ПРОИЗВОДСТВОТО ⁽¹³⁾

18.1. Решението предвижда, че ⁽¹⁴⁾

..... (Фамилно(и) име(на))

..... (Собствено(и) име(на))

се задължава да плати на

..... (Фамилно(и) име(на))

..... (Собствено(и) име(на))

сумата от

⁽¹¹⁾ Моля, копирайте съответната част от заповедта.

⁽¹²⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹³⁾ Тази точка обхваща също случаите, при които разноските са били присъдени в отделно решение. Фактът, че сумата на разноските все още не е определена не следва да е пречка за съда да издаде удостоверението, ако страна по производството желае да иска признаване или изпълнение на постановителната част на решението.

⁽¹⁴⁾ Ако е постановено повече от една страна да покрие разходите, моля приложете допълнителен лист.

☐ евро (EUR)	☐ български левове (BGN)	☐ хърватски куни (HRK)
☐ чешки крони (CZK)	☐ унгарски форинти (HUF)	☐ полски злоти (PLN)
☐ британски лири (GBP)	☐ румънски леи (RON)	☐ шведски крони (SEK)
☐ друго (моля, посочете ISO кода):		

18.2. Всякаква допълнителна информация за разходите, която може да бъде от значение (например, фиксирана сума или процент; присъдени лихви; споделени разходи; когато е постановено повече от една страна да покрие разходите, цялата сума може ли да бъде събрана от която и да е от страните):

.....

Ако са добавени допълнителни страници, моля, посочете броя страници: ...

Съставено в ..., дата (дд/мм/гггг) ...

Подпис и/или печат

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ЛИПСА НА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ ИЛИ ОГРАНИЧЕНА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ НА НЯКОИ РЕШЕНИЯ, ПРЕДОСТАВЯЩИ ПРАВО НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ С ДЕТЕТО ИЛИ РАЗПОРЕЖДАЩИ ВРЪЩАНЕ НА ДЕТЕТО, КОИТО СА БИЛИ УДОСТОВЕРЕНИ В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 47 ОТ РЕГЛАМЕНТА

(Член 49 от Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета ⁽¹⁾)

ВАЖНО

Издава се след подадена молба, когато и доколкото решение, удостоверено в съответствие с член 47 от регламента, е престанало да бъде изпълняемо или изпълнението му е било спряно или ограничено в държавата членка по произход.

1. ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД^{*} (2)

☐ Белгия (BE)	☐ България (BG)	☐ Чехия (CZ)	☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE)	☐ Ирландия (IE)	☐ Гърция (EL)	☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR)	☐ Хърватия (HR)	☐ Италия (IT)	☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV)	☐ Литва (LT)	☐ Люксембург (LU)	☐ Унгария (HU)
☐ Малта (MT)	☐ Нидерландия (NL)	☐ Австрия (AT)	☐ Полша (PL)
☐ Португалия (PT)	☐ Румъния (RO)	☐ Словения (SI)	☐ Словакия (SK)
☐ Финландия (FI)	☐ Швеция (SE)	☐ Обединено кралство (UK)	

2. СЪД, ИЗДАВАЩ УДОСТОВЕРЕНИЕТО^{*}2.1. Име^{*}2.2. Адрес^{*}2.3. Тел./факс/електронна поща^{*}3. РЕШЕНИЕ, КОЕТО Е ПРЕСТАНАЛО ДА БЪДЕ ИЗПЪЛНЯЕМО ИЛИ ЧИЕТО ИЗПЪЛНЕНИЕ Е СПРЯНО ИЛИ ОГРАНИЧЕНО^{*}

3.1. Съд, който е постановил решението (ако е различно от точка 2)

3.1.1. Наименование

3.1.2. Адрес

3.1.3. Тел./факс/електронна поща

3.2. Подробности относно решението^{*}3.2.1. Дата (дд/мм/гггг)^{*}3.2.2. Номер^{*}

(1) Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета от 25 юни 2019 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвлечане на деца (ОВ L 178, 2.7.2019 г., стр. 1) („регламентът“).

(2) Полетата обозначени с (*) се попълват задължително.

- 3.3. Подробности относно първоначалното удостоверение
- 3.3.1. Дата (дд/мм/гггг) (ако е известна)
- 3.3.2. Удостоверение във връзка с:
- 3.3.2.1. буква а) от член 47, параграф 1 от регламента за решение, с което се предоставя право на лични отношения с детето
- 3.3.2.2. буква б) от член 47, параграф 1 от регламента за решение по същество относно правото на упражняване на родителските права, постановено в съответствие с член 29, параграф 6 от регламента, с което се разпорежда връщането на дете или деца
4. ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА РЕШЕНИЕТО, ПОСОЧЕНО В ТОЧКА 3*
- 4.1. е прекратено
- 4.2. е спряно
- 4.2.1. Когато е приложимо, подробности относно продължителността на периода на спиране: ...
- 4.3. е ограничено
- 4.3.1. Когато е приложимо, подробности относно степента на ограничение: ...
5. ПОСЛЕДИЦА(И), ПОСОЧЕНА(И) В ТОЧКА 4*
- 5.1. произтичащи от прилагането на правото
- 5.1.1. Когато е приложимо, моля посочете съответната(ите) разпоредба(и): ...
- 5.2. постановени с решение
- 5.2.1. Съд, който е постановил решението (ако е различно от точка 2)
- 5.2.1.1. Наименование
- 5.2.1.2. Адрес
- 5.2.1.3. Тел./факс/електронна поща
- 5.2.2. Подробности относно решението:
- 5.2.2.1. Дата (дд/мм/гггг)
- 5.2.2.2. Номер
- 5.2.2.3. Съдържание ⁽³⁾

Съставено в, дата (дд/мм/гггг)

Подпис и/или печат

⁽³⁾ Моля, копирайте съответната част от заповедта.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТНОСНО АВТЕНТИЧЕН АКТ ИЛИ СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА РАЗВОД ИЛИ ЗАКОННА РАЗДЯЛА

(Член 66, параграф 1, буква а) от Регламент 2019/ на Съвета ⁽¹⁾)

ВАЖНО

Издава се след подадена от страната молба само ако държавата членка, която е оправомощила публичния орган или друг орган официално да състави или регистрира автентичния акт или да регистрира споразумението, има компетентност съгласно раздел 1 от глава II от регламента, както е посочено в точка 2, и автентичният акт или споразумението има задължителна правна сила в тази държава членка, както е посочено в точки 7.5 или 8.4.

1. ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД* ⁽²⁾

☐ Белгия (BE)	☐ България (BG)	☐ Чехия (CZ)	☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE)	☐ Ирландия (IE)	☐ Гърция (EL)	☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR)	☐ Хърватия (HR)	☐ Италия (IT)	☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV)	☐ Литва (LT)	☐ Люксембург (LU)	☐ Унгария (HU)
☐ Малта (MT)	☐ Нидерландия (NL)	☐ Австрия (AT)	☐ Полша (PL)
☐ Португалия (PT)	☐ Румъния (RO)	☐ Словения (SI)	☐ Словакия (SK)
☐ Финландия (FI)	☐ Швеция (SE)	☐ Обединено кралство (UK)	

2. ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД Е БИЛА КОМПЕТЕНТНА СЪГЛАСНО РАЗДЕЛ 1 ОТ ГЛАВА II НА РЕГЛАМЕНТА*

2.1. Да

3. СЪД ИЛИ КОМПЕТЕНТЕН ОРГАН, ИЗДАВАЩ УДОСТОВЕРЕНИЕТО*

3.1. Наименование*

3.2. Адрес*

3.3. Тел./факс/електронна поща*

4. ЕСТЕСТВО НА АКТА*

4.1. Автентичен акт (след това моля, попълнете точка 7)4.2. Споразумение (след това моля, попълнете точка 8)

5. ПРЕДМЕТ НА АВТЕНТИЧНИЯ АКТ ИЛИ СПОРАЗУМЕНИЕТО*

5.1. Развод5.2. Законна раздяла на съпрузи

(1) Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета от 25 юни 2019 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвлечение на деца (ОВ L 178, 2.7.2019 г., стр. 1) („регламентът“).

(2) Полетата обозначени с (*) се попълват задължително.

- 6. БРАК*
- 6.1. Съпрузи*
- 6.1.1.
 - 6.1.1.1. Фамилно/и име/на*
 - 6.1.1.2. Собствено/и име/на*
 - 6.1.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)*
 - 6.1.1.4. Място на раждане
 - 6.1.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
 - 6.1.1.6. Адрес (ако е известен)
 - 6.1.1.6.1. както е посочено в автентичния акт или споразумението
 - 6.1.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)
- 6.1.2.
 - 6.1.2.1. Фамилно/и име/на*
 - 6.1.2.2. Собствено/и име/на*
 - 6.1.2.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)*
 - 6.1.2.4. Място на раждане
 - 6.1.2.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
 - 6.1.2.6. Адрес (ако е известен)
 - 6.1.2.6.1. както е посочено в автентичния акт или споразумението
 - 6.1.2.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)
- 6.2. Дата, държава и място на сключване на брака*
- 6.2.1. Дата (дд/мм/гггг)*
- 6.2.2. Държава*
- 6.2.3. Място (ако е известно)

7. АВТЕНТИЧЕН АКТ
- 7.1. Публичен орган или друг орган, оправомощен за тази цел, който е съставил или регистрирал автентичния акт (ако е различен от съда или компетентния орган, посочен в точка 3)
- 7.1.1. Наименование
- 7.1.2. Адрес
- 7.2. Дата (дд/мм/гггг) на съставяне на автентичния акт от органа, посочен в точка 3 или точка 7.1
- 7.3. Референтен номер на автентичния акт (ако е приложимо)
- 7.4. Дата (дд/мм/гггг) на регистриране на автентичния акт в държавата членка по произход (ако е различен от датата, посочена в точка 7.2)
- 7.4.1. Референтен номер в регистъра (ако е приложимо)
- 7.5. Дата (дд/мм/гггг), на която автентичният акт е породил обвързващи правни последици в държавата членка по произход
8. СПОРАЗУМЕНИЕ
- 8.1. Публичен орган, който е регистрирал споразумението (ако е различен от съда или компетентния орган, посочен в точка 3)
- 8.1.1. Наименование
- 8.1.2. Адрес
- 8.2. Дата (дд/мм/гггг) на регистриране на споразумението
- 8.3. Референтен номер в регистъра (ако е приложимо)
- 8.4. Дата (дд/мм/гггг), на която споразумението е породило обвързващи правни последици в държавата членка по произход

Съставено в ..., дата (дд/мм/гггг)

Подпис и/или печат

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТНОСНО АВТЕНТИЧЕН АКТ ИЛИ СПОРАЗУМЕНИЕ ПО ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С РОДИТЕЛСКАТА ОТГОВОРНОСТ
(Член 6б, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета ⁽¹⁾)

ВАЖНО

Издава се след подадена от страната молба само ако държавата членка, която е оправомощила публичния орган или друг орган официално да състави или регистрира автентичния акт или да регистрира споразумението, има компетентност съгласно раздел 2 от глава II от регламента, както е посочено в точка 2, и автентичният акт или споразумението има задължителна правна сила в тази държава членка, както е посочено в точки 12.5 или 13.4.

Удостоверението не може да бъде издадено ако има индикации, че съдържанието на автентичния акт или споразумението противоречи на висшия интерес на детето.

1. ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД* ⁽²⁾

☐ Белгия (BE)	☐ България (BG)	☐ Чехия (CZ)	☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE)	☐ Ирландия (IE)	☐ Гърция (EL)	☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR)	☐ Хърватия (HR)	☐ Италия (IT)	☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV)	☐ Литва (LT)	☐ Люксембург (LU)	☐ Унгария (HU)
☐ Малта (MT)	☐ Нидерландия (NL)	☐ Австрия (AT)	☐ Полша (PL)
☐ Португалия (PT)	☐ Румъния (RO)	☐ Словения (SI)	☐ Словакия (SK)
☐ Финландия (FI)	☐ Швеция (SE)	☐ Обединено кралство (UK)	

2. ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД Е БИЛА КОМПЕТЕНТНА СЪГЛАСНО РАЗДЕЛ 2 ОТ ГЛАВА II НА РЕГЛАМЕНТА*

2.1. Да

3. СЪД ИЛИ КОМПЕТЕНТЕН ОРГАН, ИЗДАВАЩ УДОСТОВЕРЕНИЕТО*

3.1. Наименование*

3.2. Адрес*

3.3. Тел./факс/електронна поща*

4. ЕСТЕСТВО НА АКТА*

4.1. Автентичен акт (след това моля, попълнете точка 12)4.2. Споразумение (след това моля, попълнете точка 13)5. СТРАНИ ⁽³⁾ ПО АВТЕНТИЧНИЯ АКТ/СПОРАЗУМЕНИЕТО*

5.1. Страна 1*

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2019/ на Съвета от 25 юни 2019 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвлечане на деца (ОВ L 178, 2.7.2019 г., стр. 1) („регламентът“).

⁽²⁾ Полетата обозначени с (*) се попълват задължително.

⁽³⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

5.1.1. Физическо лице

5.1.1.1. Фамилно/и име/на

5.1.1.2. Собствено/и име/на

5.1.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

5.1.1.4. Място на раждане (ако е известно)

5.1.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

5.1.1.6. Адрес (ако е посочен)

5.1.1.6.1. както е посочено в решението

5.1.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)

5.1.2. Юридическо лице, институция или друг орган

5.1.2.1. Пълно име

5.1.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)

5.1.2.3. Адрес (ако е известен)

5.2. Страна 2

5.2.1. Физическо лице

5.2.1.1. Фамилно/и име/на

5.2.1.2. Собствено/и име/на

5.2.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

5.2.1.4. Място на раждане (ако е известно)

5.2.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

5.2.1.6. Адрес (ако е посочен)

5.2.1.6.1. както е посочено в решението

5.2.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)

5.2.2. Юридическо лице, институция или друг орган

- 5.2.2.1. Пълно име
- 5.2.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)
- 5.2.2.3. Адрес (ако е известен)
6. ДЕТЕ/ДЕЦА ⁽⁴⁾, ОБХВАНАТИ ОТ АВТЕНТИЧНИЯ АКТ ИЛИ СПОРАЗУМЕНИЕТО*
- 6.1. Дете 1*
- 6.1.1. Фамилно/и име/на*
- 6.1.2. Собствено/и име/на*
- 6.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)*
- 6.1.4. Място на раждане (ако е известно)
- 6.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 6.2. Дете 2
- 6.2.1. Фамилно/и име/на
- 6.2.2. Собствено/и име/на
- 6.2.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 6.2.4. Място на раждане (ако е известно)
- 6.2.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
- 6.3. Дете 3
- 6.3.1. Фамилно/и име/на
- 6.3.2. Собствено/и име/на
- 6.3.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)
- 6.3.4. Място на раждане (ако е известно)
- 6.3.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)
7. ПРАВО НА УПРАЖНЯВАНЕ НА РОДИТЕЛСКИ ПРАВА ⁽⁵⁾
- 7.1. Право на упражняване на родителски права, присъдено или договорено в автентичен акт или споразумение ⁽⁶⁾
-

⁽⁴⁾ Ако се отнася до повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

⁽⁵⁾ Моля, имайте предвид, че терминът „право на упражняване на родителски права“ е определен в член 2, параграф 2, точка 9 от регламента.

⁽⁶⁾ Моля, копирайте съответната част от автентичния акт или споразумението.

7.2. Присъдено(и) на следната(ите) страна(и) ⁽⁷⁾

7.2.1. Страна 1

7.2.1.1. Физическо лице

7.2.1.1.1. Фамилно/и име/на

7.2.1.1.2. Собствено/и име/на

7.2.1.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

7.2.1.1.4. Място на раждане (ако е известно)

7.2.1.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

7.2.1.1.6. Адрес (ако е посочен)

7.2.1.1.6.1. както е посочено в решението

7.2.1.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес) ...

7.2.1.2. Юрическо лице, институция или друг орган

7.2.1.2.1. Пълно име

7.2.1.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)

7.2.1.2.3. Адрес (ако е известен)

7.2.2. Страна 2

7.2.2.1. Физическо лице

7.2.2.1.1. Фамилно/и име/на

7.2.2.1.2. Собствено/и име/на

7.2.2.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

7.2.2.1.4. Място на раждане (ако е известно)

7.2.2.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

7.2.2.1.6. Адрес (ако е посочен)

⁽⁷⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

7.2.2.1.6.1. както е посочено в решението

7.2.2.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес) ...

7.2.2.2. Юридическо лице, институция или друг орган

7.2.2.2.1. Пълно име

7.2.2.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)

7.2.2.2.3. Адрес (ако е известен)

7.3. Автентичният акт или споразумението разпорежда предаване на детето/децата

7.3.1. Не

7.3.2. Да

7.3.2.1. Данни за предаването, които са от значение за изпълнението, ако все още не са посочени в точка 7.1 (например на кого, кое(кои) дете(деца), периодично или еднократно предаване)

.....

8. ПРАВО НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ С ДЕТЕТО

8.1. Право на лични отношения с детето, присъдено или договорено в автентичен акт или споразумение ⁽⁸⁾

.....

8.2. Присъдено(и) на следната(ите) страна(и) ⁽⁹⁾

8.2.1. Страна 1

8.2.1.1. Фамилно/и име/на

8.2.1.2. Собствено/и име/на

8.2.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

8.2.1.4. Място на раждане (ако е известно)

8.2.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

8.2.1.6. Адрес (ако е известен)

8.2.1.6.1. както е посочено в автентичния акт или споразумението

8.2.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)

⁽⁸⁾ Моля, копирайте съответната част от автентичния акт или споразумението.

⁽⁹⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

8.2.2. Страна 2

8.2.2.1. Фамилно/и име/на

8.2.2.2. Собствено/и име/на

8.2.2.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

8.2.2.4. Място на раждане (ако е известно)

8.2.2.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

8.2.2.6. Адрес (ако е известен)

8.2.2.6.1. както е посочено в автентичния акт или споразумението

8.2.2.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес)

8.3. Автентичният акт или споразумението разпорежда предаване на детето/децата

8.3.1. Не8.3.2. Да8.3.2.1. Данни за предаването, които са от значение за изпълнението, ако все още не са посочени в точка 8.1 (например на кого, кое(кои) дете(деца), периодично или еднократно предаване)

.....

9. ДРУГИ ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С РОДИТЕЛСКАТА ОТГОВОРНОСТ9.1. Право/права, присъдено/и или договорено/и в автентичен акт или споразумение ⁽¹⁰⁾

.....

9.2. Присъдено(и) на следната(ите) страна(и) ⁽¹¹⁾

9.2.1. Страна 1

9.2.1.1. Физическо лице

9.2.1.1.1. Фамилно/и име/на

9.2.1.1.2. Собствено/и име/на

9.2.1.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

⁽¹⁰⁾ Моля, копирайте съответната част от автентичния акт или споразумението.⁽¹¹⁾ Ако се отнася до повече от две страни, моля приложете допълнителен лист.

9.2.1.1.4. Място на раждане (ако е известно)

9.2.1.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

9.2.1.1.6. Адрес (ако е посочен)

9.2.1.1.6.1. както е посочено в решението

9.2.1.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес) ...

9.2.1.2. Юридическо лице, институция или друг орган

9.2.1.2.1. Пълно име

9.2.1.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)

9.2.1.2.3. Адрес (ако е известен)

9.2.2. Страна 2

9.2.2.1. Физическо лице

9.2.2.1.1. Фамилно/и име/на

9.2.2.1.2. Собствено/и име/на

9.2.2.1.3. Дата на раждане (дд/мм/гггг)

9.2.2.1.4. Място на раждане (ако е известно)

9.2.2.1.5. Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако е приложимо и е известен)

9.2.2.1.6. Адрес (ако е посочен)

9.2.2.1.6.1. както е посочено в решението

9.2.2.1.6.2. всякаква допълнителна информация (например относно различен настоящ адрес) ...

9.2.2.2. Юридическо лице, институция или друг орган

9.2.2.2.1. Пълно име

9.2.2.2.2. Идентификационен номер (ако е приложимо и е известен)

9.2.2.2.3. Адрес (ако е известен)

9.3. Автентичният акт или споразумението разпорежда предаване на детето/децата

9.3.1. Не

9.3.2. Да

9.3.2.1. Данни за предаването, които са от значение за изпълнението, ако все още не са посочени в точка 9.1 (например на кого, кое(кои) дете(деца), периодично или еднократно предаване)

.....

10. ДЕТЕТО/ДЕЦАТА, ⁽¹²⁾ КАКТО Е ПОСОЧЕНО В ТОЧКА 6, СПОСОБНО ЛИ Е БИЛО/СПОСОБНИ ЛИ СА БИЛИ ДА ФОРМИРА/Т СВОЕТО МНЕНИЕ?^{*}

10.1. Детето, посочено в точка 6.1

10.1.1. Да (моля, след това попълнете точка 11)

10.1.2. Не

10.2. Детето, посочено в точка 6.2

10.2.1. Да (моля, след това попълнете точка 11)

10.2.2. Не

10.3. Детето, посочено в точка 6.3

10.3.1. Да (моля, след това попълнете точка 11)

10.3.2. Не

11. ДЕТЕТО/ДЕЦАТА ⁽¹³⁾, СПОСОБНО/СПОСОБНИ ДА ФОРМИРА/Т СВОЕТО МНЕНИЕ, КАКТО Е ПОСОЧЕНО В ТОЧКА 10, ПОЛУЧИЛО ЛИ Е/ПОЛУЧИЛИ ЛИ СА РЕАЛНА И ЕФЕКТИВНА ВЪЗМОЖНОСТ ДА ИЗРАЗИ/ИЗРАЗЯТ МНЕНИЕТО СИ?

11.1. Детето, посочено в точка 6.1.

11.1.1. Да

11.1.2. Не, поради следните причини:

11.2. Детето, посочено в точка 6.2.

11.2.1. Да

11.2.2. Не, поради следните причини:

⁽¹²⁾ Ако се отнася до повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹³⁾ Ако се отнася до повече от три деца, моля приложете допълнителен лист.

- 11.3. Детето, посочено в точка 6.3.
- 11.3.1. Да
- 11.3.2. Не, поради следните причини:
12. АВТЕНТИЧЕН АКТ
- 12.1. Публичен орган или друг орган, оправомощен за тази цел, който е съставил или регистрирал автентичния акт (ако е различен от съда или компетентния орган, посочен в точка 3)
- 12.1.1. Наименование
- 12.1.2. Адрес
- 12.2. Дата (дд/мм/гггг) на съставяне на автентичния акт от органа, посочен в точка 3 или точка 12.1
- 12.3. Референтен номер на автентичния акт (ако е приложимо)
- 12.4. Дата (дд/мм/гггг) на регистриране на автентичния акт в държавата членка по произход (ако е различен от датата, посочена в точка 12.2)
- 12.4.1. Референтен номер в регистъра (ако е приложимо)
- 12.5. Дата (дд/мм/гггг), на която автентичният акт е породил обвързващи правни последици в държавата членка по произход
13. СПОРАЗУМЕНИЕ
- 13.1. Публичен орган, който е регистрирал споразумението (ако е различен от съда или компетентния орган, посочен в точка 3)
- 13.1.1. Наименование
- 13.1.2. Адрес
- 13.2. Дата (дд/мм/гггг) на регистриране на споразумението
- 13.3. Референтен номер в регистъра (ако е приложимо)
- 13.4. Дата (дд/мм/гггг), на която споразумението е породило обвързващи правни последици в държавата членка по произход
14. АВТЕНТИЧНИЯТ АКТ ИЛИ СПОРАЗУМЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ИЗПЪЛНЕНИЕ В ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД^{*}
- 14.1. Относно правото на упражняване на родителските права, както е посочено в точка 7
- 14.1.1. Не
- 14.1.1.1. Автентичният акт или споразумението не съдържа подлежащо на изпълнение задължение.
- 14.1.2. Да, без ограничения (моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която автентичният акт или споразумението е станало изпълняемо)

.../.../.....

- 14.1.3. Да, но само срещу следната страна ⁽¹⁴⁾, която е посочена в точка ... (моля, попълнете)
- 14.1.4. Да, но е ограничено до следната/следните част/части от автентичния акт или споразумението (моля, уточнете)
- 14.2. Относно правото на лични отношения с детето, както е посочено в точка 8
- 14.2.1. Не
- 14.2.1.1. Автентичният акт или споразумението не съдържа подлежащо на изпълнение задължение.
- 14.2.2. Да, без ограничения (моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която автентичният акт или споразумението е станало изпълняемо)
- .../.../.....
- 14.2.3. Да, но само срещу следната страна ⁽¹⁵⁾, която е посочена в точка ... (моля, попълнете)
- 14.2.4. Да, но е ограничено до следната/следните част/части от автентичния акт или споразумението (моля, уточнете)
- 14.3. Относно другите права, както е посочено в точка 9
- 14.3.1. Не
- 14.3.1.1. Автентичният акт или споразумението не съдържа подлежащо на изпълнение задължение.
- 14.3.2. Да, без ограничения (моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която автентичният акт или споразумението е станало изпълняемо)
- .../.../.....
- 14.3.3. Да, но само срещу следната страна ⁽¹⁶⁾, която е посочена в точка ... (моля, попълнете)
- 14.3.4. Да, но е ограничено до следната/следните част/части от автентичния акт или споразумението (моля, уточнете)

Съставено в ..., дата (дд/мм/гггг)

Подпис и/или печат

⁽¹⁴⁾ Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹⁵⁾ Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

⁽¹⁶⁾ Ако се отнася до повече от една страна, моля приложете допълнителен лист.

ПРИЛОЖЕНИЕ X

Таблица на съответствието

Регламент (ЕО) № 2201/2003	Настоящият регламент
Член 1	Член 1
—	Член 1, параграф 3
Член 2	Член 2
Член 3	Член 3
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6	Член 6, параграф 2
Член 7	Член 6, параграфи 1 и 3
Член 8, параграф 1	Член 7, параграф 1
Член 8, параграф 2	Член 7, параграф 2
Член 9, параграф 1	Член 8, параграф 1
Член 9, параграф 2	Член 8, параграф 2
Член 10	Член 9
—	Член 10
Член 11, параграф 1	Член 22
—	Член 23
Член 11, параграф 2	Член 26
Член 11, параграф 3	Член 24, параграф 1
—	Член 24, параграф 2
—	Член 24, параграф 3
—	Член 25
Член 11, параграф 4	Член 27, параграф 3
Член 11, параграф 5	Член 27, параграф 1
—	Член 27, параграф 2
—	Член 27, параграф 4
—	Член 27, параграф 5
—	Член 27, параграф 6
—	Член 28
—	Член 29, параграфи 1 и 2

Регламент (ЕО) № 2201/2003	Настоящият регламент
Член 11, параграф 6	Член 29, параграф 3
—	Член 29, параграф 4
Член 11, параграф 7	Член 29, параграф 5
Член 11, параграф 8	Член 29, параграф 6
Член 12	—
Член 13	Член 11
Член 14	Член 14
Член 15, параграф 1, параграф 2, букви а) и б) и параграф 4	Член 12, параграф 1
Член 15, параграф 3	Член 12, параграф 4
—	Член 12, параграфи 2 и 3
—	Член 12, параграф 5
Член 15, параграф 2, буква в)	Член 13, параграф 1
—	Член 13, параграф 2
Член 16	Член 17, букви а) и б)
—	Член 17, буква в)
—	Член 16
Член 17	Член 18
Член 18	Член 19
Член 19	Член 20
—	Член 20, параграфи 4 и 5
—	Член 21
Член 20, параграф 1	Член 15, параграф 1
Член 20, параграф 2	Член 15, параграф 3
—	Член 15, параграф 2
Член 21, параграфи 1 и 2	Член 30, параграфи 1 и 2
Член 21, параграф 3	Член 30, параграфи 3 и 4
Член 21, параграф 4	Член 30, параграф 5
Член 22	Член 38
Член 23, букви а), в), г), д) и е)	Член 39, букви а), б), в), г) и д)
Член 23, буква б)	Член 39, параграф 2
Член 24	Член 69

Регламент (ЕО) № 2201/2003	Настоящият регламент
Член 25	Член 70
Член 26	Член 71
—	Член 72
Член 27, параграф 1	Член 33, буква а) и член 44, буква а)
—	Член 33, буква б)
—	Член 44, буква б)
Член 27, параграф 2	—
Член 28	—
Член 29	—
—	Член 34
—	Член 35
—	Член 40
—	Член 41
Член 30	—
Член 31	—
Член 32	—
Член 33	—
Член 34	—
Член 35	—
Член 36	Член 53
—	Член 53, параграф 3
Член 37, параграф 1	Член 31, параграф 1
—	Член 31, параграфи 2 и 3
Член 37, параграф 2	—
Член 38	Член 32
Член 39	Член 36
Член 40	Член 42 и член 47, параграф 1
—	Член 45
—	Член 46
—	Член 47, параграф 2
Член 41, параграф 1	Член 43, параграф 1
Член 41, параграф 2	Член 47, параграф 3

Регламент (ЕО) № 2201/2003	Настоящият регламент
—	Член 47, параграфи 4, 5 и 6
Член 42, параграф 1	Член 43, параграф 1
Член 42, параграф 2	Член 47, параграф 3
Член 43	Членове 37 и 48
—	Член 49
—	Член 50
Член 44	—
Член 45, параграф 1	Член 31, параграф 1
Член 45, параграф 2	Член 31, параграф 2
—	Член 31, параграф 3
Член 46	Член 65
Член 47, параграф 1	Член 51, параграф 1
—	Член 51, параграф 2
—	Член 52
Член 48	Член 54
—	Член 55
—	Член 56
—	Член 57
—	Член 58
—	Член 59
—	Член 60
—	Член 61
—	Член 62
—	Член 63
—	Член 64
—	Член 66
—	Член 67
—	Член 68
Член 49	Член 73
Член 50	Член 74, параграф 1
—	Член 74, параграф 2
Член 51	Член 75

Регламент (ЕО) № 2201/2003	Настоящият регламент
Член 52	Член 90
Член 53	Член 76
Член 54	Член 77, параграф 1
—	Член 77, параграфи 2 и 3
—	Член 78
—	Член 79, буква а)
Член 55, параграф 1, буква а)	Член 79, буква б)
Член 55, параграф 1, буква б)	Член 79, буква в)
—	Член 79, буква г)
Член 55, параграф 1, буква в)	Член 79, буква д)
Член 55, параграф 1, буква г)	Член 79, буква е)
Член 55, параграф 1, буква д)	Член 79, буква ж)
—	Член 80
—	Член 81
Член 56, параграф 1	Член 82, параграф 1
—	Член 82, параграфи 2, 3 и 4
Член 56, параграф 2	Член 82, параграф 5
—	Член 82, параграф 6
Член 56, параграф 3	Член 82, параграф 7
—	Член 82, параграф 8
Член 57, параграфи 1 и 2	—
Член 57, параграф 3	Член 83, параграф 1
Член 57, параграф 4	Член 83, параграф 2
Член 58	Член 84
—	Член 85
—	Член 86
—	Член 87
—	Член 88
—	Член 89
—	Член 91
Член 59	Член 94
Член 60, букви а), б), в) и г)	Член 95

Регламент (ЕО) № 2201/2003	Настоящият регламент
Член 60, буква д)	Член 96
Член 61	Член 97, параграф 1
—	Член 97, параграф 2
Член 62	Член 98
Член 63	Член 99
Член 64, параграф 1	Член 100, параграф 1
Член 64, параграфи 2, 3 и 4	—
—	Член 100, параграф 2
Член 65, параграф 1	Член 101, параграф 1
—	Член 101, параграф 2
Член 66	Член 102
Член 67	Член 103
Член 68	Член 103
Член 69	Член 92
Член 70	—
—	Член 93
Член 71	Член 104
Член 72	Член 105
Приложение I	Приложение II
—	Приложение I
Приложение II	Приложение III
—	Приложение IV
Приложение III	Приложение V
Приложение IV	Приложение VI
—	Приложение VII
—	Приложение VIII
—	Приложение IX

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG